

New York Times ve USA Today'ın en çok okunan yazarı

BİR GECE Daha

Tutkulu Geceler 3

LAUREN BLAKELY

agapi

Bir Gece Daha

Lauren Blakely

Çevirmen
Elif Öykü Us

Değerli Okurlar

Bu kitap sizin sayenizde burada.

Gecenin Ardından'ı yazmayı bitirdikten sonra, Julia ile Clay'in hikâyesinin *hemen hemen* tamamlandığını düşünmüştüm. Bildiğiniz gibi, karakterlerimizin öyküsü mutlu sonla bitmiş, ancak geleceklerinde onları neyin bekleyeceğinin ucu açık bırakılmıştı. Kitabın satışa çıktığı birkaç saat içinde, okuyucular *daha fazlasını* istediklerini bildirmeye başladılar bana. Pek çoğunuz bana e-posta, mesaj, bildirim attınız, kitap yorumlarınızda Julia ve Clay'den ayrılmak istemediğinizi, Vegas'a gittiklerinde onlara ne olduğunu öğrenmeyi çok istediğinizi söylediniz, o yüzden buyurun okumaya! Ama hazır olun, çünkü bu öyle içinizi gıdıklayan bir aşk festivalinden ibaret olmayacak, tamamı ateşli seks ve aşk beyanlarından oluşmayacak. Pek çok yaprağın arasına serpilmiş olan aksiyon da sizi bekliyor. Ancak Julia ile Clay'in bu sayfaların içinde yer almasının sebebi tam bir bela mıknatısı olmaları; yaşadıkları çatışmalar ve zorluklar. Yeni bir öyküleri var, çünkü yüzleşmeleri gereken yepyeni tehlikeler onları bekliyor. O yüzden arkanıza yaslanın, kendinize bir Mor Kar Küresi hazırlayın ve zorlu, *kirli* ve heyecanlı bir yolculuğa hazır olun.

Bu kitap New Orleans'da, Clay ile Julia için doğru olan yeni hikâyeyi bulmamda bana yardımcı olan Cynthia ile Malinda'ya, yazdığım sırada yoldaki çeşitli dönemeçlerde, özellikle de kelepçeler, müzik ve yerler söz konusu olduğu zaman bana rehberlik eden Jen'e ve hemen hemen her seferinde beni içine girdiğim çıkmazlardan kurtaran harika eşim Jeff'e ithaf edilmiştir.

1. Bölüm

Perşembe, sabah saat 09.03, New York

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: 14 Ağustos, 9.03

Konu: Bu sabah yatakta çıplak bir şekilde uyuyan sen.

İşe gitmeden önce seni uyandırıp, sana kötü şeyler yapmamak için kendimi ne kadar zor tuttuğumu bilemezsin.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: 14 Ağustos, 11.18

Konu: Daha yeni uyandım...

Kafam biraz karıştı, az önce bana kötü şeyler yapmaktan vazgeçtiğini mi söyledin sen? Neden bunu yaptığına dair tek bir neden bile düşünemedim şimdi.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: 14 Ağustos, 11.22

Konu: Hazır vaktin varken dinlen...

Arada sırada yatakta bir centilmen olabiliyorum, özellikle de hafta sonunda sana yapmayı planladığım şeyleri düşününce, uyumaya da ihtiyacın olduğunu kabul ettim. Hafta sonu centilmenlik yapmayacağım.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: 14 Ağustos, 11.43

Konu: O zaman ben de bir hanımefendi olmam...

Umarım sadece kötü şeyler değil, çok, ama çok kötü şeyler yaparsın bana. Nihayetinde günahlar şehrine gidiyoruz. Senin o günahlarla dolu hobilerinin arasından tek bir tanesini bile es geçmek istemiyorum.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: 14 Ağustos, 11.55

Konu: Es geçmeyi bırak, daha fazlasını da göreceksin...

Senin için o kadar kötü şeyler planlıyorum ki, Vegas'ın sınırı olsa beni içeri almazlardı.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: 14 Ağustos, 11.57

Konu: Tüyo ver lütfen...

Hafta sonuyla ilgili bana bir ipucu verecek misin? Mesela kelepçelenecek miyim?

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: 14 Ağustos, 12.16

Konu: Kolların bağlıyken güzel görünüyorsun.

Bu konuda ağzımdan tek bir kelime bile alamazsın. Söyleyebileceğim tek şey şu; bekle...

2. Bölüm

Cuma, sabah 08.36, New York

Julia'nın saçları darmadağınıktı. Clay'in ona yaptıkları yüzünden mahmurlaşan gözlerini siyah camlara çevirdi ve arabanın deri koltuğuna yaslanarak, sarı tırabzanlı verandaları ve çimenleri taze kesilmiş ön bahçeleri olan kırmızı tuğlalı evlerin geçişini izledi. Sonra gözünü camdan ayırdı, eteğini dizlerinin üzerine geri çekti ve erkeğine, *fantastik seks için teşekkür ederim* diyen göz kamaştıran gülümsemesiyle sırıttı.

Clay şans getiren mor kravatını bağlarken ona

göz kırptı. Sabahın erken saatlerinde, birkaç hafta önce Barney's'den sadece *ona* yakışacağını düşündüğü için aldığı güneş sarısı, ipek kravatı takarak evden çıkmıştı. Bir önceki gün girdiği önemli bir toplantıda, bu kravatın avukat imajını oldukça güçlendirdiğini düşünmüştü. Özellikle de Julia'nın bileklerine bağlayıp onu mutfak tezgâhına kaldırarak, akşam yemeğinden önce bir başlangıç olarak onu almadan önce oldukça çarpıcı görünmüştü.

Bu sarı kravatla güzel anıları olmasına rağmen, Julia bugün mor kravatını takmasında ısrar etmişti. Sonuçta Vegas'a gidiyorlardı ve kumar oynayacaklardı, bu nedenle bir şans perisine ihtiyaçları olacaktı. Bu kravat ona ne kadar iyi şans getirmişse, aynı şansı uzun zamandır ziyaret etmediği bu şehirde de istiyordu. Son birkaç yıl boyunca buradan nefret etmişti, ancak bu yolculukta ona yeniden âşık olmaya artık hazırdı.

"Güzel bir tatil başlangıcı diye işte buna derim ben," dedi Julia az önce onu zevkin doruklarına çıkarmış olan adama sıkıca sarılarak. Clay'in yapmayı en çok sevdiği şeylerden biri de buydu; arabada küçük kaçamaklar yapmak. Şu son birkaç ayda da bunu pek çok kez yapmışlardı. Hareket hâlindeki araçlarda oldukça iyi iş çıkardığı kesindi ama şöyle bir düşününce, her yerde çok iyi iş çıkarıyordu zaten.

"Bunun geldiği yerde daha da fazlası var," dedi

Clay ve kolunu sararak onu yakınına çekti.

"Senin o yetenekli ağzından başka bir şey asla beklemem zaten," dedi Julia. Parmaklarını çene kemiğinde dolaştırarak, onu çok iyi tanıyan koyu kahve gözlere baktı. Parmaklarını, sırf yapmak istediği, sırf ondan ellerini çekemediği için saçlarının arasından geçirdi. Onu öpmek için öne eğildi ama görüş alanındaki bir şey, camın ötesindeki o evler onu rahatsız etti.

Evler mi? O anda kafasına dank etti. Havaalanına gitmek için her zaman kullandıkları yolda evler, bakımlı bahçeler ve güzel çardaklar yoktu, normalde bütün yol bozkırdan oluşuyordu. Son birkaç dakika boyunca inleyip titremekten ve kalçalarını onun suratına doğru sürtmekten bunu fark etmemişti. Ellerini geri çekerek gözlerini kıstı. Birkaç saniye sonra da, "Burası Newark yolu değil," dedi sesinde bir parça panikle.

Clay kafasını yana yatırarak çenesini kaşıdı. "Hımm, değil mi?"

Julia parmağıyla cama vurdu. "Baksana Clay," dedi. "Burası normalde kullandığımız yol değil. Sanırım şoförün yanlış yöne gidiyor, onu uyarmamız lazım."

"O zaman ona söylesen iyi olur."

Julia düğmeye bastı ve şoförle onları birbirinden

ayıran bölmenin açılmasını bekledi. Koyu renkli parça yumuşak bir hışırtıyla açıldı ve *küçük haz mağaraları* mahremiyetini kaybetti.

"Merhaba," dedi neşeli bir sesle.

"Evet, hanımefendi, sizin için ne yapabilirim?"

"Sanırım yanlış yere döndük. Buranın Newark'a gittiğinden çok emin değilim ve uçağımıza bir saat içinde yetişmemiz gerekiyor."

"Sıkıntısız bir şekilde uçağa ulaşacağız, efendim."

"Ah, o zaman şimdi geri mi döneceksin?" diye sordu Julia öne eğilerek. Şoförün dudakları, yüzüne yayılacak kendini beğenmiş sırıtışı sanki engellemeye çalışırmış gibi titredi.

Şoför, elleri direksiyonda, gözlerini yoldan ayırmadan, o küçük sırıtış dudaklarında arabayı kullanmaya devam ederek, "Havaalanına giden kestirme bir yol biliyorum, hanımefendi, şehrin tam ortasından ilerliyor. Kısa süre sonra orada oluruz," dedi.

"Eğer öyle diyorsan," dedi Julia şüpheli bir şekilde. "Havaalanına ulaşmamıza ne kadar kaldı?"

"Beş dakika kadar."

"Çok teşekkürler. Bu arada, bu yumuşak yolculuk için teşekkür ederim," dedi, sonra, onun neden çevresinin farkında olmadığını çok iyi bilen Clay'e pis bir bakış attı. Çünkü Clay birkaç dakika önce ka-

fasını onun bacaklarının arasına gömdüğü, sonra da titreyerek çığlıklar atmasına sebep olduğu için kendini kaybetmişi. Koltuğuna geri dönerek Clay'e baktı. "Bu sence de çok tuhaf değil mi? Newark'a giden gizli bir yol olduğunu hiç duymadım. Herkesin bunu bilmesi, an azından arkadaşlar arasında paylaşılan bir bilgi olması gerekmiyor mu? Her neyse, sence United uçağını yakalar mıyız? Bir sonraki uçakta yer yoktu ve Vegas saatiyle ikide Farrell Spirits ile toplantım var."

Clay onun eline uzanarak sıkıca tuttu. "Vegas'a zamanında gitmememize imkân yok, sana söz veriyorum. Toplantına yetişeceksin, hatta belki erken bile varabiliriz. Bu sabah uçuşlara baktığım zaman hava oldukça iyi ve açık görünüyordu."

Julia, hava ulaşımıyla ilgili bu güvenin nereden geldiğinden çok da emin olamadan bir kaşını kaldırdı ama sonra, en sevdiği işi yapmak için bir fırsatı olduğunu fark edince bunu umursamamaya karar verdi. Bölmenin düğmesine basarak onları bir kez daha şoförden ayırdı ve seksi erkeğinin yanına sokularak elini bacaklarının arasına koydu. Onun hâlâ *tamamen* azgın olduğunu fark ettiğinde mutlulukla sırıttı.

"Bana yaptıkların yüzünden hâlâ sertsin," dedi mırıldanarak.

"Senin yanındayken neredeyse her zaman sertleşiyorum, güzelim."

"O zaman bu durumu çözmemiz gerekiyor, çünkü beş dakikamız var. Hem şoför de arabayı yumuşak kullanıyor."

"O zaman o dudaklarınla beni ağzına al da, nasıl bir yolculuk yaşatacağını görelim."

Caly'in sesi Julia'nın sırtından aşağı bir ürpermenin yayılmasına neden oldu. "Mücadeleleri ne kadar çok sevdiğimi biliyorsun, bu yüzden sana müthiş bir yolculuk yaşatacağım."

"Her zaman bunu yapıyorsun zaten ama ben kolay lokma değilim," dedi Clay. Onu tahrik etmek hoşuna gidiyordu. "Bunu beş dakika içinde başarabilir misin, bilmiyorum."

Julia ona parmağını salladı, ardından hızlı bir hareketle koyu mavi kot pantolonunu boxerıyla beraber aşağı çekti. "İki dakikalık, beş dakikalık ya da on dakikalık bir oral seks için aletine nasıl dokunmam, yalamam ve emmem gerektiğini biliyorum," dedi. Sonra da hızlı ve çevik bir hareketle onu ağzına aldı.

Clay anında inledi. "Belki," dedi sanki ona inanmıyormuş gibi. "Ama bunlardan hangisi olacak?"

Julia, onun aletinin üzerinde dudaklarını dolaştırdı ve hafifçe geri çekildi, çünkü bu hareketin onu çıldırtacağını biliyordu.

Onun ağzı tarafından okşanıp sevilmek Clay'i en çok azdıran şeylerden biriydi. Kararan gözlerini

kapattı, güçlü ellerini Julia'nın saçlarına dolayarak, başını deri koltuğa yasladı. "O dudakları ait oldukları yere geri getir."

"O zaman iki dakikalığı istiyorsun," dedi Julia ve nefesinin nereye uzandığından emin oldu, çünkü bu hareket de Clay'in nefesini kesen şeylerden biriydi. "Hızlı olmasını istediğini söyle, seni iki dakikada boşaltabileceğimi kabul et," diye ekledi. Sonra, onu hazza götürecek olan yolu bildiğini göstermek için, zonklayan aletinin üzerinde dudaklarını bir kere daha gezdirdi.

"Tamam," diyerek hırladı Clay.

Bu hırıldamanın üzerine Julia dudaklarını araladı, boğazının zorlanmasını umursamayarak onu emmeye başladı. Elini hayalarına uzattı, okşamaya başladığında Clay'den gelen uzun ve derin inlemeyi duydu. Onun tepkileri gülümsemesine neden oldu, çünkü ona bunları yapmaya bayılıyordu. Ele aldığı göreve devam etti; iyice emdi, tahrik edercesine yaladı. İnlemeleri daha da yükselirken, Clay'in parmakları onu sıkıca kavradı ve Julia bunun her saniyesinden zevk aldı. Onu hızla doruğa ulaştırdığında, ağzındaki lezzetin ve kulaklarına müzik gibi gelen inlemelerin tadını çıkardı.

Clay pantolonunun fermuarını çekerken, o da koltuğuna geri döndü. Camdan dışarı bakıp Teteboro Havaalanı'nın tabelasını gördüğünde, yerinden zıp-

layarak neredeyse arabanın tavanına çarpıyordu kafasını.

"Burası kesinlikle Newark değil," dedi şaşkınlıkla bağırarak. "Beni nereye götürüyorsun?"

"İdari Havaalanı'na hoş geldin, güzelim. Vegas'a özel jetle uçacağız."

3. Bölüm

Cuma, sabah saat 08.58, New York

"Hanımlar önden," dedi Clay, bir mermi gibi görünen gümüş Cessna'ya giden basamakları göstererek. Julia onun kolunu sıkarak basamaklara doğru yürüdü. *Hayır, yürümüyor,* diye düzeltti kendini Clay. *Julia basamaklarda kıvırtıyor, o seksi kıçını benim için sallayarak mutlu bir şekilde jete doğru ilerliyor.*

Onu yolculuk boyunca oyalamak, dikkatini dağıtmak için en iyi yol bu olmuştu, çünkü kadınından elde etmek istediği saf şaşkınlığı korumayı bu şe-

kilde başarmıştı. Jet, Julia'ya Vegas'ta geçirecekleri hafta sonu için hazırladıklarının sadece başlangıcıydı. Her detay dikkatlice planlanmış, her hediye önceden hazırlanmıştı. Onu lükse boğmak, ertesi gün de ona vermeyi en çok istediği şeyi vererek – ona sonsuza kadar Bayan Clay Nichols olması için takdim edeceği üç ayar zümrüt kesimli elmas yüzük – bütün bu yaptıklarının altını çizmek istiyordu. Yüzük, günah şehrine güvenle çoktan ulaşmıştı bile. Yüzüğü Tiffany'den, taşını ise elmas sektöründe önde gelen, Kanada'daki bir elmas madeninden getirtmişti. Kardeşi Brent, Vegas'taki evinde yüzüğü kasaya kilitlemişti. Clay yüzüğü West Village'da, Julia ile paylaştığı eve getirtmeyi düşünmüştü, ancak geçen ay balkonlarında oturup, viski içerek yıldızları seyrettikleri bir akşam Julia, Noel'de hediyelere gizlice bakan bir çocuk olduğunu oyuncu bir şekilde itiraf ettiği zaman, yüzüğü onun meraklı gözlerinden uzak tutması gerektiğini anlamıştı.

"Bir yıl McKenna beni satmıştı," demişti Julia. "Sanırım on yaşındaydım. Beni sabahın erken saatinde bir Noel hediyesinin ambalaj kâğıdını yeniden kapatırken yakalamıştı. Suratım kıpkırmızı olmuştu ama ona çaktırmadım ve süslerden biriyle oynarken hediyeleri devirdiğimi, bu yüzden de bantların çıktığını söyledim."

Onun yalanına gülmüştü Clay. "Bu saçma sapan yalana inandı mı peki?"

Julia yüzünde utanç dolu bir gülümsemeyle kafasını iki yana sallamıştı. "Hayır, bu yüzden de başka bir taktik denedim. Ona susması karşılığında en değerli eşyamı, Jordan Catalano'nun *My So Called Life*'da çektiğim bütün o ünlü fotoğraflarla dolu albümümü verdim," demişti. Clay de onun ve kız kardeşinin büyürken çok sevdikleri o televizyon şovunu duyunca gülümsemişti. Bu, Julia ile ortak özelliklerinden bir tanesiydi. Televizyon programı değildi belki, ama eğlenme açısından filmlere ve televizyon dizilerine olan sevgileri ve onlarla ilgili özel anıları olmasıydı ortak olan.

"Sen inanılmaz zekisin, ayrıca Noel Baba'nın geldiği sabahtan önce, senin için aldığım hediyeleri ağacın altına asla bırakmamam gerektiğine dair beni uyardığın için de sana teşekkür ediyorum."

Julia dudaklarını büküyormuş gibi bir hareket yapmıştı. "Bu hiç adil değil."

"Bence çok adil," diye karşılık vermişti ona. Bir yandan da onun meraklı gözlerinden ve parmaklarından yüzüğü olabildiğince uzakta tutmak için ne gibi seçeneklerinin olduğunu düşünmüştü. Barda, hafta sonu için onu Vegas'a götüreceğini söylediğinde, Julia ondan bir dizinin üzerine çökmesini beklediğini açık bir şekilde söylemişti. Bu yüzden kesinlikle evlenme teklifiyle onu hazırlıksız yakalamaya çalışmayacaktı. Her ikisi de evlenme arzuları konusunda

birbirlerine karşı açık olmuşlardı, ancak yer, zaman ve nasıl olacağı konusunda istediğini yapabilirdi. Sevdiği kadını bu konuda diken üzerinde tutarak onu şaşırtacak bir yol bulmayı umuyordu.

Bu işe de jetle başlamıştı; *ilk sürpriz görevi başarılı.*

"Bütün bunlar Vegas'ta yapılacak bir cuma toplantısı için mi yani?" diye sordu Julia jetin kapısından içeri bakıp lüks dekoru incelerken. Julia'nın çok özel ve inanılmaz gizli içkisini üreten büyük içki devi Farrell Spirits ile olan toplantısı oldukça güzel bir zamanlamayla ortaya çıkmıştı. Farrell'daki pazarlama yöneticilerinden birisi, birkaç gün önce onu Vegas'a, şirketin Amerika'daki pazarlama faaliyetlerini yürüttüğü karargâha çağırdığında, o çoktan yolculuk için gereken ayarlamaları yapmıştı bile. Farrell, Julia'nın rolünü büyüterek şirketin en popüler yeni içkisini yapan kadının, sahnenin arkasında kalmış bir barmen olarak kalmasını değil, icat etmiş olduğu Mor Kar Küresi'nin bir çeşit temsilcisi olmasını istiyordu. Tesadüfi bir şekilde toplantı tarihi belirlendiğinde, Clay de bu hafta sonunu iş ve zevk kaçamağı olarak göstermiş ve soruyu sormak için dikkatlice planlanmış bir fırsat olduğunu saklamak için bir şansı olmuştu.

Uçağın koridoruna girmek üzerelerken, "Para babası bir kumarcı olmaya başladığına göre artık bu şekilde uçabilmelisin," dedi Clay ve avucunu

Julia'nın kalçasına götürerek sıkıca kavradı. "Bugün için bu jetin senin şirketine ait olduğunu, Pinkertonların nezaketen verdiğini düşün."

Film çeken kardeşler olan Pinkertonlar, en yeni filmleri için stüdyoyla imzaladıkları bir anlaşma sayesinde pek çok puan kazandıkları için, teşekkür etmek amacıyla jeti bir hafta sonu boyunca Clay'in almasını teklif etmişlerdi.

Julia jetin konforuna doğru adım atarken, Clay onun içeriyi incelemesini izledi. Kocaman, parlak yeşil gözleri önlerindeki görüntüyü emerlerken adeta donakalmıştı. Ağzı açık kalmış, öylece bakıyordu. Bu, Clay'in kalbinin yerinden fırlarcasına atmasına sebep oldu, onun çekinmeden duygularını gösterebilmesine bayılıyordu; Julia kendisini gizlemiyor, numara yapmıyordu. Duygularının ortaya çıkmasına izin veriyordu ve şu anda tam bir huşu içindeydi. Clay'in istediği duygu tam da buydu. Julia'nın bu tepkisini zihnine kaydederken içini müthiş bir gurur kapladı, çünkü o, özel jete ihtiyaç duyan bir kadın değildi, normal bir uçakla da mutlu bir şekilde uçabilirdi. Ancak hediyelere gerçekten bayılıyordu ve Clay de ona bir şeyler vermeyi seviyordu.

Julia kendisini onun kollarına atarak yanağına, çenesine ve boynuna öpücükler kondurdu. "Onlara inanılmaz miktarda para kazandırdığın için çok mutluyum, çünkü bu jet süper. Bunun için on bin oral seks kazandın, bayım," dedi.

"Bayağı fazla bir sayı söyledin, bir an önce başlasan iyi olur."

"Bu kadar çabuk mu?"

Saatine bakıyormuş gibi yaptı Clay. "Çabuk mu? Eğer zihnim beni yanıltmıyorsa, en sonuncusu yirmi dakika önceydi. Bu, benim için bir ömür kadar uzun bir süre."

Julia onu bırakarak içeri doğru ilerlemeye devam etti, bu sırada ellerini yumuşak deri koltukların üzerinde gezdiriyordu. Oldukça geniş olan koltuklar sıcak, yumuşak bir bej rengindeydi, bacak uzatma yerleri ve geriye yaslanma özellikleri vardı. Cessna Citation X'in dokuz koltuğu bulunuyordu ve boş bir uçağa hiçbir zaman bugünkü kadar sevinmemişti. Uçağın arkasındaki metalik barda, müşterilerinin nezaketen bıraktıkları votka, viski ve diğer içki şişeleri ile sağlam bardaklar ve bir kap dolusu taze, olgun çilek duruyordu.

Pinkertonlar onu seviyordu.

Gerçekten çok seviyorlardı.

"Bu uçak on beş bin fitten daha fazla bir yüksekliğe çıkacak, hava durumu da yolculuğun oldukça yumuşak geçeceğini işaret ediyor," dedi arkadaşça bir ses onlara. Arkalarını döndüklerinde pilotun yanlarına geldiğini gördüler. Üzerinde koyu renk bir üniforma ve bir pilot şapkası olan gri saçlı, tecrübeli

adam hızlıca kendisini tanıttı.

"Benim adım Greg Barton, özel uçak sektörüne geçmeden önce hava kuvvetlerinde yirmi yıl geçirdim," dedi pilot, Julia ve Clay'in ellerini sıkarken. Ardından da, "Bu yolculuktan o kadar hoşlanacaksınız ki uçaktan asla ayrılmak istemeyeceksiniz, bunun garantisini verebilirim," diye ekledi ve kokpite dönerek hazırlıklarını yapmaya başladı.

Julia, Clay'in gömleğinin düğmelerinde ellerini gezdirerek pilotun sözlerine atıfta bulundu. "Sanırım bu yolculuk gerçekten benim en çok sevdiğim uçuş olacak, ama bunun yumuşak havadan dolayı olacağından şüpheliyim."

Clay bir kaşını yukarı kaldırdı. "Belki de *Uçak Sevişgenleri Kulübü'ne* katılmak yerine birazcık uyuklamak istiyorumdur."

"Göreceğiz," dedi Julia. Sonra barın yumuşak halısında yürüyerek çileklere uzandı, özellikle kırmızı ve sulu görünen bir tanesini ağzına alıp, dolgun dudaklarını üzerine kapattığında, Clay uçağın kalkmasını iple çekmeye başladı.

4. Bölüm

Cuma, sabah saat 10.03, Ohio'nun üzerinde

Yerden yükselmeye başladıkları zaman Julia rahat koltuğuna yerleşti ve gözlerini bir an için kapatmak niyetiyle kafasını yastığa koyduğu anda uyuyakaldı. Clay ona baktı, barında gece geç saatlere kadar yoğun bir şekilde çalışıyordu, bu nedenle onun fazladan bir şekerlemeye, ancak daha da önemlisi hafta sonu boyunca oturup dinlenmeye ihtiyacı olduğunu düşündü. Manhattan'da ortak olduğu bar Speakeasy'de de oldukça geç saatlere kalıyor, bir barmen olarak devamlı ayakta kalması gerekiyor-

du. Toplantısından sonra, bu hafta sonu boyunca rahatlayabilmesini, Strip'te kalacakları yeni Allegro Oteli'ndeki havuzda ya da kaplıcada vakit geçirmesini umuyordu.

O sessizce uyurken, Clay çantasından dizüstü bilgisayarını çıkararak açtı. Başlayabileceği birkaç kontrat vardı, bazı e-postalarını da hızlıca gözden geçirebilirdi. Uçakta kablosuz internet vardı, bu sayede e-postasına bağlandı. Hafta sonunu boş tutmayı düşünmüştü ama şekerleme yapan bir tip değildi, bu nedenle bu süreyi gelecek haftanın işlerini hafifletmek için kullanabilirdi. Müşterileri onu meşgul ediyor, bu da onun hoşuna gidiyordu.

Biri ortak olduğu stüdyonun yöneticisinden, biri şirketindeki Flynn'den, bir tanesi de Speakeasy'nin sahibi olan aktör Liam'dan gelen postalara cevap yazdı. *Olağan Şüpheliler*'in başarılı Broadway gösterisinden sonra Liam, vizyona girecek olan bir suç filminde başrol kapmıştı. O film, Clay'in Allegro'da hafta sonu boyunca bir villa kiralamasının sebebiydi. Birkaç önemli sahnenin çekimi gerçekleşecekti.

O, klavyenin tuşlarına basarken, internet tarayıcısının üzerinde sessiz bir alarm çaldı, onun bir Etsy satıcısından olduğunu gördüğünde içini umut kapladı. Julia için hazırladığı hediyelerin arasına katacağı mükemmel, eşi benzeri olmayan bir şey arıyordu; bir Mor Kar Küresi kolyesi. Şayet satıcı onu yapabilir-

se, son dokunuşu olacaktı. İstediğine benzer, zümrüt yeşili bir martini bardağı kolyesi bulmuştu ama mor olmasını istiyordu, bu yüzden satıcıya özel bir sipariş vermişti. Satıcı yetenekliydi, ancak çok hızlı sayılmazdı, bu nedenle kolyenin zamanında tamamlanabileceğinden şüpheliydi. Kadın doğru kopçayı bulamıyordu. Sadece uzun, T şeklinde bir kopçası vardı. Clay ona *tamam* demişti. Kimin umurundaydı ki, başka bir kopça alırdı, sadece zinciri ve ucundaki kolyeyi istiyordu sonuçta. Avuçlarını birbirlerine sürterek mesaja tıkladı. Ah, oradaydı işte, hazırdı. Onayla butonuna tıklayarak cevap verdi ve Allegro Oteli'ne kargo ile geldiği gün ödeme seçeneğine tıkladı.

Comedy Nation'ın yöneticilerinden biri olan Gino Rizzo'dan yeni bir mesaj geldi e-postasına; bu adam görüşmelerde tavrını *piçin p*'si olarak ortaya koyan tarzda bir adamdı. Clay birkaç yeni gece yarısı programı için bir yapımcı müşterisiyle anlaşma yapmaya, Gino ise her adımında onu engellemeye çalışıyordu. Postayı okudu, yumrukları her kelimede daha da sıkılıyordu. Lanet piç, eğer Clay son maddeyi de ayarlamazsa onları bırakmakla tehdit ediyordu.

Parmaklarını sertçe saçlarından geçirerek dizüstü bilgisayarını kapattı, çünkü eğer açık bırakırsa kaba bir e-posta yollayacaktı. Bunun yerine ayağa kalkarak jetin kısa koridorunda volta atmaya başladı,

uçağın halısının üzerinde gezinirken seçeneklerini değerlendirdi. Uçak sessizdi, bu sessizlik ve motorun yumuşak homurdanması kafasının temizlenmesine yardımcı olmuş, ne yapacağına karar vermek için çözmesi gereken bu karmaşada bir arka plan müziği oluşturmuştu adeta. Zamanın spor spikeri olan müşterisinin bu anlaşmaya ümitsizce ihtiyacı vardı. Kariyerinde bu kadar ilerlemek için çok çaba harcamıştı ve Clay, onu öylece bırakamazdı. Adamın bir eşi, dört çocuğu vardı ve bu çocuklardan biri doğuştan gelen bir rahatsızlığa sahipti. Bu nedenle birkaç defa ameliyat olması gerekiyordu. Comedy Nation'daki program, müşterisinin bu yıl içinde elde ettiği kırıntılardan ilkiydi ve buna ihtiyacı vardı.

Siktir!

Bu, tek bir seçeneği olduğu anlamına geliyordu.

Anlaşma yapabilme gücü, her şeyi masada bırakmayı göze alabilen taraf olmasında yatıyordu. O pozisyonda olamamaktan nefret ediyordu ama bu durumda, Clay yürüyüp gitme taraftarı değildi. Eğer müşterisi de bunu istemezse, o da öylece bırakamazdı. Bu yüzden karşı tarafa yürümek ya da şu anki durumunda uçmak zorunda kalacaktı.

Yeniden koltuğuna oturarak dizüstü bilgisayarını açtı ve cevap yazdı.

On beş dakika sonra Julia kıpırdandı. Clay bilgisayarını yeniden kapatarak koltuğun altındaki çan-

tasını arandı ve hediyelerinden birisini buldu. Hızla yerinden kalkarak gözlerini kırpıştıran Julia'nın yanına oturdu.

"Merhaba, yakışıklı," diye mırıldandı Julia.

"Merhaba, güzelim."

"Ne yaptın bakalım?"

"Çalıştım."

"Devamlı çalışıyorsun," dedi Julia kafasını iki yana sallayarak.

"Ben de sana aynısını söyleyebilirim," dedi Clay ve uzanarak onun alnını öptü. Bu sırada hediye kutusunu onun görmemesini umuyordu. Yutkundu, bir sonraki cümlesini söylemek istemiyordu. "Bunu yapmaktan nefret ediyorum ama Comedy Nation'dan Rizzo işimi zorlaştırıyor ve işleri düzeltmem gerek."

"Adam tam bir göt," dedi Julia sesi sinirle dolu bir şekilde. "Keşke onun suratına yumruğu çaksan."

Clay güldü, onun düşüncelerini bu kadar rahatça ortaya koyabilmesine de bayılıyordu. "Ona bir yumruk indirmeyi ben de çok isterim, güven bana."

"O zaman Vegas yerine Los Angeles'a mı gitmen gerekiyor?"

Kafasını yukarı aşağı sallarken dudakları mutsuzlukla büküldü. "Birkaç saatliğine gideceğim, Farrell'la görüşmene katılabileceğimi zannetmiyo-

rum. Ama eğer benim orada olmamı çok istersen, Rizzo'yla buluşmayı başka zamana ayarlarım."

"Hayır, Grant'in bu anlaşmaya ne kadar ihtiyacı olduğunu biliyorum," dedi Julia. Clay'in müvekkilinden bahsederken sesi ısrar doluydu.

Onun, müvekkillerinin isimlerini bilmesi ve işini önemsemesi her zaman Clay'i çok etkiliyordu. Geçinmek için yaptığı bu iş onun için çok önemliydi, işinin detaylarının Julia için de önemli olması onun çok hoşuna gidiyordu.

"Hiç sorun değil," dedi Julia. "Kocaman kızım ben, görüşmemle başa çıkabilirim."

"Bunu biliyorum, sadece emin olmak istedim."

"Görüşmeden sonra, sen gelene kadar zamanımı Allegro'da, bir şezlong ve Pina Colada ile geçirmeyi planlıyorum. Rahatlayıp biraz bronzlaşmaya çalışacağım," dedi Julia, devamlı güneş kremi sürdüğü porselen beyazı cildini göstererek. Sonra ellerini dua ediyormuş gibi birbirine yaklaştırdı. "Tabii bu arada, avukatım da bakmadan hiçbir şeyi imzalamayacağıma söz veriyorum," diye ekledi ve seksi bir şekilde göz kırptı.

Clay'in boğazından bir inleme çıktı. "Hımm, sana bir avukatla beraber olmanın avantajlarını iyi öğretmişim."

"Avukat ve yaramaz müvekkil oynamak ister

misin?" Julia'nın sesi tahrik ediciydi ve bir eli de Clay'in kalçasında geziyordu. "Ah, Bay Avukat, sen buradan gittiğinde, noktalı gördüğüm her yeri imzalamayı düşünüyorum."

"Seni kucağıma yatırıp döverim."

"Bu sadece mavi mürekkeple kaplanmama sebep olur ama," dedi Julia rolünü iyi bir şekilde oynayarak. Avucunu onun göğsüne koyup, bir kaşını yukarı kaldırdı ve ses tonunu değiştirdi. "Los Angeles'a bana gizlice yüzük almak için gitmiyorsun, değil mi?"

Clay bir kez daha güldü, hafta sonu için onu Vegas'a götüreceğini söylediğinden beri Julia onun ağzını arıyordu. Kendisinin de Vegas'ta iş toplantısı olmasına rağmen, alacağı evlenme teklifiyle ilgili ipuçlarını yakalamaya çalışıyordu, ancak ona evlenme teklifi edeceğini sadece kardeşi biliyordu. "Los Angeles'a yüzük almaya gitmiyorum, ama gitsem bile sana asla söylemezdim," dedi.

"Bunun gerçekten acayip bir gizleme yöntemi olduğunun farkında mısın?"

Clay kafasını salladı, parmağını Julia'nın alnına hafifçe vurduktan sonra burnunun üzerinde gezdirdi. "Biliyorum," dedi. Sonra da dişlerini hafifçe burnunun ucuna geçirdi.

"Pekâlâ, yüzük işini bırakalım, koltuğunun orada sakladığın o kutu ne?"

"Onu görmüş müydün?"

"Hediye bulabilme becerimi hafife alıyorsun."

Clay koltuğunun altına uzandı ve turkuaz renkli kâğıtla kaplı, üzerinde beyaz bir kurdele olan kutuyu alarak ona uzattı. Julia kurdeleye gözlerini dikti. "Eğer beni uçakta bağlamak istersen, şu an kullanabileceğimiz bir şeye sahibiz."

Clay'in erkekliği kot pantolonunun içinde seğirdi. Julia her zaman onunla aynı şeyleri düşünüyordu. "Bugün yapacağın toplantıda iyi bir poker suratı kullanmanı hatırlatmak için ellerini bağlamak zorunda kalabilirim."

Julia ona sert gözlerle baktı. "Poker suratımdan asla şüphelenme, o konuda oldukça ustayımdır," dedi ve kurdelenin bir ucunu çekerek, saten kumaşı parlak hediye kâğıdından ayırıp yere bıraktı. Kâğıdı yırtarak kutunun kapağını açtığında, hediye almanın mutluluğu gözlerinin içinde ışıldamaya başlamıştı. Ona hediye vermek çok keyifliydi, çünkü asla minnettarmış rolü yapmıyordu. Kutunun içine uzanarak parmaklarını kolyeye doladı ve incilerden oluşan uzun ipi nazikçe çıkardı. "Aman Tanrım! Nefes kesiciler, muhteşemler!"

İncileri parmaklarında gezdirirken, pürüzsüz inci tanelerinden oluşan uzun ip avuçlarında şelale gibi akıyordu. Sanki çok değerlilermiş gibi onlara bakıyordu, ki normal bir tepkiydi bu, çünkü gerçekten

değerliydiler. Kafasını kaldırarak ona baktı. "Bunlar gerçek," dedi, sesinde merak vardı.

Clay kafasını onaylarcasına salladı. "Sana asla sahte bir şey vermem."

"Hayatımda hiç incim olmamıştı, kendimi inci takan tarzda bir insan olarak hayal etmemiştim."

"O zaman sana onları nasıl takacağını göstereyim ve ne kadar seksi bir incili kadın olabileceğini gör," dedi Clay. Sonra ayağa kalkarak bavula doğru ilerledi. Fermuarlı bölmelerden birini açtı ve oraya yerleştirdiği elbiseyi çıkardı. "Başka bir hediye," dedi. "Üzerine giy bunu da görelim."

"Şimdi mi?"

Clay tekrar kafasını salladı. "Evet, bana modellik yap."

"Nasıl istersen," dedi Julia ve ayağa kalkarak kokpite baktı. "Peki, ya pilot?"

"Ona uçağın tamamından *yararlanacağımızı* söyledim, o da bana, uçuşumuz boyunca gözünü gökyüzünden ayırmayacağını söyledi."

"O zaman sen de gözlerini benden ayırmayacaksın," dedi Julia. İncileri boynuna doladıktan sonra eteğini indirerek, gözlerini Clay'inkilerden ayırmadan, kumaşın bacaklarından kayarak yere düşmesine izin verdi.

Clay onu izlerken, çıkardığı her kıyafet parçasıyla daha da sertleşiyordu. Gömleğinin düğmelerini açtığında dantelli sütyeni ortaya çıktı. Rahat deri koltuğunda arkasına yaslanarak önündeki şovu izlemeye daldı, onun striptizinin her dakikasının tadını çıkarıyordu. Julia onun önünde, sadece kadınlığını kapatan küçücük, beyaz bir kumaştan ibaret olan iç çamaşırıyla duruyordu. Bacaklarının arasına hızlıca göz attığında, onun azgınlığının kanıtının görünmeye başladığını fark etti. "İç çamaşırına gerek yok, çıkar hemen onu, Julia," dedi sert bir sesle.

Julia sessizce kafasını salladı ve çamaşırını çıkardı. İpek elbiseyi alıp üzerine giydiğinde, Clay onun çıplak vücudunu saran kumaşa duyduğu kıskançlıkla ürperdi. Julia arkasını dönerek omzunun üzerinden ona baktı ve sırtı komple açık olan elbisenin görüntüsüne şahit oluşunun onun suratında oluşturduğu ifadeyi seyretti.

Clay keskin bir nefes aldı ve onun çıplak teninin görüntüsü arzusunu körüklerken ciğerlerine hava doldurdu. "Buraya gel, o incileri düzeltmem gerek," dedi ve Julia yaklaşarak onun önünde diz çöktü. Clay hızlıca bir hareketle incileri öne doğru çevirdi, böylece bir kısmı göğüslerinin arasından, bir kısmı da sırtından sarkarak inciden bir tasma gibi boynunda birleşti. "Şimdi kucağıma otur da sana bakayım," dedi.

Julia ayağa kalktı, o güzel poposunu Clay'in bacaklarının üzerine yerleştirdi. Clay parmaklarını sırtının yumuşak derisinde gezdirmeye başlayınca nefesi kesildi. Onun bu hâli Clay'in sertleşmesi için yeterliydi. Ellerini vücudunda dolaştırarak karşı koyamadığı göğüslerine getirdi ve kaygan kumaşın üzerinden onları avuçlarına aldı. Göğüs uçları elmas taneleri kadar sertleşinceye dek de yoğurmaya devam etti. Julia keskin bir nefes alarak geriye doğru yaslandı. Sanki baskıya, dokunulmaya ihtiyacı varmışçasına göğüslerini onun ellerine bastırdı, neredeyse nefes nefese kalmıştı. Clay ellerini yeniden o muhteşem sırta uzattı ve beline doğru uzanan incilerin üzerinde gezdirdi. "Seni becerirken bunların üzerinde mi kalmasını istesem, yoksa seni becerirken, aynı zamanda bunlarla da mı oynasam karar veremiyorum," diye mırıldandı ve incileri parmaklarının arasına aldı.

"Onlarla nasıl oynayacaksın?" diye sordu Julia ateşli, arzu dolu bir sesle.

Clay, "Göreceksin," dedi ve onu kalçalarından tutup üzerinden kaldırdı. "Fermuarımı aç, kadın, üzerimde kıyafetler varken beceremem seni."

Bu sözleri duyan Julia'nın suratında o hınzır sırıtış belirdi. Clay'in pantolonunu dizlerine kadar indirdi, bacaklarının arasına yerleşti ve gömleğinin düğmelerini açarak ellerini göğsünde gezdirmeye

başladı. Clay'in vücudu elektrik akımıyla kaplanmıştı adeta, bunu sadece Julia yapabiliyordu ona. Vücudunun kontrol mekanizması sadece onun elindeydi, hangi düğmeyi ne kadar çevireceğini sadece o biliyordu. Julia, göğüs uçlarını parmaklarının arasına alarak sertçe sıkınca, Clay cevap olarak gözlerini bir an için kapattı ve sertçe hırladı.

"Sen olmadan bir şeyleri imzalamayı çok istiyorum," diye sataştı ona Julia, oyunlarına geri dönerek göğsünü yaladı.

Clay onun ellerini tutarak arkasına götürdü. "Avukatınla başını belaya sokmaya başlamışsın bile. Seni ne olacağı konusunda uyarmıştım."

Julia ürperdi. "Cezamı çekmeye hazırım."

"Ama bu seferki çok farklı olacak, Julia, çünkü ellerimi kullanmayacağım," dedi Clay ve kolyeyi onun boynundan çıkardı. İncileri elinde dikkatlice tutarak ufak bir ilmek yaptı, sonra da bu ilmekle poposuna hızlıca vurdu.

"Ah!" dedi Julia, bir anda nefesi kesilmişti.

"İlk seferinde net olarak anlaşıldığımı zannetmiyorum, bu yüzden söylediklerimi yeniden dinlemen gerekebilir."

"Ah, evet, sanırım yeniden anlatman gerekecek, çünkü söylediklerinin nasıl bir *darbe* vuracağını anlamam lazım," dedi Julia ve şımarıkça göz kırptı.

"İyi, çünkü beni dinlemen gerekiyor," dedi Clay, sesinde oyunbaz bir ciddiyet vardı. İncilerle poposuna vurmaya devam etti. O vurdukça Julia dudaklarını ısırıyor, içindeki hazzı bastırmaya çalışırken inanılmaz görünüyordu. Eğer hissettikleri Clay'inkilerle aynıysa, o hâlde içinde bir ateş yanıyor olmalıydı. Clay bir kez daha vurdu ve Julia kalçalarını ona bastırdı. Bu hareketten sonra, Clay onun da içinde bir ateş yandığından artık emindi, çünkü inciler tenine her temas ettiğinde, suratını muhteşem bir haz ifadesi kaplıyordu ve bu ifade her ortaya çıktığında, Clay arzuyla kavruluyordu. "Şimdi bacaklarını bana dola da, bu incilerle başka ne hokkabazlıklar yapabilirim bir görelim."

Julia ayağa kalktı, elbisesinin eteklerini kalçasına doğru sıyırdı ve yeniden onun kucağına oturdu. Çıplak kadınlığı beklenti içindeydi. Clay de bunun farkındaydı ama sabırsızlığının tadını çıkarmak istiyordu.

"Hokkabazlık mı? Sihirbaz mı oldun şimdi?" diye sordu Julia oyuncu bir alaycılıkla.

"Seni bu incilerle boşalttığım zaman sihir mi, değil mi sen söylersin. Gözlerini kapat şimdi, Julia," dedi Clay. Derin ve gürleyen sesi Julia'nın teni boyunca ateşli ürpertilerin yayılmasına neden oldu. Çevresindeki dünya yavaş yavaş kayboldu. Yükseklerde, ülkenin bir ucundan diğer ucuna doğru

uçuyorlardı. Şu anda belki Pennsylvania'nın, belki de Ohio'nun üzerindelerdi ama nerede oldukları kimin umurundaydı ki? Gökyüzüyle yaptıkları tangonun ortasındalardı. Clay onu incilerle azdırırken, gümüşi bir huzur mermisinin içinde seyahat ediyorlardı. Göğsünün üzerinde gezinen inciler teninin karıncalanmasına neden oldu, ardından inci dizisi göğüslerinin etrafında sekiz şeklini aldı. İncileri göğüslerinin çevresinde hissetmek tuhaf bir heyecan yaratıyordu. Heyecanla beraber biraz da şaşkınlık... Dudaklarından, derinden gelen bir 'ah' döküldü.

Clay, onun kulağına doğru yaklaşıp, boğuk ve kısık bir sesle, "O *ah*, daha fazla zevk anlamına mı geliyor?" diye sordu.

"Daha fazlasını, çok daha fazlasını istiyorum," diye cevap verdi Julia.

"İyi," diye fısıldadı Clay ve incileri oynatarak onun göğüslerinin arasına düşürdü. Bu arada sıcak nefesi de boynunda dolaşıyordu. Sonra inciler giderek daha aşağı indi; önce karnının üzerinde gezindi, sonra da kadınlığına ulaştı. Yumuşak bir şekilde klitorisine dokunduğunda, bu hareket Julia'ya yumuşak bir öpücüğün fısıltısı kadar nazik geldi. İnci öpücüğünün tatlı, narin hissi titremesine sebep oldu. En sonunda parmağını da orada hissetti; inci tanelerinden birine bastırıyor, şişkin kadınlığının üzerinde bir aşağı, bir yukarı gezdiriyordu.

İçine doğru yayılan sıcaklık akımını oluşturan şeyin onun parmağının baskısı mı, yoksa pürüzsüz objenin yeni ve çılgınca hissi mi olduğunu bilmiyordu. Ama Clay'in parmağı kıvrımlarının içine doğru inerek içine girdiğine, dışarı biraz daha ıslaklık aktı.

"Elime akman çok uzun sürmedi."

"Azgınlığımın hızı seni hayal kırıklığına mı uğrattı?"

"Asla, aksine beni besliyor. Seninle ne kadar ileri gidebileceğimi, senin içinden neleri çıkarabileceğimi merak etmeme sebep oluyor."

"O zaman dene beni," dedi Julia hışırtılı bir sesle. Sesi de ona karşı hissettiği duygular kadar çıplaktı. Julia ona aitti, tamamen onundu. Bu son iki ay boyunca hem birbirlerine âşık olmuşlar, hem de daha derin bir zevkin içine gömülerek, birbirlerini tatmin etmek için yeni yollar aramaya başlamışlardı. "İçimdekileri dışarı çıkar, seninim ben; istediğin kadar oynayabilirsin benimle."

Clay onun göğüslerine eğildi, kadınlığının üzerinde duran incileri ayarlarken, bir yandan da göğüslerini becerikli ağzına alıyor, uçlarının daha da sertleşmesini sağlıyordu. Julia'nın gözleri kapalıydı, onun yapacağı bir sonraki şeyin ne olduğunu bilmeden, heyecanla bekliyordu. Bu sırada kadınlığının üzerindeki inciler bir kere daha hareket etti. Bu yepyeni ve nefis hisle keskin bir nefes aldı.

"Daha fazla," diye fısıldadı Clay'in güçlü omuzlarına tutunarak.

"Her zaman daha fazlasını istiyorsun," dedi. Clay incileri onun ıslaklığında yeniden gezdirdi. Julia'nın açgözlü vücudu titreyerek cevap verdi. Zihni de bir sonraki hamlenin ne olacağının merakıyla bekliyordu. Kolyeyle ne yapacaktı şimdi? Becerikli elleriyle, adeta zevkten içini dışına çıkararak, bu pürüzsüz, erotik takı parçasıyla vücudunun ne kadarını inceleyecekti? Hevesle, aç vücuduyla onun bir sonraki hamlesini beklerken, incileri daha fazla hissetmeye başladı. Clay onları iki kat hâlinde bir ilmek yapmıştı ve ıslak, hevesli kadınlığının üzerinde gezdiriyor; her bir inci tanesi en hassas yerini okşuyordu. Dudaklarından dökülen yüksek sesli bir inleme kabinin içini kapladı ve bu inlemelerin sonu gelecek gibi de değildi. Bazen incilerin teması kısa süreliğine kesiliyor, bazen de sıklaşıyordu, ancak Clay her bir temasın, onun en çok istediği yere denk geldiğinden emin oluyordu. Becerikli dudakları da göğüsleriyle ilgilenmeye ara vermemişti. Julia, zevkin beyaz pırıltılar hâlinde kendi içinde dolaştığını gördüğüne yemin edebilirdi. O kadar uyarılmıştı ki, daha fazla dayanabileceğini sanmıyordu.

Clay hareketlerine devam etti, incileri bacaklarının arasına sürttü, sonra kalçaları boyunca gezdirdi ve yeniden, ümitsizce hazzın doruğuna çıkmak isteyen klitorisine götürdü. Büyük bir uçurumun kena-

rında duruyordu, eşikte sendeliyordu Julia adeta, ancak eşiği geçmesi için *ona* daha fazla ihtiyacı vardı.

"Çok iyi hissediyorum," dedi nefes nefese. "Ama senin parmakların ya da dilin olmadan boşalabilir miyim, bilmiyorum."

"Boşalabilirsin, Julia, senin bedenini tanıyorum ben. Nasıl azdığını biliyorum, bu yüzden sadece bu incilerle boşalmanı istiyorum." Clay'in emredici sesi Julia'nın omurgasından aşağı bir ürperti yayılmasına neden oldu. "Bunu yapabileceğini biliyorum," diye fısıldadı Clay.

"O zaman onları içime sok," dedi Julia. Sözcükler tahmin ettiğinden daha hızlı bir şekilde dökülmüştü dudaklarından. Ama bir şekilde, yaklaştığı bu uçurumdan atlaması gerektiğini biliyor, kendisini aşağı, zevkin karanlığına fırlatmak istiyordu. Bir anda, birkaç incinin içine itildiğini hissetti ve açgözlü bir şekilde sürtünmeye başladı. "Aman Tanrım," diye inledi. "Evet, yeniden yap bunu, lütfen Clay. Lütfen, lütfen..." dedi. Bu son *lütfen* bir ilahiyi andırır gibiydi. En sonunda da bu tekrarlama onu, çıldırtacak kadar farklı bir duygu hortumunun içine soktu. Clay'in parmakları, kadınlığında gezinen incilerin pürüzsüzlüğü, sürtünme, tek incinin klitorisine giderek daha da hızlanarak, sarhoş edici bir şekilde temas etmesi... Çok geçmeden bedeni kasılmaya, inlemeleri daha da artmaya başladı. Doruğa ulaşmasına çok

az kalmıştı, tatmin neredeyse oradaydı ve o tatminin muhteşemliği içinde boğulmaya hazırdı.

Clay incileri daha da derine itmeye başladığında Julia onun adını sayıklamaya başladı. Sonra, sadece birkaç saniye içinde, o puslu köşenin ucunda acı verici bir şekilde sallanırken, kolyeyi çekerek içinden çıkardı. İnciler vücudunu terk ederken hissettiği o harika duygu sayesinde zirveye ulaştığı zaman, pilotun da duyduğundan emin olduğu bir çığlık attı. Boşalırken, zihninden bütün mantıklı düşünceleri çalan, kontrolü bırakmasına sebep olan, kör edecek kadar yakıcı haz dışında hiçbir şey önemli değildi artık. Bu haz onun bedenine sahip olmuş, içindeki bütün sinirlere ulaşmış, onu saf bir huzurun içine hapsetmişti.

Gözlerini açtığında, Clay'in omuzlarını daha da sıktı, vücudunun kontrolünü kaybetmiş gibi hissettiği için kendisini toparlama ihtiyacı hissediyordu, sanki zevk onu tamamen harcamış, baştan aşağı yutmuş gibiydi. Erkeğine baktığında, onun koyu kahve gözlerinde vahşi bir açlık gördü.

Clay, "Üzerime çık şimdi, Julia, ayrıca kemerini de tak, sarsıntılı bir yolculuk olacak," dedi. Julia itiraz etmeden onun söylediklerini yaptı ve sertleşmiş erkekliğinin üzerine kaydı. Sertliği içine doğru hareket ederken keskin bir nefes aldı, Clay'in onu doldurmasından asla bıkmayacaktı. Ancak bu sefer... bir dakika... bir şeyler farklıydı, aralarında bir şey

vardı. İkisi de aynı anda aşağı baktıklarında alınları birbirine değdi.

Kolyenin ucu Clay'in erkekliğinin alt tarafına dolanmıştı, geri kalanı da aşağı sarkmış, neredeyse yere değiyordu. Clay yere uzanıp kolyenin ucunu eline aldı ama diğer ucunu aletinden çıkarmadı ve bu şekilde ileri geri hareket etmeye başladı.

"Aramızda inciden bir kolye var," dedi Julia anın tadını çıkararak.

"Sana her ikisinden de vermeye hazırım," dedi Clay. Kalçalarındaki ve bacaklarındaki güçlü kaslar, her hareketinde Julia'yı biraz daha yukarı kaldırıyordu ve her hareketinde onun biraz daha derinlerine giriyordu.

Julia derin bir nefes aldı, sonra Clay elindeki kolyeyi ağzına götürerek, daha önce onun içine girmiş olan incilerden birini emmeye başlayınca gözleri büyüdü. Kemikleri eriyordu adeta, vücudu yanıyordu. Clay'in kaçtığı, çekindiği hiçbir şey yoktu. Onunla beraber cinselliğin her bir parçasının tadını çıkarıyor, her tada, her dokunuşa, her *hisse* bayılıyordu.

"Bu kolyenin üzerindeki tadın bir harika," diye hırladı Clay, ıslaklığının tadını almak için dili bir incinin üzerinde gezindi. "Bu tat, suratımı yine bacaklarının arasına gömme isteği uyandırıyor bende, Julia, senin tadına doyamıyorum."

Julia onun gözlerinin içine baktı. Ne kadar erotik, ne kadar kirli, ama ne kadar *Clay'di.* "Benimle de paylaş," dedi nefes nefese kalmış bir hâlde. Bir kez daha zirveye ulaşmanın eşiğindeydi. O anın yaklaştığını, alevler gibi çevresini sardığını hissedebiliyordu ve bu sefer o köşeden onunla koşmak, uçurumdan beraber atlayarak, bir zevk paraşütüyle aşağı süzülmek istiyordu.

Birkaç inciyi dişlerinin arasında tutarak ağzını onunkine yaklaştırdı Clay, onun dudaklarını hiddetle öperek incileri beraber emmelerine izin verdi. Dilleri bir savaşa tutuştu, dişleri birbirine vurdu ve Julia bir başka hazza doğru koşarken, ilkinden kalan son damlaları beraber emdiler. Bir sıcaklık, ışık ve ateş fırtınası vücudunu sararak onu ele geçirdi. Bütün hücreleri, kanında yankılanan bir titreme örtüsüyle kaplandı.

Clay daha derinlere doğru girerken kolye ağızlarından düştü. "Siktir! Julia, içine boşalmaya bayılıyorum. Hem de," dedi sertçe hareket etmeye devam ederken. "Çok." Bir kez daha içeri girdi. "Fazla," diye bağırdı, sonra vücutları birleşirken dudakları bir kez daha derin, ateşli bir öpücükle birbirleriyle buluştu.

Nefesleri düzene girmeye başladığında, Julia parmaklarını onun göğsünde gezdirdi. "Uçak Sevişgenleri Kulübü'ne hoş geldiniz, umarım uçuşunuz

zevkli geçmiştir," dedi.

Clay ona hızlıca sırıttı, sonra önce göğüslerinin arasına, sonra boynuna, en sonunda da yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Kendi jetimi almak ve her yere seni de götürmek istiyorum."

"O tarz bir suçta senin ortağın olurum."

"Eğer bunu yapan ikimizsek, asla suç olmaz."

***

Clay incileri dikkatlice sabunladı, sudan geçirdikten sonra pamuklu bir havluyla kuruladı, sonra da kendisine çeki düzen vererek, Farrell'la görüşmesi için kısa kollu bir bluz, şık bir kot pantolon ve topuklu ayakkabı giymiş olan Julia'nın yanına döndü. Julia elinde, içinde saydam sıvılar olan iki bardak tutuyordu, bardakların içindeki buz küpleri tıngırdıyordu.

Julia bardaklardan birini ona uzattı. "Bir çılgınlık yaparak öğlenin ortasında bir şeyler içmek ister misin? Şey, hiç değilse New York'ta öğle vaktidir."

Clay onaylarcasına kafasını salladı. "Kadınımla beraber öğleden sonra keyfi için içki içmek, benim için mükemmel bir günün en önemli parçası," dedi. Ardından incileri kutusuna yerleştirdi ve, "Bu gece Brent'in Komedi Kulübü'ne giderken bunları takmanı istiyorum," diye ekledi.

"Sen de onların nereye girdiklerini bilerek, gözlerinde gizli bir azgınlıkla bütün gece beni izleyeceksin değil mi?"

Clay göz kırptı. "Aynen öyle, sana her baktığımda zihnimden geçen düşünce bu olacak."

Yeniden koltuklarına yerleştiklerinde Julia ayaklarını koltuğun geniş ayaklığına koydu. "Pazar akşamı New York'a dönerken bu jeti kullanabilir miyiz?"

"Zaten öyle yapacaktık diye hatırlıyorum."

"Beni şımartıyorsun."

"Seni daha da şımartmayı hedefliyorum," dedi Clay, parmaklarını onunkilere geçirip sıktı. Bir an için, yüzük parmağının bir elmasla nasıl görüneceğinin hayali canlandı gözlerinin önünde. Bu hayalde; güzel, mükemmel ve *ona aitti* Julia.

"Uçuşun geri kalanı boyunca bir film izleyelim, iPad'imde *Ocean's Eleven* var."

"Durumumuza ne kadar da uygun, dua edelim de Vegas'a gidince onlar gibi binbir türlü sorunla karşılaşmayalım."

"Ama filmde paçalarını kurtarmışlardı."

"O zaman, eğer kumarhanede bir sorun yaşarsak, onların şansına sahip olmak istiyorum."

İki tatmin edici saatten sonra, film her zamanki gibi sonlandı; on bir hırsız, şanslı bir şekilde soygun-

larını tamamlayarak Bellagio'daki fıskiyeden uzaklaştılar.

En sonunda jet Vegas'a ulaştı. Julia kafasını iki yana salladı ve kemerini açarken gülümsedi. "Beni bir jetle Vegas'a kadar bıraktığına inanamıyorum. Hayatım ne zaman bu hâle geldi?"

"Bilge bir şekilde, San Francisco'daki barında bana asılma kararı verdiğin zaman."

Julia küçük bir kahkaha attı ve tatlı sesi Clay'in kulaklarını doldurdu. "Doğru, aynen öyle oldu. Senin üzerine atlayarak hiçbir seçenek bırakmadım sana."

"Ya da belki ben sana asılmışımdır," dedi Clay kendi kendine oyuncu bir şekilde, bu sırada Julia'nın çantasını jetin basamaklarına doğru taşıdı. "Ne olursa olsun, her şey yolunda gitti. Seninle sonra görüşürüz, yapmayacağım bir şey yapmaya kalkışma."

"Bu her şeyi çok açık uçlu bıraktı."

***

Cessna yarım saat sonra Los Angeles'a indiğinde, Clay dizüstü bilgisayarıyla telefonunu aldı, ama mor kravatını bir türlü bulamadı. Koltukların altını, üzerini, hatta banyoyu bile aradı ama hiçbir yerde yoktu. Bu yüzden onda olduğunu umarak Julia'ya mesaj attı.

Julia kravatı çantasında da, bavulunda da bula-

madığını ve Allegro'daki terastan, Strip'in manzarasının tadını çıkardığını söyledi.

Julia'nın odayı beğenmesine sevinmişti, ancak birden bire, zihni o lanet kravata takılıp kalmıştı. Belki sinirlendiği için, belki de batıl inançları olduğu için, şansının tükenmekte olduğuna dair kötü bir his vardı içinde.

5. Bölüm

Cuma, saat 13.33, Las Vegas

Julia'nın kırmızı tabanlı topuklu ayakkabıları Allegro'nun lobisinin siyah beyaz mermer zemininde tıkırdıyordu, gerçi lobi bu yeri tanımlamıyordu bile. Otelin girişi uzun bir saray gibi uzanıyor, dairesel oteli, çevresine sarınmış olan iki koca kanat sarıyordu. Binanın dizaynıyla ilgili okuduğu yazılarda, mimar ağdalı, ikna edici bir şekilde, sonsuzluk havuzlarından ilham aldığını ve aynı *döngüselliği* yaratmak istediğini ifade ediyordu, ama ona daha çok numara çekiyormuş gibi gelmişti.

Julia dizaynın daha çok kumarhanenin içine kolayca gömülmekle, kumar aletlerine bozuklukları atmakla, fişleri masaya vurmakla ve çıkışı asla bulamamakla alakası olduğundan şüpheleniyordu. Bu otel Vegas'ın *onları içeride tut* mantalitesini yansıtıyordu ve bunu oldukça zarif bir şekilde yapıyordu, çünkü Monet, Goya ve Matisse gibi ustaların otantik eserleriyle övünen, otelin kalbinde bulunan Allegro Galerisi'nin içindeki resimlerden bazılarının kopyaları, duvarları sanatla kaplıyordu.

Muhteşem görünen zümrüt rengi bitkiler ve çömleklere dikilmiş küçük ağaçlar da duvarlarda sıralanmış, hem davetkâr bir his uyandırıyor, hem de buranın samimi ve gösterişli bir yer olduğu mesajını veriyordu.

Odaların ne kadar nefes kesici olduğunu sadece Tanrı biliyordu, üstelik her bir oda kilometrelerce ilerliyormuş gibi görünüyordu. Daha önce, ellerini büyük boy yatağın kraliyet mavisi örtüsünde ve deri başlığında gezdirmiş, sonra kendisini, bütün duvarı boydan boya kaplayan ve Vegas'ı bütün çıplaklığıyla, kumar sırlarıyla gözleri önüne seren camlara çekilirken bulmuştu.

Şehrin manzarasının tadını çıkararak mutlulukla iç çekmişti o anda, burada olmak ikinci bir şans kazanmış gibi hissetmesine neden olmuştu. O ve Vegas eskiden yatak arkadaşlarıydı. Kızları hafta sonu tatil-

lerine çıkarıp, gece geç saatlere kadar yakınlardaki Bellagio'nun masalarında oynarken, aşk ve şehvet dolu bir ilişki yaşıyorlardı. Ancak sonra, gangster Charlie, onu beleşçi eski sevgilisinin borçlarını ödemesi için, San Francisco'daki hileli poker oyunlarında oynayarak, onun için hile yapmaya zorlamıştı. Bu durum oyun için hissettiği sevginin az da olsa kırılmasına sebep olmuştu. Ama bu hafta sonu bu sevgiyi yeniden kazanacaktı. New York'taki oyunlarında Clay, Cam ve bir sürü oyuncu, yapımcı ve arkadaşlarıyla oynayarak, pokeri hayatına yeniden kazandırmaya başlamıştı bile, hatta Michelle Milo bile arada sırada onlara katılıyordu. O kadına samimiyet duymaya başlamıştı. Oraya taşındığı zaman birlikte sohbet etmişler, Julia ona Clay'e ihtiyacı olan tavsiyeleri verdiği için teşekkür etmiş, Michelle de Julia'ya en yakın arkadaşını bu kadar mutlu ettiği için minnettar olduğunu söylemişti.

Bu mükemmel ayarlanmış, sıcaklık kontrolleri tam olması gerektiği gibi düzenlenmiş olan otelin içinde, Farrell Spirits'ten Tad Herman'la buluşmak için havuz başındaki bara doğru ilerledi. Görüşmeleri yirmi beş dakika sonra başlayacaktı, bu nedenle Monet'in *Japon Köprüsü* tablosunu geçtikten sonra, otelin merkezindeki kumarhaneye dönerek masaların arasında ilerledi. İçeride kumar makinelerine atılan çeyrekliklerin, nikellerin ve on sentlerin sesleri duyulabiliyordu. Bu ses kumarın, sürülen paraların,

kazanç ve kayıp şanslarının müziğiydi, kollu kumar makinelerinin kollarını çekerek, paranın metalik dalgalarını duymak için yanıp tutuşan oyuncuların ellerini ovuşturmalarının, umudun şarkısıydı.

Poker masalarına ulaştığı zaman, en az yirmi beş dolarlık olanları aradı. Çok küçük başlamak istemiyordu ama büyük paralar yatırabileceği bir yer de aramıyordu. İki oyuncunun, birbirlerine uyan Hawaii gömlekleri giymiş, devasa Pina Coladalardan yudumlar alan yaşlı bir çiftin yanında yerini aldı.

Masanın yeşil çuhasının üzerine yüz dolarlık bir banknot koyarak, üzerinde basit ama klasik siyah bir gömlekle, ten rengi bir yelek olan krupiyeyi başıyla selamladı. "Bozdurur musunuz, lütfen?"

Adam ona yeşilli beyazlı dört fiş uzattı, parayı bir çekmeceye kaldırdı ve kartları dağıtmaya başladı.

"Oyunumuza hoş geldin, biz otuzuncu yıldönümümüzü kutluyoruz," dedi kadın, mutlu bir sesle ve Julia'ya parlak bir şekilde tebessüm etti.

Görünmez bir bardak kaldıran Julia, onlara şerefe işareti yaptı. "Nice otuzlara diyelim o zaman."

Kadın, eşinin elini tuttu ve omzuna yaslandıktan sonra yanağına bir öpücük kondurdu. Julia kendi kendine gülümsedi, poker arkadaşlarının, Charlie'nin oyunu doldurmaları için gönderdiği ot beyinli adamlar olmasındansa, mutlu bir çift olma-

sından dolayı çok mutlu olmuştu. Burada o tarz şeyler yoktu, bir planı olmadan, eğlence için oynuyordu.

Her şey olması gerektiği gibiydi.

***

Özel kulübün girişine giden merdivenlerden izliyordu her şeyi. Basamaklar bar ışıklarının yumuşak, altın rengi parlaklığıyla yıkanıyordu adeta. Allegro markası taşıyan kumarhane çalışanı pantolonu ve gömleği giymişti, kollarını kaslı göğsünün üzerinde kavuşturmuş, kalçasını merdivenin pirinç parmaklıklarına dayamıştı.

Kızıl saçlı kadın buradaydı.

Onun geleceğini biliyordu, resepsiyon masasından gelmişti bilgi. Kadın, devamlı kontrol ettiği ve meslektaşlarına da kontrol ettirdiği bir listedeydi, bilinen bir üçkâğıtçıydı, üstelik ülkede en fazla arananlardandı. Rivayete göre sihirli bir dokunuşu vardı, herkesi alt edebiliyordu. Muhtemelen kart da sayıyordu. Ona eninde sonunda yaklaşacak, dümenini belli eden işaretleri gözlerinden anlayacaktı. En iyi kart sayıcıları saptayabilmek oldukça zordu. Diğer turistler gibi görünmek için bellerine taktıkları çantalarıyla, savurganlar gibi görünmek için giydikleri üst sınıf tasarımcı kıyafetleriyle kalabalığın arasına karışırlardı. Ama eğer neye bakmanız gerektiğini bilirseniz, eğer o piçleri yakından incelerseniz,

gözlerinden ve alınlarından hile yaptıklarını anlayabilirdiniz. Buna Botoks Etkisi diyordu, çünkü roket hızında kart sayma becerisi yoğun bir odaklanma gerektiriyordu. Gözleri odaklanmış ve sakin, beyinleri numaralara kitlenmiş olurdu, bütün bunlar da alınlarından belli olurdu. En iyilerinin bile kaşları çatılmazdı. Suratlarında kanıt olmadan sayıyorlardı, bu yüzden surat ifadelerinin o sakin donukluğunda yatıyordu asıl kanıt.

Masa arkadaşlarıyla sohbet ettiğinizde çevreye daha da karışırdınız ve bu ateşli bomba, palmiye ağaçlı gömlekleri olan gümüş saçlı çiftle hızla arkadaş olmayı başarmıştı. Onları önceden tanıyor muydu? Yardakçıları mıydı onlar, hilesini kamufle etmeye mi çalışıyorlardı? Daha sonra krupiyeyle konuşup, kadında bir şeyler görüp görmediğini sormalıydı. Şimdilik, kadın masadaki çifte düzgün, bembeyaz dişlerini göstererek gülümsüyordu, sonra kartlarına yeniden odaklanarak eline baktı ve bahsini beyan etti. On dakika sonra parasını ikiye katlamıştı. Yeşilli beyazlı sekiz fişi alarak çiftle vedalaştı.

Parmağıyla kulağındaki Bluetooth aletine bastırarak hızlıca adamlarından birini aradı.

"O kadını takip etmeni istiyorum, nereye gittiğine dikkat et."

"Peki, efendim."

Başka bir söz söylemeden telefonu kapattı.

Fişleri küçük bir el çantasına koyan Kızıl, masadan uzaklaşırken, o daracık kot pantolonunun içindeki güzel poposu, tam da sabah seksi için biçilmiş kaftan gibi duruyordu. Kadının sert sevdiğine, o muhteşem popoya bir şeyler yapılmasına bayıldığına bahse girebilirdi. O pantolonu çıkarmak, pürüzsüz teninde ellerini gezdirmek, bunca zamandır biriktirdiklerini ona göstermek isterdi. Kadın, bundan önce muhtemelen ondan daha iyisini görmemişti.

Neredeyse hayallere dalan kafasına bir şaplak atacaktı. Çükü için buraya gelmemişti, yapması gereken bir iş vardı ve bu kadın ona engel oluyordu.

6. Bölüm

Cuma, saat 14.12, Las Vegas

Yumuşak bir meltem, çevresindeki siyah taşlar ve şık, ahşap şezlonglarla oldukça zarif görünen havuzun soğuk, mavi sularını dalgalandırdı. Dövme demirden yapılmış çit şeklinde bir çatı, havuzun bir tarafını kapatıyordu, ama onun üzerinden altı kat aşağı bakarak, Strip boyunca gezinen turistlerle, toplantı katılımcılarından oluşan kalabalığın, şehrin kaldırımlarında oradan oraya gittiğini, otellere ve onları çağıran alışveriş merkezlerine girip çıktığını görebilirdiniz.

Sıcak esinti saçlarını havalandırarak birkaç telin yanağına uçmasına neden oldu. Julia saçını geriye attıktan sonra buzlu çayından bir yudum aldı. Tad buzlu su istemişti, ancak Julia onun içmemesine şaşırmamıştı, sonuçta bu bir iş toplantısıydı. Ama onu şaşırtan asıl şey adamın içki içmeye karşı tutumu olmuştu. Bambu tabureli, yumuşak yastıklı bar sandalyelerine oturdukları zaman garson kadın yanlarına uğradığında, ellerini havaya kaldırarak içki içme fikri bir virüsten farksızmış gibi davranmıştı.

"Ah, hayır, ben asla içmem," demişti.

Julia adamın yaşıyla ilgili bir şaka yapmak istemiş, ancak diline hâkim olmuştu. Adam gerçekten de bu toplantıya onu annesi bırakmış gibi duruyordu. Küçücük bir burna, ergenlik öncesindeki bir oğlanın bebek suratına ve ergenliğe daha yeni girmiş bir oğlanın incecik bedenin sahipti. Sarı saçlarını da eklediği anda, Julia, Speakeasy'de olsa bir kimlik görmek isteyebilirdi. Ancak önceden adamla ilgili yaptığı araştırmadan, onun şirketin pazarlama kurulu başkanının yirmi dokuz yaşındaki oğlu olduğunu öğrenmişti.

Adamla geçirdiği birkaç dakikadan sonra onun ne kadar ciddi olduğunu anlamıştı, hem de *çok ciddiydi.* Tad ellerini birleştirince Julia da aynısını yaptı. Onun tamamen işe odaklanmış kişiliği, onu taklit etmesine, ciddi, açık sözlü ve odaklanmış olmasına neden oldu.

"Bildiğiniz gibi, Bayan Bell," diye başladı Tad ve Julia kıkırdamasına hâkim olmak zorunda kaldı, çünkü daha önce hiç kimse onu *Bayan Bell* diye çağırmamıştı. "Farrell Spirits'teki rolünüzü genişletmek istiyoruz. Mor Kar Küresi oldukça popüler bir ürün oldu," dedi ve sonra, onu oldukça heyecanlandıran bir takım yüzdelikler ve numaralar açıklamaya koyuldu.

Julia göz bebeği olan içkisiyle gurur duyuyordu. Tüketiciler ona bayılmış, dükkânlar onu satın alarak stoklamış, sonra stokladıklarının tamamını satmışlardı. "Size kazanç sağlamasına çok sevindim, içkime bir şans verdiğiniz için de minnettarım."

Adam ellerini saygıyla havaya kaldırdı. "Bu olanlar şans değil, bu içkiyi yarattığınız için bütün övgü size ait. Hatta markette yaptığımız araştırmalar, tüketicilerin hem içkiye, hem de size bayıldıklarını söylüyor, sizinle ilgili daha fazla şey öğrenmek istiyorlar."

Julia bir kaşını yukarı kaldırdı. "Benimle ilgili market araştırması mı yaptınız?"

"Tam olarak sizinle değil, içki ve tüketicilerin neden hoşlandıklarıyla ilgili. Elbette tada bayılıyorlar ama sizi de seviyorlar. Glen Mills'in sizin içkinizi keşfetmesi üzerine yazdığı yazı, dergisinde en popüler olanlardan bir tanesiydi ve internette on binlerce okuyucuyu kendisine çekti. New York'taki

Speakeasy'de içkiyi bizzat denemiş olan kişilerin bloglardaki ve kokteyl sitelerindeki geribildirimlerini ve yorumlarını takip ediyoruz; hepsi sizi daha fazla görmek istediklerini söylüyor."

"Neden insanlar beni daha fazla görmek istesin ki?"

Adam sanki Julia'nın sorusunu algılayamamış gibi ona doğru kaşlarını çattı, sonra evrak çantasına uzanarak bir deste kâğıt çıkardı ve parmağını saplarcasına üzerlerinde gezdirdi. "Çünkü sizi *güzel barmen* diye çağırıyorlar, sizin..." notlarını yeniden okudu. "... cazibenize, öz güveninize, sohbetlerinize bayılıyorlar." Tad kafasını kaldırırken, gözlerini gizleyen güneş gözlükleri takmış olan, inanılmaz uzun boylu, siyah takım elbiseli bir adam masanın arkasından geçti. "Sayıları inceleyip kâr – zarar hesabı yaptıktan sonra, şayet siz ve içki eş anlamlı hâle gelirse, Mor Kar Küresi işini oldukça büyütebileceğimiz sonucuna vardık," dedi, sanki ne olacağını gösterirmiş gibi parmaklarını birleştirerek.

Julia dayanamadı, buna değinmeden edemeyecekti. "O hâlde, beni mi içmek istiyorlarmış?" diye sordu seksi bir mırıldanmayla.

Adamın bebek yanakları kızardı. "Özür dilerim, öyle söylemek istememiştim."

Bu zavallı genç adam açık bir şekilde *iş için güvenli Julia'ya* ihtiyaç duyarken ona karşı çok açık

saçık davranmıştı. "Hayır, sorun değil," dedi. "Özür dilerim."

Tad derin bir nefes aldı, belki de kendisine çeki düzen veriyordu. "Söylemek istediğim, sizin bazı reklamlarda, pazarlama materyallerinde, hatta belki de bir televizyon reklamında ve paketlerin üzerinde olmanızı istiyoruz. Bunun, ürünün satışının daha da artmasını sağlayacağını düşünüyoruz ve üstlenmenizi istediğimiz bu ek rol için size yüklü miktarda ödeme yapmaya hazırız," dedi. Sonra onun çenesinin neredeyse yere değmesine sebep olan bir rakam gösterdi, ancak Julia poker suratında yıllar önce ustalaşmıştı ve bu, sert bir onaylama vererek devam etmesini işaret ederken işine yaradı. "Sadece tek bir şartımız var," diye ekledi boğazını temizleyerek.

Ah, dipnotlar! Böyle durumlarda her zaman atlanması gereken bir basamak olurdu. "Peki, bu şart nedir?"

"Bir ahlaki anlaşma," dedi adam sert bir sesle.

"Ahlaki mi? Ben iyi bir kızım," diye yanıtladı Julia. Şaka yapmaya çalışıyordu, ancak içeride bir yerlerde başı dönüyordu. Neden ahlakıyla ilgili endişeleniyorlardı ki?

"Temiz olduğunuzdan eminim, bundan bahsetmemin sebebi bir içki şirketi olmamız. Görünüşte gevşek ve hızlı olsak bile, aslında yasalara ve kurallara oldukça bağlı kalmamız gerekiyor."

Julia oyuncu bir sırıtışla, "Yirmi birimi çoktan geçtim, Tad, emin ol," dedi, çünkü başka neden bahsediyor olabilirdi ki?

Adam onun gülümsemesine dişlerini göstermeden karşılık verdi. "Daha önce ilişki kurduğunuz, hayatınızı paylaştığınız kişilerden bahsediyorum. Bildiğim kadarıyla daha önce Dillon Whittaker ile birlikteymişsiniz ve o şu anda, vergi kaçırma suçundan dolayı hapishanede," dedi. Eski sevgilisinin ismini duyunca Julia'nın omuzları kasıldı ve dişlerini sıktı. O şerefsiz en sonunda ait olduğu yere, parmaklıkların arkasına girmişti ve bu nedenle onun, geleceğiyle oynamasına izin vermeyecekti.

"Dillon kesinlikle hayatımın bir parçası değil," dedi soğuk bir şekilde.

Tad kafasını onaylarcasına salladı. "Bunu duymak güzel. Sözcülerimizin, onur kırıcı işlere tenezzül etmeyen kişiler olmaları gerekiyor. Yine de, düzgün bir üne sahip olacağınızdan emin olmak için ahlaki anlaşmayı imzalamanızı isteriz. Anlaşmanın içerisinde, insanlar arasında sarhoş olmama ve herhangi bir suça karışmama gibi maddeler yer almakta."

Julia nefesini tutarak onun Charlie'den, daha önce borçlu olduğu gangsterden bahsetmesini bekledi. Belki de sadece Dillon'la olan bağlantısı açığa çıkarılmış olamaz mıydı? San Francisco'da yaşarken Julia'nın gangsterin arka cebinde olduğunu Farrell'ın

bilme şansı olabilir miydi? Başka şansı yoktu gerçi, sonuçta bir gangster eşi değildi, eski sevgilisi tarafından ihanete uğramıştı ve o dertten de kendi başına zar zor kurtulmak zorunda kalmıştı. Farrell için bir endişe kaynağı olma düşüncesi bile onu rahatsız ediyordu, bu nedenle *sert kız* gülümsemesini takınarak gülümsedi. "Ben tertemizim Bay Herman, bununla ilgili endişelenmenize gerek yok."

Tad çantasıyla telefonunu alırken, Julia kâğıtları toparlayarak ona veda etti ve gözden kaybolur kaybolmaz da kendine kocaman bir bardak içki aldı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve Tad'in çok da gizleyemediği suçlamasını düşünerek öfkeyle iç çekti.

Suya bakarak kendini sakinleştirmeye çalıştı ve en sonunda serin, mavi örtü onun öfkesini dindirmeye başladı. Güneş tepesinde parıldayarak tenini ısıtıyor, ona geçmişini geride bırakmasını söylüyordu. Tad'in tutumu önemli değildi, Farrell'la iş ortaklığını ilerletmek için altın bir şansı vardı ve onlara tam bir örnek olacaktı. Suçlu değildi, sabıka kaydı yoktu ve kurallara göre oynuyordu.

Kollarını çözerek derin bir nefes aldı ve endişelerinin rüzgârla beraber uçup gittiğini hayal etti.

Havuz başındaki diğer insanlara baktı. Çoğunluğu, neredeyse 'olmayan bikinili' bekâr kadın grupları ve onlara asılmaya çalışan, bekârlığa veda parti-

sinden fırlamış gibi görünen adamlar oluşturuyordu. Uzakta, her iki tarafa da uymayan birisini fark etti; daha önce masalarının yanından geçen takım elbiseli, uzun boylu adam. Havuzun diğer tarafında, yalnız bir şekilde duruyordu, önünde ne iPad'i, ne de telefonu vardı ve güneşten çok, gölge için giyinmiş gibiydi. Nereye baktığından emin olamıyordu, ancak omurgasından aşağı onu uyarırcasına bir karıncalanma yayıldığında, adamın onu izlediğine dair bir hisse kapıldı. Kıyafeti, siyah takımlar giymeyi seven Charlie'yi hatırlatıyordu. Charlie'nin adamlarından birisi olabilir miydi? Belki de operasyonlarının Vegas koluydu.

Kahretsin!

Julia'nın zihni bir anda patlarcasına bir hızla çalışmaya başladı. Charlie kontrol etmesi için onun yanına birilerini göndermiş olmalıydı. Taburesinden hızla indi ve ayağa kalktı, havuz bölgesinden ayrılarak iç koridora geçti, içkisini getiren garson kızı tamamen unutmuştu. Gerginlik bütün vücudunu ele geçirirken, adımlarını hızlandırarak direkt asansöre doğru ilerledi. Omzunun üzerinden bir kez baktı, gözleri bir an için görünen siyah kumaşı yakaladı, sonra adam kayboldu. Arkasına dönerek onu izleyen siyah takımlı adamı aradı. Neredeydi? Onu şimdi göremiyordu.

Belki de gözden kaybolmak için karanlık bir ko-

ridora girmişti, belki de üzerine atlamaya hazır bir şekilde pusuya yatmış bekliyordu.

Adımlarını hızlandırdı.

Belki de biraz fazla abartıyordu, belki de hayal görüyordu ama kalbi çılgınca bir ritimle atıyordu. Odaya ulaşır ulaşmaz Clay'i aradı ve telefon çalarken kapıyı kilitleyerek sürgüsünü çekti.

7. Bölüm

Cuma, öğlen saat 14.36, Los Angeles

Julia'yı görmezden gelmekten nefret ediyordu ama müvekkili ağlamakla meşguldü.

Adamın yanaklarından akanlar mutluluk gözyaşları olsa da, yine de Grant'in mutluluk anını bozarak bir piç gibi davranmak istemiyordu. Hem Julia muhtemelen Farrell toplantısından aldığı iyi haberleri paylaşmak için arıyordu ve iyi haberler beş dakika daha bekleyebilirdi.

Taksi şoförü Los Angeles trafiğinin içinde arabaların arasından ilerlerken, "Grant, senin adına daha

fazla mutlu olamazdım, istediğimiz şey buydu işte; seni eyere geri oturtmak," dedi Clay.

"Eşim de ağlıyor, o da acayip mutlu," diye yanıtladı Grant.

Adamın sesi Clay'in kalbinde güçlü duygular uyandıracak kadar umutluydu. "Comedy Nation'ı ücreti artırmaya ikna edemediğimiz için üzgünüm sadece," diyerek devam etti. "Bazı yerlerden darbe yememiz gerekecekti ama Gino oldukça zorlu birisi." Anlaşmayla ilgili söyleyeceklerini bilerek yumuşatmaya çalışıyordu. Gino sadece zorlu değildi, bu kelime fazlasıyla hafif kalıyordu. Gino tam bir orospu çocuğuydu, piçin P'siydi ve takım elbise giymiş bir gorili anımsatıyordu. Düşününce, adam gerçekten de bütün o kıllarıyla gorile benziyordu. Clay gözünde canlanan görüntüyle kendi kendine kıkırdadı ve o anlaşma sırasında bir köşeye sıkıştırılmaktan dolayı duyduğu öfke biraz olsun azaldı.

"Üzgün olma," dedi Grant. "Bu anlaşmayı ne olursa olsun istiyordum ve sen de bunun olmasını sağladın, önemli olan bu. Paranın yarısını alsam da mutlu bir şekilde imzalıyor olurdum, bu yüzden paramı ikiye katlamışsın gibi hissetmelisin."

Clay gülümsedi, Gino'nun piçliği arka camdan kaybolup gitmeye başlamıştı bile. "Pekâlâ. Bana sözleşmeyi gönderiyor, ben de pazartesi sabahı onu son kez gözden geçirip, imzalaman için dijital bir

kopya gönderirim. Git ve eşinle kutla bunu, ona iyi dileklerimi ilet."

"İletirim. Eğer senin için yapabileceğim herhangi bir şey olursa söyle. Sana borçlandım," dedi Grant. "Şimdi, bu hafta sonunu Vegas'ta geçirmen gerekmiyor mu?"

Clay, "Evet, bir saat içinde orada olmam gerekiyor. Seninle sonra konuşuruz," dedi ve elindeki telefonu cebine koyacakken ekranda bir mesaj belirdi.

'*Paket Allergro Oteli'ne doğru yola çıktı, akşam saat yedi gibi odanızda olacak.*'

Lanet olsun!

Bu iyi olmayacaktı, satıcıyla konuşup, kutunun teslimat siparişinde belirttiği üzere resepsiyona bırakılmasını sağlaması gerekiyordu, ancak öncelikle Julia'yla konuşmak istiyordu, bu nedenle onun numarasını tuşladı.

Julia telefonu açtığında sesi gergin çıkıyordu.

"Hey, ne oldu?"

"Gerçekten bilmiyorum."

"Bir dakika, gerçekten *bir şeyler* ters mi gidiyor?"

"Hayır. Evet. Bilmiyorum," dedi Julia, ardından da endişeli bir şekilde iç çekti. "Muhtemelen abartıyorum ya da çıldırıyorum ve bana güleceksin ama

sana karşı dürüst olacağıma ve hiçbir şeyi saklamayacağıma söz verdim," diye devam etti.

Clay hem kadınının her gün kalbini ona daha da açması sebebiyle heyecanlanmış, hem de bu durumun nereye gideceğine dair endişeyle dolmuştu. *Çıldırmak* ve *bir şeyler saklamak* gibi kelimeleri pek sevmezdi. Duyan ona deli diyebilirdi, ancak bu tarz kelimeler hayatta asla iyi şeylere alamet değillerdi. Ama yine de, gerçekler ve yalanlarla ilgili geçmişte yaşadıkları sorunlardan sonra Julia'ya destek olması gerekiyordu.

"Ne oldu, Julia? Gülmeyeceğim, söz veriyorum," dedi yumuşak bir şekilde, bu sırada taksi şerit atlayarak jetin onu beklediği Van Nuys Havaalanı'na giden çıkış rampasından aşağı doğru hızlandı.

"Pekâlâ. Az önce Farrell'dan Tad'le havuz barındaydım ve toplantı bittiğinde bir adamın beni izlediğine dair tuhaf bir hisse kapıldım."

"Sanırım, sana şöyle bir göz atmasından daha fazlasını yaptığını söylüyorsun, çünkü o günah şehrindeki en güzel kadın sensin."

Julia onun iltifatına ne güldü ne de karşılık verdi. "Hayır, onun gözlerini üzerimde hissettim. Sanki beni izliyormuş, takip ediyormuş gibiydi, Clay. Oradan ayrıldım ve asansörlerin bulunduğu koridora saptım. Yürürken arkamda olduğuna yemin ederim. Arkamı döndüm ama çok hızlı hareket etmiş olmalı,

çünkü gitmişti."

"İyi ki gitmiş," dedi Clay havaalanı tabelasını geçerken.

"Peki, sence..." dedi Julia ama sözlerine devam etmedi ve onun ne demek istediğini anladı.

"Bu, Charlie'nin adamlarından biri olabilir mi?" diyerek tamamladı onun sözlerini Clay.

"Belki..." dedi Julia tereddütle dolu bir sesle.

"Bundan şüpheliyim, Julia. İlginç bir şekilde Charlie verdiği sözleri tuttu. Seni rahat bırakacağını da söyledi. Belki de sadece otel güvenliğidir, olamaz mı?"

Julia, "Belki," dedi, ancak sesi ikna olmuş gibi gelmiyordu. "Toplantıdan önce poker masalarından birisinde oturdum. Yıldönümlerini kutlayan Floridalı tatlı bir çiftle karşılaştım. Birkaç el oynadım ve hepsini kazandım, üstelik onların paralarını alırken renkleri bile atmadı. Hatta benden, nasıl daha iyi oynayabileceklerini onlara öğretmemi istediler."

Clay güldü. "Elbette kazandın, şimdi de Allegro muhtemelen şehirdeki en yeni poker ustasına dikkat ediyordur, böylece kumarhanelerin gözleri üzerinde olacak."

"Sanırım boşuna endişelenmişim," dedi Julia, bu sefer buna inanıyormuş gibiydi.

"Boşuna olmalı, seni takip etmesi için kimsenin mantıklı bir sebebi olamaz. Hem Charlie, New York'taki işlerini genişletmesine rağmen, orada onunla hiçbir sorunumuz olmadı. Senin endişelenmeni istemiyorum, senin bu şeyle ilgili boşuna endişelendiğini de asla söylemiyorum, ama bence o otel güvenlikle dolu, hatta Brent bana bundan bahsetmişti. Yeni bir otel, son teknoloji aletler, içeri akan tonlarca para... Vegas'taki güvenlik firmalarını yöneten bazı arkadaşları var ve adamların sözleşme imzalamak için birbirlerini ezdiğini söyledi bana, ama görünüşe bakılırsa sözleşmeyi kankalarından birisi kazanmış, bu yüzden şimdi Brent'i arayayım. Onun da aynı şeyleri söyleyeceğinden eminim. Dikkatleri üzerine çektiği için, otelin fazladan önlemler almasından başka bir şey değil bu," dedi Clay, şoför havaalanına giden yolda keskin bir dönüş yapınca koltuğunda sağa kaydı.

"Pekâlâ, her şeyin bundan ibaret olduğundan eminim. Bununla ilgili endişelenmeyeceğim."

"Güzel. Şimdi bana Farrell'dan bahset."

Julia, Tad Herman'la görüşmesini kısaca anlattı. Adamın 'onur kırıcı işlere tenezzül etmeme' konusunda fazla hassas olduğunu da ekledi. "Aynen bu sözleri kullandı. *Onur kırıcı işlere tenezzül etmemek.* Ayrıca benden bir ahlaki anlaşma imzalamamı istiyor. Sence benim eskiden salı akşamlarımı nasıl ge-

çirdiğimden haberleri olabilir mi?"

"Anlaşmayı imzalamadın değil mi?"

"Elbette imzalamadım, avukatım olduğunu biliyorsun."

"Güzel. Soruna cevap verecek olursam, hayır. Hileli oyun makineleriyle ilgili bir fikirleri olduğundan çok şüpheliyim. Bence sadece kendi kıçlarını kollamaya çalışıyorlar, muhtemelen daha önce bayağı kötü yanmış olmalılar."

"Bu kulağa mantıklı geliyor. Bunu o kadar çok istiyorum ki, kariyerimi büyütmem için inanılmaz bir şans. Daha önce büyüttüklerimi çıkarım için kullanmamı sağlayacak."

"O hâlde, senin kendini hapishanede bulmana engel olmam gerekecek," dedi Clay alayla.

"Eğer hapse girersem beni oradan kaçırır mısın?"

"Evet, ama parmaklıkların arkasında sana istediklerimi yaptıktan sonra."

Julia keskin bir nefes çekti. "*Clay.*"

Onun bu kadar çabuk havaya girmesi Clay'i her zaman ateşliyordu. "Seni tecrit edilmiş hücrende kaçma isteğiyle dolu hâlde bulur ve kefaletini bir şartla ödemeye söz verirdim."

"O şart ne olurdu peki?" diye sordu Julia, sesi hızla nefes nefese bir hâl almıştı.

"Sana parmaklıkların arkasından dokunmama izin vermen."

"Bunu kabul ederdim, kesinlikle yapmana izin verirdim bunu."

"Öyle mi? Hapishanede eteğini benim için kaldırır mıydın, Julia?"

"Evet ve buna harcadığın zamana değmesini de sağlardım. Ellerin parmaklıklarda beni seyrederdin, ben de seni çıldırtır, popomu sana birazcık gösterir, sonra dönerek eteğimi birazcık kaldırırdım."

Anlattıklarını hayal ettiğinde sıcak bir arzu dalgası Clay'in vücuduna yayıldı. "Parmaklıklara yaklaş da kilitliyken senin o güzel vücuduna dokunayım."

"Beni dışarı çıkaracak, tatmin edecek anahtar sensin," diye mırladı Julia.

"Elin şu anda *orada* olsa iyi edersin, Julia," diye hırıldadı Clay, taksi şoförünün dinlemesi umurunda bile değildi, çünkü kadını azmıştı. Ona hizmet etmek için orada olsa da, olmasa da, onu tatmin olmadan bırakma düşüncesi bile çok uzaktaydı.

"Senden öndeyim bayım, *bana istediğini yapacağını* söyledikten sonra pantolonumu çıkardım. Şu anda otel yatağında yatıyorum, bacaklarım açık ve parmaklarım ıslaklığımda kayıyor," dedi Julia.

Clay, bu görüntünün hayali sanki çok fazla gelmiş gibi kapattı gözlerini. "Senin o güzel, çıplak be-

denin becerilmek için hazırken orada olamadığım düşüncesinden nefret ediyorum. Bu yüzden eteğini kalçalarına kaldırmanı ve o güzel kadınlığını bana yaklaştırmanı istiyorum. Parmaklıkların arkasından parmaklayacağım seni."

Julia yüksek bir sesle inledi ve arzusunun sesi adamın vücudunda baştan aşağı yankılandı.

"İç çamaşırımı çıkarıyorum ve parmaklıkların arasından sana uzatıyorum. Onları kokluyorsun, tıpkı yapmayı sevdiğin şekilde."

"Tıpkı *bayıldığım* gibi," diye düzeltti onu Clay. Sızlamaya başlayan erkekliğini okşamamak için kendini çok, ama çok zor tutuyordu. Bu isteğe karşı koyarak, beş yüz kilometre uzakta bulunan kadınına zevk vermeye odaklandı. "Sonra parmaklarımı bacaklarından yukarı doğru çıkarır, ıslaklığının üzerinde gezdirir ve elime doğru sürtünmene izin olurdum."

"Evet," diye bağırdı Julia. "Parmaklıkların arasından uzanan elini becermek istiyorum."

"Bir elimle parmaklıklardan birine tutunur, diğer elimi de seni tatmin etmek için kullanırdım." Hayalinde canlanan bu edepsiz görüntü Clay'in kalp atışlarını hızlandırdı. "Elime doğru gel, Julia, parmaklarımı içine al," diye fısıldadı.

"Aman Tanrım," dedi Julia. Sesi, orgazmına işa-

ret eden o mükemmel inceliğe çıkmıştı. "Aman Tanrım, Clay, şu an senin eline, her yerine boşalıyorum."

"Boşal, çünkü bu senin tek kaçış yolun ve seni o hücreden çıkarmamı sağlamanın tek yolu bana orgazmını vermen," diye yanıtladı Clay kısık ve kirli bir sesle. Bu sırada Julia'nın inlemeleri dünyanın en güzel müziği gibi dolduruyordu kulaklarını.

"Vereceğim..." Julia nefes nefeseydi, sonra mutlu bir şekilde inledi. "Tekrar, tekrar, birçok kere."

Clay onun sesindeki mırlamayı duyabiliyor, onun tatmin olmuş vücudunun seksi bir şekilde gerindiğini hayal edebiliyordu. Kendisi için de aynı şeyi söylemeyi çok isterdi. O anda kadınının içinde olmak için her şeyini verirdi. "Bir buçuk saat içinde orada olacağım. Otele geldiğim zaman, dizlerinin ve ellerinin üzerine çökeceksin, Julia, seni baştan uyarayım," dedi taksi yavaşlayarak dururken.

"Toplam yirmi sekiz dolar," dedi şoför tamamen ifadesiz bir suratla. Clay, adamın dikiz aynasındaki görüntüsüne baktı. Neyse ki duyduğu konuşmalardan rahatsız olmuşa benzemiyordu. Ona bir ellilik uzattı, "Üstü kalsın," dedi.

Taksi uzaklaşırken dikkatini yeniden Julia'ya çevirdi. "Şu anda havaalanındayım. Seninle görüşeceğiz, ne hâlde geldiğimi tahmin bile edemezsin."

"Senden de başka bir şey de beklemezdim, Clay."

***

Küçük havaalanı koridorundaki katı yürüyüşü, suratındaki ciddi ifade ve kötü haberlerle dolu olduğu belli gözleri, Greg Barton daha ağzını açmadan Clay'e her şeyi anlatmaya yetti.

Belki de *her şeyi* değil, spesifik olarak ne olduğunu bilmiyordu. Ama pilot konuşmaya başlar başlamaz, Clay uçağın zamanında kalkmayacağını anlamıştı.

"İniş takımında sorun var. Gitmeye hazırız gibi duruyordu ama bakım birimi yaptığı son kontrolde birtakım problemlere rastladı. İstenen parça yaklaşık bir buçuk saat içinde burada olur, onu yerine takmak için de biraz zamana ihtiyacımız olacak."

Clay'in çenesi kendiliğinden kasıldı, kötü haberlerden bıkmıştı artık ama bunun üzerinde çok durmayacaktı. Çenesini okşayarak seçeneklerini değerlendirdi. "Başka bir jet ayarlama şansımız nedir? Öyle bir olasılığımız var mı?"

Greg kafasını iki yana sallayarak derin bir iç çekti. "Ona çoktan baktım, Frederick Pinkerton'un sekreterini aradım ve başka bir kiralık jet ayarlayabileceğini söyledi ama bu da muhtemelen aynı sürede gelecektir."

"Peki, ya ticari uçaklar?"

Pilot, omuzlarını silkerek kaşlarını çattı. "Buraya

en yakın havaalanı Burbank, ama günün bu saatinde," dedi ve *hayatta olmaz* dercesine ellerini iki yana açtı. "Oraya gitmek için bütün bir saatinizi tampon tampona geçirmeniz gerekir."

Clay sessizce küfretti. "O zaman birkaç saat boyunca burada öylece kalacak mıyım?"

"Ne yazık ki öyle. Eğer idari salonda dinlenmek, aramalarınızı yapmak, hatta bir şeyler yiyip içmek isterseniz zamanınız var."

"Teşekkürler," dedi Clay yumruklarını sıkarak, çünkü pilotun söylediklerinin, onun yapmak istedikleriyle alakası yoktu. İlk önce kadınını görmek istiyordu, sonra kadınına dokunmak ve onu becermek istiyordu. Sonra onu kardeşinin şovunu izlemeye götürmek, bir gece kulübüne giderek karanlık bir köşede dans etmek ve ilk baştaki şeylerin tamamını ikinci kez yapmak, sonra üçüncü turu dönmek istiyordu.

Bu hafta sonu hiç onun planladığı gibi gitmiyordu. Bu onu çok öfkelendiriyordu, olanlarla ilgili esnek davranmaya, aldığı darbeleri savuşturmaya çalışsa da, Gino isimli şişko yağ torbasından yeterince yumruk yemişti zaten, bir başkasını hoş karşılayamazdı. Eli, o farkına varmadan alışkanlığı üzere kravatını düzeltmek için uzandı, ancak parmakları kumaş yerine düğmelere ulaştı.

Doğru. Şanslı kravatı kayıptı.

"Hey, Greg," diye seslendi. "Uçakta mor bir kravata rastladın mı hiç?"

Greg olumsuz anlamda başını salladı.

Clay, Van Nuys Havaalanı'nda çevresindekileri gözden geçirerek yürürken, Greg de asfalt piste geri döndü. Taze çekilmiş Four Barrel Kahvesi'nin reklamını yapan ufak bir kahve dükkânı, deri sandalyeler ve kapaklarında golf sahalarıyla yatların olduğu parlak dergiler bulunan konforlu bir oturma bölgesi, araba kiralama köşesi ve danışma masası vardı. Cep telefonunu çıkararak ticari uçuşları hızlıca arattı, ancak Burbank'ten kalkacak bir sonraki uçak saat altıdaydı, üstelik bu bile doğrudan uçmuyordu. Eğer saat yedi uçağını yakalarsa, saat sekiz gibi Vegas'ta olurdu. Gözlerini yukarı çevirerek seçeneklerini gözden geçirdi, bu sırada bakışlarını yeniden araba kiralama tezgâhına yönlendirerek kendi kendine omuzlarını silkti. Neden olmasın? Bu durumda araba daha hızlı olabilirdi. Van Nuys 15. yoldan çok uzak değildi. Yolculuğu ise dört saatten az sürerdi, muhtemelen uçakla gideceğinden daha hızlı varırdı.

Hertz tabelasına doğru ilerleyerek, kiralık arabalar ve Vegas'a en çabuk rotayla ilgili sorular sordu, tezgâhın arkasındaki kadın da ona gereken bilgileri verdi.

"Bana bir dakika ver," dedi kadına, sonra asfalt piste doğru gitti. Greg'i Cessna'nın dışında bir ta-

mirciyle sohbet ederken gördü. Adamlar sohbetlerini bitirdiği zaman pilotu yanına çağırdı.

Clay onun koluna dostça vurarak sesini alçalttı, bütün dünyanın onun batıl inançları olduğunu duymasını istemiyordu. Eğer kravat bulunduysa, burada bekleyecekti. Eğer hâlâ kayıpsa, bu lanetli uçağı geride bırakma vakti gelmişti. "O kravatı buldun mu?"

Greg kederli bir şekilde kafasını iki yana salladı. "Üzgünüm, bütün kabini aradım."

"Pekâlâ, o hâlde kararımı verdim. Vegas'a arabayla gideceğim. Beni Los Angeles'a güvenle getirdiğin için teşekkür ederim."

Greg ona askeri bir selam verdi. Clay adamın boş yere tartışarak ısrar etmeye çalışmamasına minnettar olmuştu. Bir askeri pilot olarak hızlı kararlar vermenin ve onlara uymanın ne kadar önemli olduğunu biliyor olmalıydı.

"İyi yolculuklar, efendim. Pazar gecesi New York'a dönüşünüz için bu gece uçağı Vegas'a götüreceğim."

"Teşekkür ederim," dedi Clay, sonra arabasını kiraladı. Gerekli belgeleri imzalarken, beyninde tuhaf bir düşünce oluşuverdi. Greg uçuşu bilerek ertelemiş olabilir miydi? Pilot, sanki onu Julia'dan uzak tutmaya çalışırcasına Clay'in sunduğu alternatiflerin tamamını ışık hızıyla reddetmişti.

Olasılıkları değerlendirirken zihni bir düşünceden diğerine zıplıyor, kanı donuyordu. Greg, Charlie için çalışıyor olabilir miydi? Yok canım, bunun olması imkânsızdı. Çünkü eğer adam Charlie için çalışıyor olsa, Pinkerton'un uçağını kullanma olasılığı ne kadar olabilirdi ki? Bu fazla büyük bir tesadüf olurdu. Ama yine de, Charlie'nin her yerle sözleşmesi, ülkenin her yerine gizlediği bir adamı vardı. Charlie, San Francisco'nun yeraltı dünyasını idare ediyordu. İstediklerini nasıl alacağını iyi biliyordu, buna bir pilotla Clay'in hayatına gizlice girmek de dâhildi. Charlie, Vegas'ta Julia'ya bir hamle mi yapıyordu? Clay'i ne olursa olsun ondan uzak tutarak, o yokken arkasından mı gitmeyi planlıyordu? Oteldeki adam bir şekilde Greg'e, Charlie'ye mi bağlıydı?

Julia'nın beş yüz kilometre ötede olduğu düşüncesi bile midesinin yanmasına yetiyordu.

Hayır. Hayali frenlerine bastı, bu düşünce zincirini durdurması gerekiyordu. Boş yere kendisini yoruyordu. Greg Barton bir askerdi, gangster casus değildi. Greg'in onunla alıp veremediği yoktu, diye hatırlattı kendisine, bu sırada otoparka giderek arabasını buldu. Ama kontaktaki anahtarı döndürerek geri geri giderken, Clay birleştirmesi ya da hiç dokunmaması gereken ipuçlarını bir araya getiriyordu. Greg'in giydiği siyah takım, Charlie'nin giydiği siyah takım, Julia'nın söylediğine göre oteldeki uzun boylu adamın üzerindeki siyah takım.

Bazen, bir takım sadece *takımdı* ama bazen çok daha *fazlası* olabiliyordu.

Otoparktan çıktı, GPS'i açarken kafasında komplo teorileri dönüyordu. Vegas'a olabildiğince çabuk gitmesi gerektiğinin farkındaydı.

Gaza basarak hızla havaalanından uzaklaştı.

8. Bölüm

Cuma, öğlen saat 15.01, Las Vegas

"İsmini bulabildin mi?" diye sordu devriyesini tamamlarken. Görünüşte oldukça rahat bir şekilde rulet masalarının yanından geçti. Kumarbazlar oyunlara sazan gibi atlarken, kumarhane giderek kalabalıklaşıyordu.

"Evet, adamın adı Tad Herman. Farrell Spirits'te bir pazarlama sorumlusu. Onunla ilgili hızlıca bir araştırma yaptım, on yıldır Vegas'ta yaşıyor. Görünüşe bakılırsa daha önce başını belaya sokmuş ama bu, birkaç yıl önce Florida'da olmuş."

Sivak, jöleli saçlarından parmaklarını geçirirken kaşlarını çattı. "Florida mı? Orası tam bir suç kazanı."

Meslektaşı güldü. "Gerçekten de öyle!"

"Ne çeşit bir belaya bulaşmış peki?"

"Emin değilim, daha derinlere inmem gerek."

"O zaman ne bekliyorsun?" dedi adam sertçe, devriyesine devam ederken. "Küreğini al da, o boku kazıp çıkar." Bluetooth cihazının aramayı bitirme tuşuna basarak 21 masalarının etrafında dolandı. Birkaç adım ötede, kapüşonlu bir genç adama rastladı, garip kılıklı oğlanı izlemek için yürüyüşünü yavaşlattı. Oğlan, tıpkı Vegas'ın kumarhane krallarını milyonlarla dolandıran o sikik MIT'cilere benziyordu. Adamın yaptığı şey profil çıkarmaktı ve bunu biliyordu. Ama profil çıkarmak genelde işe yarardı, bu nedenle bilinen kart sayıcıların arasında olma ihtimali olan o kapüşonludan gözlerini ayırmadı. Rahat bir şekilde telefonuna ulaşarak ekranda başparmağını gezdirdi ve fotoğrafını çekti. Daha sonra bu görüntüyü bağlantılarına gönderecek ve haklı olup olmadığını öğrenecekti. Çok nadir hata yapardı, çünkü kumarbazları biliyordu ve profesyonel olanlar asla aksiyondan uzak kalamazlardı.

Tıpkı o kızıl gibi. O kadına bir kez daha bakmak, avuçlarına yakışacağından emin olduğu o diri memelerini süzmek istiyordu. İnanılmaz ateşli ve ku-

mara meraklı bir kadının yatakta nasıl olabileceğini düşünemiyordu bile. Eğer masalara yeniden gelirse, onu karşılamaya hazır olacaktı. Ah, evet, hem de ne biçim hazır olacaktı...

Dudakları aralanırken, dili alt dudağında gezindi.

***

Otoyola ulaşır ulaşmaz, sanki lanet bir uzay gemisinden fırlarcasına gelen parlak güneş ışıkları Clay'in gözünü kör etti. Adam güneş gözlüklerini takarak ön camdan gelen kızgın güneşe karşı gözlerini korudu. Telefonunu gösterge panelindeki tutacağa takarak hoparlörü açtı.

İlk önce Charlie'yi arayacaktı.

Arama tuşuna bastı ve bir zamanlar Julia'yı elinin altında tutan adam üçüncü çalışta cevap verdi.

"Vay vay vay, çelik yürekli adam mı arıyor yoksa beni?"

Clay zorla gülmek için elinden geleni yaptı. "Demir aslında, geçen ay bir metal nakli yaptırdım."

"Güzel haber, umarım cerrah seni doğru dikebilmiştir," dedi adam hafif aksanlı sesiyle. Clay birbirine değen bulaşıkların sesini duydu ve Charlie'nin en sevdiği yerde, restoranı Bay Pong'un Yeri'nde olduğunu tahmin etti. "Umarım, *nihayet* aklını başına alıp sana verdiğim iş teklifini kabul etmeyi planlıyorsundur."

"Ne yazık ki hayır. Dünyadaki aktörler ve yapımcılar beni fazlasıyla meşgul ediyorlar."

Charlie boğazını temizleyerek sesindeki rahat ifadeyi silkip attı. "O zaman ne istiyorsun? Daha doğrusu, neye ihtiyacın var? Şu anda Giants oyunu seyrediyorum ve Buster Posey atış yapıyor, o adamın atışlarını asla kaçırmam."

"Senin en sevdiğin oyuncu o," dedi Clay. Julia'nın özgürlüğünü garantilemek için yaptığı anlaşmayı hazırlarken yemek yedikleri, Charlie'ye ait olan restoranda yaptıkları sporla ilgili sohbetlerini hatırladı. "Üstelik çok güzel bir sezon geçiriyor. MVP'nin peşinde."

"Öyle. Çoktan onun üzerine olan bahislerimi hazırladım bile."

"Elbette hazırladın," dedi Clay.

"Peki, neden beni aradın?"

Doğru kelimeleri seçmeye çalışıyordu ama soracağı soru için doğru sözlerin bulunduğundan bile emin değildi. "Julia'ya yeniden ilgi duymaya başlamış olamazsın değil mi?"

Sessizlik. Öldürücü bir sessizlikle karşı karşıyaydı, sanki bir sınırı aşmış gibiydi. Birkaç saniye sonra Charlie konuştu. "Neden Kızıl'a ilgi duyduğumu düşünüyorsun?"

"Çünkü Vegas'ta birilerinin onu izlediğini düşü-

nüyor," dedi Clay, bu noktadan sonra dürüstlüğün en iyi strateji olacağını düşündü.

"Ne kadar da üzücü," dedi Charlie kuru bir sesle, hiç üzülmediği belliydi. "Umarım bu onu zor durumda bırakmıyordur. Eğer yanlışsam beni düzelt, gerçi yanılmadığımdan eminim ama biz bir anlaşma yapmıştık değil mi?"

Clay'in göğsü sıkıştı ve direksiyonu tutan ellerini sıkarak, bir yandan gözlerini yolda tutarken, diğer yandan giderek boka saran konuşmaya odaklandı. "Evet, bir anlaşma yapmıştık," dedi.

"Ve hatırladığım kadarıyla," diye başladı Charlie, Clay'in nabzını hızlandıran yürek tırmalayıcı bir şekilde yeniden duraksadı. "Anlaşmamız para ödenirse onu rahat bırakacağım şeklindeydi. Para ödendi, borç silindi ve erkek gibi el sıkıştık. O hâlde, neden beni arayıp böyle bir soru soruyorsun?"

Siktir. Şansı onu sadece bırakmamıştı, kızgın yağda kızartıldıktan sonra tabakta ona geri sunuluyordu.

"Hey, bir şey yapmıyorum, sadece kadınımın arkasını kolluyorum."

"Bir adam olarak bunu yapman gerekir zaten. Ama anlaşmamızın koşullarını yanlış anlaman beni üzüyor. Onu rahat bırakacağımı söyledim ve rahat bıraktım da. Hatta onun hakkında bir kez bile düşün-

medim. Ülkenin her yerinde yeni hilecilerim var ve ona ihtiyacım kalmadı artık."

Clay yutkundu. "Ülkenin her yerinde mi?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse, bu konuda ne şimdi, ne de sonra konuşmak istiyorum. İşimi genişlettiğimi ve oyunları yeni şehirlere götürdüğümü biliyorsun. Yeni hilecilerim var ve işlerimi onlar hallediyorlar. Ama sen tam tersini yapıyorsun, iş etiğini bozuyorsun. Anlaşmamıza saygısızlık edeceğime dair yaptığın imalar hiç hoşuma gitmiyor. Asabımı bozuyorsun."

Derin bir nefes alarak o günün ikinci azarını yemeye hazırlandı, gerekirse adamın ayaklarına bile kapanacaktı. Ama hat kesildi, Charlie onun suratına kapatmıştı. Clay'in midesi ağzına geldi.

Yumruğunu direksiyona vurdu. Harika, çok harika. Bir gangsteri kızdırmıştı. Bir boğanın önüne kırmızı örtü sallasa daha iyiydi.

Tam adamı geri arayacakken, teslimat şirketinden gelen yeni bir mesaj ekranda belirdi. Gözünü yolda tutmaya çalışarak mesaja hemen göz attı. '*Erken teslimat için yolda olan paketin saat beş gibi Allegro'da olacağını tahmin ediyoruz.*'

Bir kere daha siktir!

Bugün yanlış gidebilecek başka bir şey kalmış mıydı? Önce satıcı kaplumbağa kadar yavaştı, şimdi

de teslimat şirketi fazla hızlıydı.

Bu sorunlarla teker teker uğraşması gerekiyordu. Teslimat şirketini aradı, ancak en istemediği şeyle, sesli mesajla karşılaştı.

Ama sonra onlara ulaşmasına gerek olmadığını fark etti, paketi alabilecek birisine ulaşması yeterdi. Julia'nın pençelerini, hazırlattığı bu özel hediyeye geçirmesini istemiyordu kesinlikle, çünkü bir şekilde bunun daha büyük bir hediyenin parçası olduğunu anlardı. Kolye, bu lanet evlenme teklifinin bir parçası olarak ayarlanmıştı ve bugün ağzına sıçılan her şeyden sonra, evlenme teklifinin sorunsuz geçmesini istiyordu. Kadınının şaşırmasını istiyordu ve bu hediyeyi onun aklını karıştırmak için kullanacak, sonra da ummadığı anda hamlesini yapacaktı.

Erkek kardeşinin numarasını çevirdi.

"Hangi cehennemdesin? Yeni rutinimi duyman için ölüyordum, seni bile *kızartabilir*," dedi Brent selamlaşmaya bile tenezzül etmeden konuya dalarak.

"Senin o pis ağzından başka bir şey de beklenemezdi zaten."

"Dövmeler, motor falan olunca rolümüzü oynamamız lazım değil mi?"

"O motora atlayıp Allegro'ya giderek, gelecekteki nişanlım ellerini ona sürmeden önce teslimat şirketinden gelen paketi almaya ne dersin?"

"Yaa, beni uşağın olarak ataman ne kadar da tatlı," diye dalga geçti Brent. "Peki, karşılığında ne vereceksin?"

"Bu gece seni gördüğümde kafana şaplak atmayacağım, nasıl ama?"

"Her zaman adil teklifler sunuyorsun bana. Söylediğini olmuş bil."

Clay boğazını temizledi ve endişelerini kardeşine açarak, "Brent, bir de benim için bir iyilik yapabilir misin? Paketi aldıktan sonra Julia'yı kontrol edebilir misin? Onunla birkaç tur oyun oynayıp, bir içki falan ısmarlasan? Oraya gelmem birkaç saatimi alacak ve onun yalnız kalmasını istemiyorum," dedi.

Brent'in sesindeki şakacı ton silinip gitti, bir şeylerin ters olduğunu fark etmiş olmalıydı. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, sanırım öyle. Ama her zaman yeterli önlemleri almalısın değil mi? Bazen, kadınının üzerinde onu gözetleyen gözler olduğuna dair bir türlü üzerinden atamadığın bir his oluşuyor içinde."

"Başka bir şey söylemene gerek yok, ben buradayım. Şu an yola çıkıyorum," dedi. Bu sırada Clay anahtarların şıngırtısıyla kapanan bir kapının sesini duydu. "Hey, bu paket ne kadar büyük?"

"Küçük bir kutuda olacağını tahmin ediyorum. Bir kolye gelecek ama Julia'nın onu görüp de kutu-

nun boyutu yüzünden yüzük olduğunu zannetmesini istemedim."

"Pekâlâ, adamım, kulübe de bir uğrarım. Allegro'nun yan kapısında, gerçi yan kapı kelimesi Vegas'ta biraz belirsiz kaçıyor. Sonra da kadınını eğlendiririm."

"Eğer sana hayatım pahasına güvenmeseydim saçma sapan bir şey denememeni söylerdim, ama birincisi; sana hayatım pahasına güveniyorum ve ikincisi; seni tıpkı çocukken yaptığım gibi döverdim."

"Hey, sen beni asla dövmedin, ben seni dövdüm hep!"

Clay derin bir sesle güldü. "İşte bu, tarihi baştan yazmak oluyor, dostum."

"Sen kendi bildiğin şekilde hatırlıyorsun, ben de kendi bildiğim şekilde. Şimdi yola çıkıyorum, yirmi dakika sonra oraya vardığımda sana mesaj atarım. Valeler beni tanıyor, bu yüzden park yeri bulmakta sorun yaşamam."

Beni tanıyor. Clay bu sözü yakaladı. "Otelin güvenliğini sağlayan şirketi tanıyor musun?"

"Evet, başında arkadaşım Mindy var."

"Bir kadın mı?"

"Bir kadının güvenlikle başa çıkamayacağını mı düşünüyorsun? Eskiden özel kuvvette yer almış, çok havalı bir tiptir."

"Hiçbir zaman cinsiyetçi bir yapım olmadı, sadece şaşırdım, hepsi bu."

"Her neyse, bir şeyi kontrol etmemi mi söylemiştin?"

"Evet, Julia'nın takip edilmediğinden emin ol."

"Anlaşıldı, tamam."

Sonra Julia'yı arayarak uçmak yerine araba kullandığını söyledi ona.

"Bu çok kötü, çünkü seni acayip özledim."

"Ben de sen özledim ama kısa süre sonra orada olacağım. Hem Brent de sana bir uğrayacak, gidip onunla biraz poker oyna olur mu? Sana göz kulak olması için aradım onu. Bana bağımsız ve inatçı damarınla saldırmadan önce söyleyeyim, bunu sen endişelendiğin için yaptım, sen endişelendiğin zaman ben de endişeleniyorum ve her şeyin normal olduğundan emin olsam bile işi şansa bırakmayacağım. Brent senin güvende hissetmeni sağlayacaktır."

Clay gerildi, Julia'nın onu azarlamasını bekliyordu, ancak bunun yerine tatlı bir ses çıkardı. "Yaaaa, bu çok tatlı. Kardeşinin benim korumam olmasına elbette izin veririm."

"Öyle mi gerçekten? Tatlı mı yani?"

"Evet, hem bana ilişkimizde ne kadar ilerlediğimizi düşündürüyor bu. Neredeyse ayrılmamıza se-

bep olan şeyi düşünüyorum, şimdi ise sen bana her şeyi önceden söyleyerek hiçbir şey saklamıyorsun."

Clay'in kalbi daha hızlı atmaya başladı, suratındaki gülümsemeye engel olamadı o anda. Ayağını gaza daha sert bastı, ümitsizce güzeller güzeli Julia'sına ulaşmak ve onu kollarına almak istiyordu. "Bir de kendine bak, yardımımı ne kadar kolay kabul ediyorsun. Eski tekme tokat bağıran hâlinden çok farklısın."

"İyi bir ekibiz biz."

"Öyleyiz güzelim, öyleyiz," dedi Clay. Katettikleri yol ve bu yol boyunca birbirlerine bu kadar çok güvenmeyi öğrendikleri için kendileriyle gurur duyuyordu. Gerçekten ikisinin beraber dünyayı fethedebileceğini hissediyordu.

Bir de Vegas'a gidebilseydi... Aramayı sonlandırarak polisler ve radarlara karşı sürücüleri uyaran bir uygulamayı yüklemek için telefonundaki birkaç tuşa bastı. Yolun ilerisinde her ikisinden de eser yoktu, bu nedenle hız göstergesinin daha da yukarı çıkmasına izin vererek kendisiyle Los Angeles'ın arasını açtı.

Bir saniye sonra, Julia'dan gelen bir mesaj, bir multimedya mesajı ekranı aydınlattı. Onun gönderdiği şeyi hayal etmek bile erkekliğinin seğirmesine neden oluyordu. Önce dikiz aynasına, sonra yan camlara, son olarak önündeki yola bakarak boş oldu-

gundan emin oldu. Kendisini kollayarak parmağını ekranda gezdirdi ve kadınının göğüsleriyle karşılaşınca neredeyse yolun kenarına fırladı. O diri, iri göğüsler, sırf o ısırıp öpsün diye yaratılmışlardı sanki.

'Bu gece bunlarla ne yapmak istersin?'

Derin, yakıcı bir nefes alarak ses tanıma programına konuştu ve söylediklerini yazıya çevirdi. *'Sana yapmayı planladığım şeyler hakkında seni uyarıyorum, Julia, seni bu konuda uyarıyorum.'*

9. Bölüm

Cuma, akşam saat 17.58, Las Vegas

Tam olarak abisinin kopyası olduğu söylenemezdi ama oldukça benziyordu. Monet'in *Japon Köprüsü*'nün kopyasının yanında beklerken, lobideki insan denizinin içinden Brent'i anında seçti. Clay gibi uzundu ve çoğu kişinin omuzlarının ve kafalarının üzerinden bakıyordu. Gür siyah saçları, delici kahverengi gözleri ve güçlü, kare çenesiyle, kardeşine değen güzellik asasının dokunuşuyla kutsanmış gibi görünüyordu; lisede karşı konulamaz olmalıydılar. Clay'in ailesiyle yüz yüze tanışmaya daha da istekliydi şimdi, bu kadar iyi bir çift erkek örneğini yaratan o insanları selamlamak istiyordu.

Ama yine de pek çok farklılık da göze çarpıyordu. Brent'in daha dağınık, daha meydan okuyucu bir tarzı vardı, takım elbiseyle uzaktan yakından alakası yoktu. Eski kot pantolonu, motorcu çizmeleri ve rengi atmış koyu mavi tişörtüyle, o ve Clay'in birbirlerinin gardırobunu asla yağmalamamış oldukları çok belliydi. Brent'in dağınık bir kirli sakalı vardı ve buram buram 'tıraş olmama gerek yok' görünüşü akıyordu üzerinden.

"Mizah dünyasının kötü çocuğu sen olmalısın," dedi Julia, adam onun yanına ulaştığında elini ona uzatarak.

Brent omuz silkti, suratında oyuncu bir gülümseme vardı. "O kadar kötüyümdür ki yasaklanmam gerekir," dedi ve Julia'nın elini sıktı. "Kulübümün sloganı bu. Hadi gel şimdi, bana sarıl. Sen benim abimin kadınısın, her ne kadar yeni tanışmış olsak da el sıkışma aşamasını çoktan geçtik."

Julia'nın suratında büyük bir gülümseme belirdi, bu adamı şimdiden sevmişti. Brent, onu odunsu kokusunu alabileceği kadar yakına çekti, belki kolonyaydı, belki de sabundu. Bazı kadınları dizleri üzerine çöktürmeye yetecek hoş bir kokuydu. Ama bu kadın sadece tek bir adam için dizleri üzerine çökerdi ve Clay gelir gelmez bu planını uygulamaya hazırdı. O zamana kadar onun küçük kardeşiyle büyük bir zevkle zaman geçirecekti.

Ayrıldıkları zaman, Brent kafasıyla kumarhaneyi

işaret etti. "Senin zehrin ne peki? Craps mi, Rulet mi, 21 mi? Yoksa kollu kumar makinelerinde mi oynamak istersin? Bu otelde yeni çıkanların tamamı var, o yüzden bir sürü seçeneğin var," dedi ve parmaklarıyla saymaya başladı. "*Sex and the City* makinemiz var, onda üç tane Cosmopolitan'ı hizaya getirmek zorundasın, Samantha'nın Masajcıları da olur. Ya da *Aladdin's Quest*'e giderek o sihirli lambayı ovabilir, paranın akmasını izleyebilirsin. Ayrıca akıllara en çok durgunluk veren Dolly Parton makinesinde de oynayabilirsin."

Julia kaşını kaldırdı. "Kazanmak için neyi hizalamam gerektiğini sormalı mıyım?"

Brent her iki elini de göğüs hizasına kaldırdı. "Karpuzlar," dedi kelimenin üzerine bastırarak.

"Nedense sende onlardan yeterince olduğunu düşünüyorum."

"Ah, anladım, seni şimdiden sevdim, Julia," dedi Brent. Kadının omzuna kolunu atarak mermer zeminli lobiden kumarhaneye yönlendirdi. Yakınlardaki şanslı bir oyuncu için para yağarken '9'dan 5'e' çalmaya başladı. Julia gülerek, koridorun sonundaki, Amerikan folk müziği efsanesinin fotoğraflarıyla parlayan Dolly Parton makinesini gösterdi. "Karpuz yok," dedi. "Bu arada, ben 500'e 21'i alacağım, Alex[1]."

1 Alex: *Jeopardy!* isimli bir yarışmada, yarışmacıların seçtikleri kategoriyle para miktarını sunucu olarak görev yapmış olan Alex Trebek'e bildirirken sarf ettikleri cümle. Örneğin; 200 dolara hayvan kategorisini alacağım, Alex.

"O zaman 21'e gidelim. Clay bana senin poker fanatiği olduğunu söylemişti."

"Öyleyim, ama günün erken saatlerinde oynadım zaten, şimdi de işleri karıştırıp şansımı 21'de denemek istiyorum."

"O hâlde masalara doğru geçelim," dedi Brent ve abartılı bir hareketle sağ kolunu uzattı. Sonra beraber akşam kalabalığının arasından ilerleyerek daracık, siyah bir elbisesi olan bir kadının, şık bir takımla mavi bir gömlek giymiş bir adamın ve ayaklarında babet, üzerinde ise ütülü gri bir pantolonla beyaz, kısa kollu bir bluz olan, sevimli bir ilkokul öğretmenine benzeyen bir kadının yanından geçtiler. Kadın, Brent'e suratında büyük bir gülümsemeyle baktı, sanki yıllardır görmemiş gibi el salladı ve onun yanına ulaşır ulaşmaz adama kollarını sardı.

"Hey, Bayan Mindy, nasılsın?"

"Harikayım," dedi kadın tiz bir sesle. "Önceden senin mesajını aldım, her şey yolunda."

"Süper. Detaylar için seni sonra ararım." Kadın onaylarcasına başını salladıktan sonra Brent, Julia'yı gösterdi. "Mindy, bu Julia Bell. Kendisi ailemizin bir parçası oldu sayılır, Clay'le beraber."

Mindy sıkması için elini uzattı; kadın, Julia'nın şu ana kadar hissettiği en güçlü tutuşa sahipti. Brent tanıtıma devam etti. "Julia, bu da Mindy, Allegro'nun

güvenliğini işletiyor. Onun bu şovu almasına birazcık yardım ettim."

Mindy güzel, mavi gözlerini devirdi. "Hadi oradan, amma zırvaladın sen de Brent Nichols! Bir sonraki bilek güreşimizi kazanmana izin vermeyeceğim bu sefer."

Sonra onların dostça sohbetini izleyerek bir anlam çıkarmaya çalışan Julia'ya döndü. "Seninle tanışmak büyük bir zevk," dedi Mindy ve ona doğru parmağını sallayarak yapmacık bir otoriter sesle konuştu. "Ayrıca kumar makinelerinin fotoğraflarını çekmek yok, yoksa kıçına tekmeyi basmak zorunda kalırım."

"Üstelik piç gibi tekmeliyor. Kendi güvenlik şirketini açmadan önce özel kuvvetlerde on yıl geçirmiş," diye ekledi Brent.

Kadın, sanki ünü önemli değilmiş gibi elini sallayınca, Julia bu tezatlarla dolu kadını çok tatlı buldu. Ufak tefek ve neşeli olmasına rağmen oldukça pis bir vuruşu vardı ve Julia artık sebebini biliyordu. Boynundaki bir parıltı Julia'nın dikkatini çekti. Minyatür, antika görünümlü bir çay fincanı, kadının boynundaki gümüş bir zincirden sarkıyordu.

Parlak bir taşa kilitlenen çocuklar gibi, hiç düşünmeden ona doğru uzandı Julia. "Aman Tanrım, bu çok şeker," dedi küçük kolyeye hayranlıkla bakarak.

"Çok teşekkür ederim," dedi Mindy. Sonra sesini alçaltıp beyaz ve gri kıyafetlerini göstererek, "Kalabalığa karışmak için basit şeyler giyinmem gerekiyor, ancak eğlence olsun diye böyle küçük dokunuşlar yapmayı seviyorum," diye fısıldadı.

"Bana kız kardeşimin programında gördüğüm şeylerden birini anımsattı," dedi Julia, sonra hemen açıkladı. "Kendisi moda bloğu yazarı ve eski tarz, retro kıyafetlerle takılara bayılıyor."

Mindy'nin sesi umutla tizleşti. "Program mı?"

"*The Fashion Hound* isimli bir video programı var."

Mindy'nin gözleri tıpkı bir çizgi film karakterininkiler gibi kafasından dışarı çıkacak gibi oldu, duyduklarına inanamamışcasına şaşkınlıkla baktı. "Ben! O' Şova! Bayılıyorum! Sanki din gibi takip ediyorum, gizli hazzım o benim. Daha yeni yayınlanmış olan, eski takılar hakkındaki bölümünde bu kolyelerden bahsetmişti."

"Bu süper," dedi Julia. "Ona fanlarından bir tanesiyle karşılaştığımı söylemek için sabırsızlanıyorum."

"Lütfen onunla ilgili kurduğum en büyük hayalin, güzel ve ufak aksesuarlar için moda danışmanım olması olduğunu söyle."

"Bunu duyduğuna çok sevinecektir."

Bir anda Mindy'nin suratı ciddileşti ve bir şeye odaklanıyormuş gibi göründü. Elini sağ kulağındaki kulaklığına götürdü, sonra kısık bir sesle, "Hemen geliyorum," dedi.

Belli belirsiz tam zıt yönü işaret ederek, "Bir şeyle ilgilenmem gerek," diye açıkladı. "Ama seninle tanışmak çok güzeldi, Julia. Brent, seni bir sonraki görüşümde kıçına tekmeyi basacağım, söz veriyorum."

Brent'e bir selam çaktıktan sonra onlardan hızla uzaklaştı.

"Çok tatlı," dedi Julia.

"Evet, Mindy süperdir ama onun asabını bozmaman lazım," dedi Brent şakayla karışık bir şekilde. Julia, onun hayranlık dolu ses tonundan doğruyu söylediğini anlamıştı, bu nedenle aklının bir köşesine yazdı; Mindy'e bulaşmayacaktı.

***

Ne haltlar karıştırıyordu?

Hilebazlığını gizlemek için kardeş bağlantısını mı kullanıyordu şimdi de? Daracık, küçük eteği, şeritli, kısa askılı tişörtü ve uzun inci kolyesiyle zarif bir şekilde 21 krupiyelerinden birisine doğru ilerleyerek fiş aldı ve lanet masanın tamamını yönetti adeta. O kendini zeki sanan komedyeni de yanında getirdi, salak soytarı, sanki Vegas soylusu gibi davranarak babasının malı gibi dolandı etrafta.

Julia'yla ilgili her şeyi, kiminle yaşadığı gibi en ufak detayları kadar biliyordu ve kadın, bu kendini bir bok zanneden herifin kardeşini beceriyordu. Artık nasıl çalıştığını anlayabiliyordu, kadın kendisini temiz göstermek için yerlileri kullanıyordu.

Listenin en tepesinde olmasına şaşmamak gerekirdi.

Dudaklarına bir bardak su götürerek bir dikişte içip bitirdi. Bu kahrolası çöl, bu lanet yer o kadar kuruydu ki, devamlı kavruluyormuş gibi hissediyordu. Boş bardağı tezgâha koyarak basamaklardan indi ve parmaklarını merdiven tırabzanında gezdirirken, onu özel odada, yüklü bahisli bir oyuna en iyi şekilde nasıl davet edebileceğini düşündü.

Bu sırada, öğlenki yaşlı ikili onun masasına katıldı. Bu sefer akşam kıyafetlerini giymişlerdi, birebir aynı polo yaka tişörtlere öyle denebilirse tabii. Kafasını iki yana salladı, ama Julia Bell'i kutlamak gerekirdi, kadın onları nasıl seçeceğini biliyordu, elinde mükemmel bir çift ot vardı. Daha önce buluştuğu Tad Herman gibi onların da bir sabıka kaydı olduğuna bahse girebilirdi.

VIP odasının yanından geçerken, kadını eninde sonunda içeri alacağını kendisine hatırlatmak için yumruklarıyla duvara vurdu.

O, bu odaya girer girmez bilmek istediği her şeyi öğrenecekti.

Hem de her şeyi.

10. Bölüm

Cuma, akşam saat 19.14, Las Vegas

15. otoyolda Vegas'a yaptığı yolculuk oldukça rahat geçti, trafikten eser yoktu ve en iyi yolculuk albümlerinden biri olan Tom Petty'nin *Greatest Hits*'i arabanın içini doldururken, saatte yüz otuz altı kilometre hızla yolu bitirdi. Allegro'daki valelerden birine anahtarı verirken mesajlarını kontrol etti. Brent ona hediyeyi aldığını ve geri isteyene kadar saklayacağını söyleyen bir mesaj atmıştı.

Endişe listesindeki maddelerden birisi silinmişti hiç değilse. Güne başlarken yaşadığı korkunç sarsıntı, yaşadığı bütün stres geride kalmıştı. Hafta sonu-

nun geri kalanında hem deli gibi meşgul olacak, hem de deli gibi sevişecekti. Otelin asansörünü çağıran düğmeye basarken kendisine bunları tekrar ediyordu. İşemesi, ellerini yıkaması ve sonra Julia'yı kollarına alması gerekiyordu. Asansörün içine girdiğinde, boynunu iki yana gerdirerek araba yolculuğundan kalan tutulmaları gevşetmeye çalıştı. Hafta sonunu yeniden rayına oturtmak için sabırsız bir şekilde zamana karşı yarışarak yolda hız yapmaktan her tarafı gerilmişti. Elini boynunun arkasında gezdirerek kasılan yerleri açmaya çalıştı, bu sırada asansör yirmi birinci katta durdu.

Üç dakika sonra asansöre yeniden binmiş, Julia ve kardeşinin oynadığı 21 masasını bulmaya hazır bir şekilde lobi katına doğru iniyordu. Brent'in söylediğine göre kazanıyorlardı. İyiydi bu, Julia bu hafta sonu oynadığı bütün ellerde kazanmayı hak ediyordu.

Lobide, kalabalığın arasından ilerlerken hava değişiverdi. Vücuduna bir ürperti yayıldı ve teni birisinin onu izlediğine dair soğuk bir hisle karıncalanmaya başladı. Arkasına baktığında siyah takım elbiseli, uzun boylu bir adam gördü ve kanı dondu. *Tıpkı Julia'nın söylediği gibi.*

Adam saniyeler içinde yok olmuştu.

Clay kafasını iki yana salladı, gözlerini ovuşturdu ve düşünmeye başladı. Hayal mi görüyordu, yoksa Julia'nın korkuları gerçek miydi? Yoksa bunun

Charlie'nin öfkesiyle mi alakası vardı? Onları mı gözetliyordu adam, üzerlerine saldırmayı mı planlıyordu?

Ancak otuz adım ilerideki 21 masasında onu gördüğünde bütün endişeleri silinip gitti. *İncileri takıyordu* ve kolyeyi görünce vücudunu alevler kapladı, sabah yaşadıkları, en sevdiği filmi tekrar izliyormuş gibi gözlerinin önünde canlandı. Boncukları onun üzerinde gezdirmesi, onları içine sokmasını istemesi, sonra orgazmının çığlığı kulaklarını doldururken kafasını geriye atarak ağzını açması, gözleri arzuyla bulanıklaşırken tepkilerini izlemek...

Tanrım, kadın her şekilde nefes kesiciydi.

Ona doğru yürürken gözlerini ondan ayırmadı, istese bile o zeki, arsız, cesur, cüretkâr ve ateşli kadından bakışlarını çekemezdi zaten. Birbirleri için yaratılmışlardı, bu dünyadaki hiçbir çift onlar kadar mükemmel uyuşamazdı. Kumarhanedeki herkes eriyip gitti, grinin tonlarındaki siyah gölgeler denizinin içinde sadece o renkliydi Clay için. Alev alev saçları, zümrüt gözleri, güçlü bacaklarının porselen teni, üzerine oturan siyah etek, yeşil, seksi askılısı ve kartlarını masaya koyarak açarken kolundan birkaç santim aşağı kayan gümüş bileklik... Kadın onun için tamamen renkten oluşuyordu. Parlak, yüksek çözünürlüklü ve güzel. Sadece onu görüyordu, görmek istediği tek şey de oydu.

Julia'nın görüntüsü bile onun vücudunun ısınmasına, ona yaklaşması kaynar hâle gelmesine yetecek güçteydi. Onun boynunun, saçının, vücudunun seksi ve güzel kokusunu alabildiğine yemin edebilirdi. Nefes aldığı zaman kokusu ona doğru geliyordu. Ya da belki de, duyularının ayrılmaz bir parçası hâline geldiği için, kokusunun bıraktığı iz onları birbirine bağladığından sadece hayal ediyor olabilirdi.

O da, Brent de Clay'in geldiğini görmedi, bu sayede en sevdiği şeyi yapabilirdi.

Şaşırt onu.

İlk önce uçlarından yumuşak bir şekilde kıvrılan saçından ufak bir tutam aldı parmaklarının arasına. Ufacık, hafif bir dokunuştu bu ama onun omuzlarını kasarak arkasına, Clay'e dönmesine yetmişti. Adamı gördüğü anda gözleri ışıldadı, heyecanla parıldamaya başladı. Onu en son gördüğünden beri sadece sekiz saat geçmişti, ancak sanki haftalar geçmiş gibi hissediyordu ve bu şekilde karşılanmak, bu hafta sonu onun parmağına yüzük takmaya niyetlenmesinin sebeplerinden birisiydi.

Hızlıca hareket ederek başını onun kulağına yaklaştırdı. "O incilerin daha önce nerelerde gezindiğini biliyorum ve onları üzerinde görmek beni acayip azdırıyor."

Julia ürperdi, sonra onu, erkekliğini hissedebileceği kadar yakınına çekti. "Bu, bana mı?" diye fısıl-

dadı kulağına, sesi adamın vücudunda bir arzu kıvılcımı gibi dolanarak azgınlığının daha da artmasına sebep oldu.

"Hepsi senin için, sadece senin. Sana şu an çok ihtiyacım var."

Julia kartlarını masaya fırlattı. "Sanırım bu elde iş yok," dedi krupiyeye, ancak gözleri Clay'e odaklanmıştı.

Kardeşi ona suratında bilmiş bir ifadeyle baktı. "Seni köpek," dedi Brent sanki Clay'in ne yapacağını bilircesine sırıtarak.

Clay kardeşinin omzuna bir şaplak atarak sarıldı. "Seni özledim, ayrıca sana çok pis borçluyum. Yirmi dakika kadar sonra senin gösterine gelip sonrasında bir iki kadeh içeriz, ama şimdi-"

Brent onun sözünü keserek elini salladı. "Benim de gitmem lazım, sahne beni çağırıyor."

Dakikalar sonra asansördeydiler, üstelik yalnız değildiler. Çevrelerinde diğer konuklar vardı ve Clay vücudunu onun arkasına gelecek şekilde ayarladı. Julia gizlice kımıldanınca dişlerinin arasından fısıldadı. "Dikkatli ol."

"Yoksa ne yapacaksın?" diye karşılık verdi Julia.

Asansör onların katına geldiğinde indiler ve Clay, Julia'yı döndürdü, göğüslerini duvara doğru bastırdı ve iki kolunu da kafasının üzerinde tutarak,

"Yoksa bu olur," dedi. Vücudunu ona yasladı ve boş ta kalan eliyle önce bacağına, sonra da bacaklarının arasına dokundu. "Yoksa seni koridorda becermek zorunda kalırım."

"Sanki bunu yapmanı istemezmişim gibi konuşuyorsun."

"Sanki başkalarının bizi görmesi umurunda olmazmış gibi konuşuyorsun," dedi Clay sertleşmiş erkekliğini ona sürterek. Uzakta, bir başka otel müşterisinin odasından çıkarak asansöre, onlara doğru geldiğinin farkındaydı hayal meyal.

"Umurumda olmaz, Clay, ben sadece seni istiyorum," dedi Julia. "Şimdi lütfen mesajlarda başladığımız şeyi bitirebilir miyiz?"

Clay elini onun bacaklarının arasından çekerek göğüslerine götürdü ve birini avuçlarının arasına aldı. "O görüntüyü bu yüzden mi yolladın? Göğüslerini mi becermemi istiyorsun?"

"Evet, hem de çok."

Clay onun kollarını bıraktı ve elini tutarak birkaç kapı ötedeki odalarına götürdü. Julia eteğini, tişörtünü, sütyenini çıkarıp göğüslerini özgür bıraktığında, neredeyse kapı daha yeni kapanıyordu. Üzerinde sadece kırmızı tabanlı topuklu ayakkabılarıyla yatağa doğru gitti, kraliyet mavisi örtüye uzandı ve göğüslerini birbirine yapıştırdı. Başını yastığa koyduğunda

kızıl saçları kafasını hale gibi sardı. "Buraya gel," dedi arzu dolu bir sesle.

Clay kıyafetlerini yeni çıkardı. "Mecaz kullandın," dedi oyuncu bir şekilde ona doğru yaklaşarak.

"Biliyorum. Şimdi bacaklarını açıp üzerime tırman." Julia emir vermeye başlarken gözlerini onunkinden ayırmadı.

Clay birkaç dakika öncekinden nasıl daha fazla azmayı başardığını bilmiyordu, ama demek ki mümkündü, çünkü canı yanıyordu artık, erkekliği zonkluyor, onu elde etmenin ihtiyacıyla nabız gibi atıyordu.

"Önce kendine dokun."

Bacakları Julia'nın göğüslerinin iki yanındaydı. Julia kendisini tamamen itaatkâr bir pozisyona sokmuştu ve Clay onun üzerinde fiziksel anlamda hâkimiyet kursa bile bir şekilde onu idare etmeyi başarıyordu.

Clay erkekliğini bir eliyle tuttu ve Julia elini onunkinin üzerine koydu. Teması hiç kesmeden, "Şimdi onu ağzıma getir," dedi. "Göğüslerimin arasına gitmeden önce onu hazırlamam gerekiyor."

"Bununla başa çıkabileceğinden emin misin? Yumuşak olabileceğimi zannetmiyorum, senden bütün gün uzakta kalmak işkence gibi geldi bana."

"Seninle her zaman başa çıkabilirim," dedi Julia onu dudaklarına yönlendirerek.

Clay onun suratının üzerindeyken yatak başlığına tutundu. Dudakları onu sarar sarmaz gözleri kapandı, sıcak ağzı bütün bu ihtiyacı birazcık olsun dindirirken vücudu titremelerle kasıldı. Tamamen ağzındaydı, dili, dudakları... Clay giderek daha fazla azıyordu. "Ağzın o kadar iyi ki, yasaklamalılar," diye hırıldadı.

Birkaç kez daha bunu yineledikten sonra Julia'nın elleri onun kalçalarını tuttu ve geri çekti. "Şimdi bana istediğimi ver," dedi kendi göğüslerine bakarak. Onları birbirlerine bastırarak mükemmel, sıcacık mağarayı oluşturduğunda her zamankinden daha da büyük, daha da yuvarlak ve davetkâr duruyorlardı.

Clay'in erkekliği yumuşak etin arasına sokulduğunda Julia'nın dili yine iş başındaydı. "Bütün gün bunu mu bekledin?" diye sordu nefes nefese, onun dudaklarının ve dilinin her teması soluğunu kesiyordu.

"Evet!"

"Neden?"

"Çünkü seni her şekilde istiyorum, Clay, bana farklı şekillerde sahip olma ihtiyacı hissetmene bayılıyorum. Ayrıca şu anda tek istediğim senin haz alman."

"Tanrım, bana çok iyi geliyorsun ama ben senin de boşalmanı istiyorum."

"Biliyorum, ama bana bu sabah verdiğin gibi bir hediye istiyorum ben şu an. Farklı bir tür inci kolye istiyorum, seni üzerimde istiyorum."

Julia'nın o şehvet dolu gözleri buna ne kadar ihtiyaç duyduğunu gösteriyordu ve bardağı taşıran son damla da bu oldu. Eğer bunu gerçekten istiyorsa ona verecekti, hem kendisinin de ihtiyacı vardı buna, artık boşalmak istiyordu. Bu nedenle, onun göğüslerinin arasında durmak bilmeden hareket etti. Bir süre sonra sert bir orgazm omurgasının ucundan başlayarak tüm vücuduna doğru yayıldı.

"Üzerime," diye fısıldadı Julia cesaretlendirircesine. "Her yerime."

Clay bu söze uydu, onu istediği şekilde işaretledi. Gözleri sadece onu gören, seksi, doymaz, azgın kadın da hiç kıpırdamadan onu izledi.

Onun da gözleri sadece Julia'yı görebiliyordu.

Onun yanına nefes nefese yığıldı.

Julia, "Hemen geliyorum," dedi ve kendini temizlemek için banyoya gitti. Geri döndüğünde saate göz attı. "Kardeşinin gösterisine gitmemiz gerekiyor, kısa süre sonra başlayacak ve geç kalmamamız lazım."

"Biliyorum," dedi Clay ona sırıtarak. "Ama önce buraya gelmen lazım, seni yemeden o gösteriye gidemem."

"Clay," diye azarladı onu Julia. Ellerini kalçalarına koyarken gözlerini kıstı. Üzerinde hâlâ sadece topuklu ayakkabıları vardı.

"Seni istememe engel olmuyor bu," dedi Clay ve eliyle dairesel bir hareket yaparak onu gösterdi. "O çırılçıplak hâlin seni sadece daha fazla istememe neden oluyor."

"Ne doymaz adamsın."

"Sen de öyle."

"Biliyorum, ama yine de gitmemiz gerek."

"O zaman senin bana sabah yaptığın o iki dakikalıktan yapmama izin ver," dedi yatağa hafifçe vurarak. "Yanıma gelip o güzel kadınlığını tatmama izin ver de seni hissedebileyim."

Julia gözlerini devirdi ama saniyeler sonra onun üzerine oturmuş, bacaklarını onun yüzünün iki yanına koymuştu. Aşağı doğru inerken elleri yatak başına tutundu.

"Sür beni," diye fısıldadı Clay ateşli bir şekilde. Duyuları; dilini, dudaklarını ve ağzını istila eden, Julia'nın azgınlığının o leziz tadıyla kaplanmadan önce ağzından çıkan son sözler bu oldu. Bunun çok uzun sürmeyeceğini kadınının tadından, ne kadar ıslak olduğundan, çılgınca bir hızla ona sürtünmesinden anlayabiliyordu. İnlemeleri giderek yükseldi, inceldi ve en sonunda kadınlığının seğirdiğini, kal-

çalarının kasıldığını ve vücudunun titrediğini hissetti. Onu içerken zevkinin tadı dilinin üzerine aktı. Yumuşak bir öpücük daha kondurarak duraklarıyla onun tadını çıkardı, sonra nazikçe bastırarak ağzını onun merkezine sürttü, en sonunda da hissedilemeyecek kadar yumuşak bir veda öpücüğü kondurdu. Ama oraya kısa sürede geri dönecekti, hem de çok kısa sürede.

Sonra kıçına bir şaplak attı, kadını üzerinden kaldırdı ve alaycı bir tonla, "Çok zaman kaybediyorsun kadın, gitmemiz gerek," dedi.

"Seni sevdiğim ve benimle böyle konuşmana izin verdiğim için şanslısın," dedi Julia göz kırparak.

"Beni sevdiğin için dünyadaki en şanslı orospu çocuğuyum."

O kravata ihtiyacı yoktu, çünkü Julia yanındaydı.

11. Bölüm

Cuma, gece saat 22.08, Las Vegas

Julia'nın, Brent'in kulübünün içinde, yarı sarhoş, çoğunluğu bilinçli bile olmayan müşterilerin arasından zikzaklar çizerek geçmesini izledi.

En sonunda köşeye, tuvalete doğru dönünce kadınının kızıl saçlarını kaybetti.

Dikkatini yeniden Brent'e çevirdiğinde, kardeşi ona 'ne oldu' dercesine sert bir ifadeyle bakıyordu.

"Ne?"

"Neyim ben, kuşbaşı ciğer mi?"

"Onunla karşılaştırıldığında daha çok ciğer salamısın," diye şakalaştı onunla Clay, sonra da viskisinden bir yudum aldı. Tam anlamıyla sarhoş olmamıştı ama kesinlikle çakırkeyif kategorisine giriyordu. Brent tamamen ayıktı ve bir gösterisi daha vardı. Saat sekiz setini bitirdikten sonra gürültülü kalabalık, bir komedyenin her şeyden çok arzuladığı şeyle ödüllendirmişti onu; kontrolsüz kahkahalarla. Kulübün arka taraflarında oturan bir kadın, Brent'in kendi hayalarını tıraş etmenin ne kadar zor olduğuna dair esprisine o kadar çok gülmüştü ki, domuzumsu sesler çıkarmış, gösterinin sonunda da iç çamaşırını sahneye fırlatmayı planladığını söylemişti bağırarak.

Sarhoş olduğu belliydi, kıyafetlerini üzerinde tutmakta güçlük çekiyordu, ancak gerçekten de gösteri sonunda sahneye koşmuş, Brent'e telefon numarasını vermeye çalışmıştı. Şimdi ise, Brent'in gece gösterilerinden bir tanesi başlamadan önce, kulübün müzik sisteminde Frank Sinatra çalıyordu.

"Belki de sana o yüzüğü vermem."

Clay onun omzuna sert bir şaplak attı. "Evet, bana bunu söylediğini duymazdan geleceğim."

"Ama az önce duyduğunu kabul ettin."

"Peki, yüzükten ne haber?"

Brent ellerini birleştirerek göz kapaklarını kırpıştırdı, bir şekilde suratını yalakalık yapan bir Disney

karakterine benzetmeyi başarmıştı. "Ah, yüzüğünüz o kadar güzel ki..." dedi duygu damlayan bir sesle.

Clay gözlerini devirdi. "Cidden ama, yarın geceye hazırız değil mi?"

Brent diyet kolasından bir yudum alarak kafasını yukarı aşağı salladı, her iki adam da ciddileşmişti artık. Clay'in kardeşi bir komedyen olabilirdi, ama bu evlenme teklifindeki yardımcılık pozisyonun alaya alınmaması gerektiğini biliyordu. "Her şey yerli yerinde. Sence evet diyecek mi?"

Clay'in onların aşkına duyduğu güven sonsuzdu, ancak asla hafife aldığı bir aşk değildi bu, *kesin* demek de değildi. Bir kere varsayım yapmış ve onu neredeyse kaybetmişti zaten. Herhangi bir evet varsayımı olmayacaktı bu nedenle, sadece evet demesini umacaktı büyük bir umutla. "Umarım der," dedi sadece.

Brent gülümsedi. "Evet diyecektir."

"Paketle ilgilendiğin için tekrar teşekkür ederim, onu da yarın alırım. Ayrıca her şeyin yolunda olduğunu söylediğin mesajını da aldım, ama yine de sormak istiyorum, o arkadaşınla güvenlikle ilgili daha detaylı konuştun mu? Julia'yı izliyorlar mı?"

"Julia seninle gittikten sonra onunla konuştum. Mindy ona özel ilgi gösterilmediğini söyledi. 'Strip'teki bazı kumarhanelerde bir soygun zinciri

olduktan sonra, bütün oteller güvenliği ne olur ne olmaz diye artırdılar,' dedi bana. Soygunların gangsterlerle alakalı olduğunu düşünüyorlar. Michael Lawson buranın Tony Soprano'su gibi bir şey, Vegas'taki bazı şamataları o yönetiyor ama hiç kimse onunla soygunlar arasında bağlantı kuramadı. Ayrıca fiş çalmak Lawson'ın tarzı değil. Her neyse, birkaç tanesi çözülmüştü ama şu anda hırsızlıkların; basit, normal hırsızlar tarafından yapıldığını, oradan buradan fiş yürüten yankesici zinciri kurduklarını söylüyorlar. Krupiyeler giderek daha da azalıyor, bu da kumarhaneleri genel olarak endişelendiriyor, hatta bazılarının bilgiye karşılık ödül teklifi vermeleri gerginliğe sebep oluyor," dedi Brent. Onun bu sözleriyle, otelin çevresinde dolanan takım elbiseli onlarca adamın varlığı daha mantıklı gelmeye başlamıştı. Kumarhaneler her zaman pişkin soyguncular için hedef olacaklardı ama soyguncular gangster değillerdi. Hırsızlar paranın arkasından giderlerdi, insanların değil, bu yüzden daha rahat nefes alabilirdi.

"Yüzüğün çalınmasından endişelenmeli miyim?" diye şaka yaptı Clay. *Yankesiciler mi?* New York onlarla doluydu zaten, gözlerini açık tutman, metroda cüzdanını arka cebine koymaman ve umumi araçlarda uyuklamaman yeterliydi onlarla baş etmek için. Yankesiciler konusunda endişesi yoktu, çünkü onlar Charlie'nin seviyesinde değildiler, aynı evrende bile bulunamazlardı o adamla.

"Evet, fişlerini yakınında tut," dedi Brent ama sonra ciddileşti. "Ama sana şunu sormam lazım, neden bu kadar endişeleniyorsun?"

Clay'in göğsü kasıldı, o ve Julia borç işini bitirerek dertli günleri geride bırakmışlardı, bu yüzden bir şeyleri açığa vurmak veya kadınının sırlarını dökmek istemiyordu. Ama kardeşinden kendisine bilgi vermesini istemişti, Clay'in de karşılık olarak ona bir şeyler vermesi iyi olurdu. "Eski sevgilisiyle sorunlar yaşadı, adam onu dumanı tüten bir problem yığınıyla bırakmıştı. Onlar şimdi çözülmüş durumda ama yine de gardımı indirmiyorum."

Brent birkaç kere kafasını onaylarcasına salladı ve söylemesi gereken tek şeyin bu olduğunu anladı Clay.

"Anlıyorum ama merak etme. Fiş kaçırma gibi ufacık bir şeye karşı bile acayip önlemler almaya çalışan otellerden oluyor bu."

Clay gözünün ucuyla Julia'nın geldiğini gördü ve kardeşine cevap vermedi.

"Pekâlâ, çocuklar, ne yapıyoruz? Bir sonraki gösteriye kalıyor muyuz?" diye sordu Julia onlara katılırken.

Brent kaşlarını kaldırarak başparmağıyla onu gösterdi. "Gördün mü? Onu sevdim, benim tekrar sahneye çıkmamı istiyor."

Clay kolunu Julia'nın omzuna attı ve Julia da elini kaldırarak parmaklarını onunkilere geçirdi. "Gidiyoruz, onun için planlarım var."

"Plan mı?" diye sordu Julia istekli bir şekilde.

"Bekle de gör."

***

Notlarını yeniden gözden geçirdi. O adam onu rahatsız ediyordu. Tertemizdi, işi söz konusu olduğunda kilise korosunda şarkı söyleyen oğlan çocuklarını aratmayacak kadar iyi bir ünü vardı. Şüpheli, suç sayılabilecek hiçbir şey yoktu, kâğıt üzerinde suçlanabilmesi neredeyse imkânsızdı. Clay Nichols şehre geldiğinden beri onunla ilgili bilgileri araştırıp, telefonuna yüklediği dosyaların arasında gezindi. Yerel aile, üniversite futbolcusu, hukuk lisansı, sonra da Yale Hukuk Fakültesi ve ardından avukat olarak geçirdiği on yıl. Ne bir borç, ne de bir sorun yaşamıştı. Telefonunu cebine koyarken kızgınlık kapladı vücudunu. Her ikisi de bir hareket yapmamıştı, ama o kadının harekete geçeceğini adı gibi biliyordu. Kızıl bu gece ortalıkta yoktu, meslektaşı onu takip ediyordu ve iki tanesi de Venetian'ı kolluyorlardı.

Her yerde gözü vardı ve eğer kadın orada hileye başlarsa hazır olacaktı, Venetian'ı da koruyacaktı. Ancak şimdilik yüz dolarlık masaların arasından geçerek kadının daha önceden takıldığı çifte rastladı.

Onlarla tanışma zamanı gelmişti.

Sonra kulağında bir kuş yumuşak bir şekilde öttü ve adam telefon zilini tanıyarak dikleşti. Telefonu cebinden kaparak 415 alan kodundan geldiğine emin olmak için iki kere kontrol etti. Öyleydi, bu nedenle yüz seksen derece dönerek masalardan uzaklaştı, aracısı onu arıyordu.

"Bir anlaşmamız var sanıyordum," dedi San Francisco'dan gelen aramayı cevaplarken.

"Öyleydi."

12. Bölüm

Cuma, gece saat 23.52, Las Vegas

Şarkı anlaşılamıyordu, sözlerin ne olduğu hakkında bir fikri yoktu, hatta şarkının sözleri var mıydı onu bile bilmiyordu. Ama şarkının bunlara ihtiyacı yoktu, çünkü bu *hissedilen* türde bir müzikti, içinin titremesine sebep oluyor, sanki çalınmakta olan bir gitarmış gibi hissetmesini sağlıyordu.

Kısık bas, ritmik vuruşlar ve vokalin seksi sesi istenilen şeyi yapıyor, onu yatay bir şekilde dans etme havasına sokuyordu, daha sonra yapacaktı gerçekten bunu. Ama şimdilik hâlâ dikeydi ve Venetican'daki bir gece kulübü olan Tao'daki ritimle hareket ediyordu.

Vegas'ta bir cuma gecesiydi ve lüks kulübün içi birbirlerine sarınmış sıcak, genç ve terli *şeyler*-*le* kaplanmıştı. Neon mavisi ışıklar, atletik ve güzel barmenlerin pembe, mavi ve turuncu kokteyller hazırladığı, Clay ve onunda da siparişini vererek tepelerine diktikleri viskileri ve votkaları koydukları barı aydınlatıyordu. Şimdi ise Julia ritme uyarak kalçalarını sallıyor, Clay'e sürtünüyordu, çünkü gece kulüplerinde bunu yapardınız; zıplar, sürtünür; daha sonra yapmak istediğiniz bütün *kirli* şeylerin taklidini yapardınız. Belki de, *hepsini* değil ama yeterince büyük bir miktarını gösterirdiniz karşınızdakine, o anda da Julia'nın bedeni onunkine yapışmış, kolunu onun boynuna dolamış, Clay'in eli ise onu kalçasından sıkıca tutmuştu. Birbirlerine devamlı dokunma ve yakınlaşma, aralarındaki o boşluğu doldurma istekleri havayı ağırlaştırıyordu adeta. Julia başını onun omzuna doğru uzatarak yüzüne baktı.

"Tad Herman bizi görseydi ne derdi?"

"Bilmiyorum, senin o *ahlaki* anlaşmanda, umumi ortamda cinsel ilişki yasak mı?" diye fısıldadı Clay onun kulağına.

"Emin değilim, benimle burada, dans pistinde bunu yapmak mı istiyorsun?"

"Burada ve her yerde. Ama sadece yasalsa!"

"Bedenime yaptığın şeylerin yasal olmadığı kesin, bu nedenle bütün yasaları çoktan çiğnemişizdir."

"Güzelim, seni kirletmek için kullanmak istediğim daha o kadar çok yöntem var ki... Senin o günah dolu vücudun söz konusu olduğu zaman, ahlaki kuralları ihlal etmekten asla vazgeçmeyeceğim," dedi Clay, sonra da dilini, onun köprücük kemiğinden kulağına kadar gezdirdi.

Julia anlaşılamayan bir şeyler mırıldandı ve barı işaret etti. "Oraya git, beni tanımıyormuş gibi yap."

"Bakalım buradaki en ateşli kadını bulabilecek miyim?" dedi Clay göz kırparak.

"Evet, bakalım yapabilecek misin?"

Clay yüzünde bir sırıtışla onu bırakarak uzaklaştı, bara yaslandı ve gözleriyle kulübü taradı. Kız bulmaya gelen bekâr erkek rolünü oynuyordu. Julia onun gözlerinin müzikle beraber dönen, kıvranan, birbirine dolanan ve ayrılan beden denizinin arasında gezinmesini, sonra da kendisinin üzerinde durmasını izledi.

Gözleri birbirine kavuştu ve Julia tek başına dans ederken bakışlarını ondan ayırmadı. Elini kızıl saçlarının arasından geçirdi, sonra da onları yüzünün çevresine dağıttı. Sağ elini göğüslerine götürerek dekoltesinden karnına, sonra da eteğinin üzerine indirdi. Parmakları, eteğinin o tehlikeli kıvrımlarına fazla yakındı, her an eteğinin altına uzanıvereceklermiş gibiydi. Clay, bu seksi dans boyunca onu izlemeyi asla bırakmadı. Onun şehvet dolu gözleri ve tepkileri Julia'yı da fazlasıyla heyecanlandırıyordu.

Clay daha fazla dayanamadı, dans pistinde ilerleyerek onu kendine çekti. "Merhaba yabancı, seni şu köşedeki karanlık odaya götürmeyi ve ellerimle neler yapabileceğimi göstermeyi ciddi ciddi düşünüyorum," dedi ve kulübün daha da fazla dans, içki ve ter bulunan köşesine, terasa bakan uzun pencerelere işaret etti. Her bir pencere bir kemerle çevriliydi ve eğer kendinizi doğru ayarlayabilirseniz, biraz olsun tek başınıza kalabiliyordunuz.

"Göster o zaman," dedi Julia ve Clay'in onu en uzaktaki odaya götürmesine izin verdi.

Clay onu içeri sokarken dans pistindeki pozisyonlarını hiç bozmadılar. Julia'nın vücudunun alt kısmı pencerenin altındaki duvar tarafından gizleniyordu, üst kısmı ise birbirlerine henüz *yabancıymış* gibi davranan iki âşığın balkondan baktığını düşündürecek kadar sakindi. Clay arkasından yaklaşarak ellerini onun beline doladı ve çoktan sertleşen erkekliğini kalçalarına bastırdı. Elini bluzunun altına sokup karnına dokunduğunda Julia keskin bir nefes aldı.

"Sana daha önce hiç dokunmadığım için neyi sevdiğinden çok emin değilim," dedi Clay, oyunu devam ettirmek istediği belliydi. "Farklı şeyler denemek zorunda kalacağım."

"Farklı şeyler denemeyi severim," dedi Julia.

Bu sırada, onun karnına dokunulmasına bayıldı-

ğını bilen Clay tembel bir şekilde göbeğinin üzerinde parmağıyla desenler çizdi. "Peki, ya buna ne dersin?" diye sordu elini göğüslerine götürerek. "Göğüslerine dokunulmasından hoşlanma ihtimalin var mı?"

"Gerçeği söylemek gerekirse, erkeğimin onları becermesine daha çok bayılıyorum."

Clay hırıldayarak ona biraz daha yaslandı. Parmaklarını eteğinin altına götürerek iç çamaşırına hafifçe dokundu. "Elle uyarılmayı sevmiyorsundur her hâlde?"

"Aslına bakacak olursan, oldukça hoşuma gidiyor. Daha bu öğlen yaptım hatta."

Clay keskin bir nefes alarak onun boynuna doğru üfledi, kolları daha da sıkılaşmıştı. İçinde büyüyen ateş, gerilme ve onu elde etme isteğiyle, Julia'nın arzuladığı noktaya ulaşmak üzereydi artık. Julia onun bu hâline bayılıyordu, çünkü ona tanıştıkları geceyi hatırlatıyordu ve o geceden beridir bu adama karşı duyduğu arzu hiçbir zaman değişmemişti. "Bir yıl sonra da beni hâlâ bu şekilde isteyecek misin?" diye sordu oyunlarını bir kenara bırakarak.

"Yabancı olduğumuzu zannediyordum," dedi Clay.

Julia kafasını iki yana sallayarak rol yapmayı bıraktığını belli etti. "Sana yabancı olmak istemiyorum."

"İyi, çünkü ben de istemiyorum. Seni *bilen* adam olmak istiyorum," dedi Clay yumuşak bir sesle ve dudaklarını onun boynunda gezdirdi, dokunuşu nazikti.

"Böylesini daha çok seviyorum. Beni tanımana, vücudumu, kalbimi, zihnimi bilmene bayılıyorum."

Clay onun sesindeki kırılganlığı hissetmişti. "Seni tanımaya bayılıyorum, Julia," dedi. Elini yanağına uzatarak, gözlerine bakmak için başını hafifçe kendine doğru çevirdi. "Birbirimize yabancı olmadığımız, belirsizlik yaşamadığımız, artık birbirimize zıt kutuplarda olmadığımız için çok mutluyum."

"Beraber olduğumuz için de," diye ekledi Julia. Yüzünde ne seksi, ne azgın, ne de hınzır, ama ona karşı hissettiklerini anlatan *gerçek* bir gülümseme belirdi.

"Sonsuza dek," dedi Clay. "Seni sonsuza kadar seven adam olmak istiyorum."

"Beni sonsuza kadar sevmeni istiyorum." Julia'nın kalbi maraton koşarcasına atıyordu. Umutsuzca istediği o alanın yakınlarında gezinmeye başlamışlardı. Bu hafta sonu onun evlenme teklif etmesini çok istemişti ve bir gece kulübünde bir dizinin üzerine çökmeyeceğinin farkında olsa bile, onu sonsuza kadar seveceğine dair *bu kadar kolay* söz verebilmesi kalbini neşeyle dolduruyordu. Dudaklarının üzerinde başparmağını gezdirirken, onun gözlerinde

o sonsuzluğu görebildiğine yemin edebilirdi.

"Seveceğim," diye fısıldadı Clay ve onun bu sözleri isteyerek söylediğini, onu gerçekten hayatlarının sonuna kadar derin, tutku dolu ve gerçek bir aşkla seveceğini biliyordu. Gözlerini kapattı ve dizlerini jöleye dönüştüren yavaş bir öpücük için dudaklarını birbirleriyle buluşturdu. Julia'nın midesinde kelebekler uçuşurken, aynı anda hem sevgi, hem de arzu tüm vücudunu sardı.

Dudakları onunkilerin üzerinde, dilini yalayarak, ağzının tadını çıkararak uzun uzun öptü Clay onu. Kadını yumuşak bir şekilde inleyince de öpmeyi bıraktı. "Sonsuza kadar," diye tekrar etti. Ellerini bluzunun kumaşında gezdirdiğinde Julia onun ürperdi.

"Tanrım, bana o kadar iyi hissettiriyorsun ki... Yaptığın her şey beni azdırıyor, Clay. Beni becermek istediğini söylediğinde de azıyorum, beni sevdiğini söylediğinde de..."

Bu sırada kulüpteki diğer insanlar balkonda dans ediyor, gürültülü müzik kalp atışı gibi içlerinde atıyordu. Ancak ışıklar kısık, köşe tamamen karanlıktı ve Julia için önemli olan tek şey karşısındaki adamdı.

"Seni seviyorum ve seni becermek istiyorum," dedi Clay parmakları Julia'nın göbeğini geçerek, bir kere daha eteğinin üzerine ulaştı.

"Hımm," diye mırıldandı Julia, heyecan vücu-

dunu kaplıyor, sonra bacaklarının arasında bir aleve dönüşüyordu. "İşte bundan bahsediyorum," dedi mırıldanarak. "Bu, beni azdırdı."

"Kontrol etmeliyim," dedi Clay. Elini yavaşça bacaklarının arasına indirdi ve parmağını iç çamaşırının üzerinde yavaşça gezdirdi.

"Aman Tanrım," dedi Julia nefes nefese, o ufacık dokunuş bile nefesini kesmeye yetmişti.

"Dokunulmaya bayılıyorsun değil mi?" Clay soru sormamıştı, tamamen gerçeği söylüyordu.

"Senin tarafından, evet. Ne olur, bana dokunmaya devam et." Julia'nın sesi arzudan titriyordu. Eğer Clay ona şimdi dokunmazsa buharlaşacakmış gibi hissediyordu.

"Dokunacağım ama senin bu kadar azdığını başkalarının görmesini istemiyorum, bu yüzden burada durarak gözlerini balkondan ayırmamanı isteyeceğim. Vücudum seni saklayacak," diye fısıldadı Clay. Ardından da geniş göğsü, güçlü kolları ve uzun boyuyla, kadınını, arzusunu koruyan bir kalkan gibi hapsederek bir koza oluşturdu. İnsanların içinde, çevrelerini saran sarhoşlar dansçılar arasında olsalar bile, sanki yalnızlarmış gibi hissediyordu. Her ikisi de hissettikleri duyguların arasında kaybolmuşlardı.

Clay'in parmakları yeniden onun bacaklarının arasına döndü ve bu sefer iç çamaşırının altına uza-

narak klitorisine dokundu. "Tam da burasıyla ilgili sevdiğim şeylerden söz etmek istiyorum sana, Julia," diye fısıldadı ateşli bir şekilde, boşta olan eliyle de onun poposunu sıkıca tutuyordu.

"Anlat," dedi Julia. Sesi ümitsiz, ona olan ihtiyacı inanılamayacak kadar fazlaydı. Sanki patlayacakmış, onun okşamalarıyla bir roket gibi uçup gidecekmiş gibi hissediyordu. Bu, bir yabancının dokunuşu değildi, bir sevgilinin dokunuşuydu. Onu bilen, onu incelemiş, dinlemiş, ona zaman ayırarak kadınına zevk verecek her şeyi öğrenmiş bir adamın dokunuşuydu.

"Sevdiğim şeyleri söyleyeyim sana; parmaklarım iç çamaşırına ilk dokunduğunda, beni istediğini söyleyen o ıslak noktayı pamuklu kumaşın üzerinden bulmam mesela... Tıpkı şu anda olduğu gibi... sonra... sonra kadınlığının sıcaklığına ilk temas edişim..."

Julia gözlerini kapattığında yıldızlar görmeye başlamıştı. Clay'in eline doğru yumuşak bir şekilde sallanmaya başladı, o da buna izin verdi. Onu durdurmaya çalışmadı, çünkü hareketlerini yeterince gizli tutabiliyordu.

"Üstelik dışarından o kadar yumuşak ve kaygan, içeriden de o kadar sıcaksın ki," diye mırıldandı ve söylediklerinin altını çizmek için parmağını içeri doğru itti; bu hareketi Julia'nın bacaklarını titretti.

"Ve o anda iç çamaşırın o kadar ıslanıyor ki, işe yaramaz hâle geliyor."

Bir başka iç çekiş, bir başka kesilen nefes, boğazına takılan bir inleme...

Clay, "Sana bunu yapabilmeye bayılıyorum," derken, bir yandan da başparmağıyla klitorisini okşamaya devam ediyordu. "Seninle tanıştığım geceden daha ıslak olmana, kulağına o güzel, leziz, mükemmel vücuduna neler yapmak istediğimi fısıldayabilmeme ve bunların seni kollarımda titretebilmesine bayılıyorum." Bacaklarının arasına bütün dikkatini vermeye devam ederken, kadınının boynuna uzun bir öpücük kondurdu. "Ve parmaklarımı üzerinde, içinde ve her yerinde hareket ettirirken, vücudunun alevini ellerimin her yerinde hissetmeye bayılıyorum."

Julia'nın karnı kasıldı ve bedeni sanki yıkılacakmış gibi hissetmeye başladı. Daha da ıslaklaştı, daha da ısındı ve azgınlığının Clay'in elini ıslattığını hissederek çığlığını zorla durdurdu.

"İşte böyle, seni daha fazla hissedebiliyorum şu an, Julia. Giderek daha fazla azmaya başladığın zaman, sanki şelale gibi üzerime yağıyormuş gibi hissettirmene bayılıyorum."

"Şu an şelale gibiyim zaten," dedi Julia nefes nefese. Zevk dalgaları vücuduna yayılırken, göz kapaklarının altındaki dünya sıcak ve ışık patlamaları gibi

görünüyordu.

"Kendine dokunmanı izlerken, senin bana olan arzunu görebiliyorum," dedi Clay. Parmağı daha da derinlere gitmeye başladı. "Ve bacaklarının arasına kafamı gömdüğümde, sanki seni içiyormuş gibi hissediyorum ve bu, bana hiçbir zaman yetmiyor."

Julia artık kendine hâkim olamıyordu, sınırı çoktan geçmişti. O muhteşem patlama anı onu ele geçirdiğinde nefes nefese kalmıştı, ümitsizce bağırmak istiyordu. Dişlerini alt dudağına geçirdi ve Clay anında eliyle onun ağzını kapattı. "Elime bağır, seni sadece ben duyabilirim," dedi kulağına, kulübün müziği onların sırrını gizliyordu.

Julia onun avucuna doğru inledi. Clay'in bir eli onun çıktığı zirvenin son dalgalarını okşarken, onu zevk ve aşk boşluğunun derinliklerine yollarken, diğer eli de mutluluk çığlıklarını susturdu.

En sonunda, vücudu titremeyi kestiğinde, Clay onun eteğiyle bluzunu düzelterek elinde bıraktıklarını yaladı. "Sence ahlaki anlaşmanı ihlal etmiş miyizdir şimdi?"

Julia güldü. "Eğer birisi bizi görmüşse, muhtemelen bütün edep kurallarını yıkmışızdır zaten."

"Eğer bizi gören olduysa, umarım kıskançlıktan kalp krizi geçirmiştir, çünkü dünyanın en muhteşem kadını bana ait."

***

Kısa bir süre sonra otele döndüklerinde, Clay ona parlak kâğıda sarılmış bir başka hediye daha verdi. Julia paketi açtı ve parmaklarını, lüks bir seks oyuncağı imalatçısı olan Joy Delivered'ın adı kazınmış gümüşi renkteki metal kelepçelerin üzerinde gezdirdi.

Sonra Julia'yı kelepçeledi, bir eliyle onun bileklerini sırtında tuttu, diğeriyle de saçlarını kavrayarak, yatağa eğilmiş vaziyette ona sahip oldu. Ona bütün bunları hissettirebilen, dizlerinin üzerinde becerilirken bile kendisini bir kraliçeymiş gibi hissettiren tek erkek oydu.

Ama gerçekten de öyleydi, saçının çekilmesine, poposunun havada ve ellerinin kelepçeli olmasına *rağmen* dünyanın kraliçesi, yerin ve göğün yöneticisi gibi hissediyordu. O uysal, bağlanmış hâline *rağmen*, Clay onu yüceltiyor, onun muhteşem hissetmesini istediği için vücudunu elde ediyordu. Ah, Tanrım! Gerçekten de mükemmel hissediyordu.

***

Meslektaşının raporuna göre, o ikisinden herhangi bir hileli davranış görülmemişti, sadece Tao'da, insan içinde zinaya yakın bir sürü aktivitede bulunmuşlardı. O adamın ellerinin, o çekici kızılın üzerinde olduğunu düşündüğünde bedeni öfkeyle se-

ğirdi. Kadın ateşli bir parçaydı ve onun düşüncesiyle azdığı için kendine kızıyordu.

Bu, olayı bir an önce çözme isteği uyandırıyordu içinde, onu yolundan çekmek istiyordu. Kadın bir hedeften başka bir şey değildi.

Hem anlaşma anlaşmaydı ve onun burada olması, çöplüğünün çevresinde dolanması koşulların yıkıldığını net bir şekilde gösteriyordu. Kurallara uyulmadığının bir kanıtıydı bu kadın.

Allegro'dan çıkarken kadının daha önce bir şeyler içtiği adamı gördü. Hiç değilse gördüğü fotoğraftakine benziyordu. Genç surat, zayıf vücut, yine kapüşonlu kıyafet. Şu anda kollu makinelerde oynuyor, Dolly Parton'dan para kazanmaya çalışıyordu. Hımm. Normal bir kumarhane turistine benziyordu ve onunla ilgili ne düşünmesi gerektiğini, adamın Julia ile nasıl bir bağlantısı olduğunu bilmiyordu.

O gece, kadınla yarın ilgilenmek konusunda kararlı bir şekilde eve gitti. Bu gösterinin berbat olmasına izin veremezdi, en sonuncusunun içine sıçılmıştı ve bu, işleri yoluna sokmak için büyük bir şanstı. Evine girdiği zaman, uyumadan önce bir şeyler yemek için buzdolabındaki önceden kalan yemeklere baktı, ama bulduğu tek şey, kokusuna bakılırsa bir hafta önceden kalmıştı. İğrenç karton kutuyu çöpe fırlatarak aç, öfkeli ama yarın için hazır bir şekilde uykuya daldı.

13. Bölüm

Cumartesi, sabah 11.14, Las Vegas

Yağda yumurta, kızarmış ekmek ve ev yapımı patates kızartmasından oluşan bir kahvaltıdan sonra Clay bir yudum daha alarak kahvesini bitirdi. O, üzerinde dar şortuyla, Julia ise korsesi ve dantelli iç çamaşırıyla, otel odasının penceresinin önündeki kahvaltı masasında oturuyorlardı. Şayet Clay, birisi yatakta, diğeri de duşta olmak üzere iki rauntluk sabah seksinin tadını çıkarmamış olsaydı o külotu paramparça edebilirdi ama tatmin olmuştu.

Şimdilik.

Julia kızarmış ekmeğinin son lokmasını çiğnedikten sonra telefonuna baktı. Dün Tad'le yaptığı toplantıda *iyi kız olma* kurallarını dinledikten sonra adamdan mesaj almak konusunda gerilmişti. Clay ise ahlaki anlaşmaya bakmak için can atıyordu, bir içki şirketi için tuhaf bir eylemdi ama bunun gibi koşulların neden gerekli olduğunu da anlayabiliyordu. Bir içki üreticisi, içkilerinin bir ayyaş tarafından temsil edilmesini istemezdi. Hatta bu tarz anlaşmalar, ağızları ve yargıları gevşeten bir ürün için daha da büyük bir önem taşıyor olabilirdi.

Julia telefonun ekranının üzerine vurdu. "Biliyordum bunu. Cumartesi sabahı olmasına rağmen adam çoktan üzerime çullandı bile. Bak, Tad'den bir mesaj geldi; bana anlaşmayı mail atmış. Ulaşıp ulaşmadığını ve imzalamayı düşünüp düşünmediğimi öğrenmek istiyor."

Parmaklarıyla telefonu ona vermesini işaret etti Clay. "Ver de belgelere ben de bakayım."

Julia e-postasındaki PDF dosyasını açarak ona verdi, Clay dosyayı tamamen okumak için birkaç dakika harcadı. Telefonu masaya koyduğunda ise sadece, "Hımm," dedi.

"Hımm, ne?"

"Anlaşma çok gereksiz görünüyor, bu da bana, bunun daha kişisel bir şey olduğunu düşündürüyor."

Julia eliyle kendini işaret etti. "Benimle ilgili mi?"

"Ya da onunla ilgili."

"Ne yönden?"

"Onun için çok önemli bir sıkıntı olabilir. Bekleyip, ne öğreneceğimizi göreceğiz."

"Bütün bunları bir sayfalık sözleşme ekine bakarak mı anladın?" diye sordu Julia bir kaşını kaldırarak.

Clay kafasını onaylarcasına salladı. "İstersen buna içgüdü de, ama herkesin yaptığı işler için bir gerekçesi olur. Birisi iş içerisinde bir şey için fazla baskı yapıyorsa, bu neredeyse her zaman kişisel olur. Comedy Nation'daki Gino'yu ele al. Eşi onu daha yeni terk etti, çok zorlu bir boşanma davası geçirdikten sonra kadın elinde ne var ne yoksa almaya çalışıyor. Adamın anlaşma tarzı huysuz ve agresiften, piçliğe dönüştü. Bu Tad denen adama gelecek olursak, onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama kelepçelerin anahtarı üzerine bahse girerim ki, o adamda bir şeyler dönüyor."

Julia elini sıkmak için uzandı. "Söylediğinden şüphelenmiyorum, kelepçelere olan ilgim yüzünden elini sıkmak istedim."

Clay sırıtarak ona hızlı bir öpücük vermek için masanın üzerinden uzandı, sonra da arkadaşı Cam'i arayarak Tad'le ilgili araştırma yapmasını istedi.

Aramayı bitirdiğinde, zorlu olabilecek bir konu-

dan bahsetmek için kendisini hazırladı. Charlie'yi ve dün onunla konuşmasını nasıl bitirdiğini anlatacaktı. Genellikle bir gangsteri öfkelendirmek hiçbir zaman iyi bir fikir değildi ve Charlie Stravinski muhtemelen o konuşmadan sonra öfkeden kudurmuştu.

"Julia," diye başladı boğazını temizleyerek. "Birbirimize her zaman açık olacağımız konusunda verdiğimiz sözü hatırlıyor musun? Sır saklamamak konusunda?"

"Elbette," dedi Julia ve ona merakla bakarken, kaşlarının üzerinde ufak gerginlik izleri belirdi.

"Dün Charlie'yi aradım," dedi. Sonra Charlie'nin öfkeli bir şekilde telefonu kapatmasıyla sonlanan aramayı bütün detaylarına kadar anlattı.

"Siktir," dedi Julia nefesini tutarak. "Bu hiç iyi değil."

"Biliyorum, ama bence onunla işleri düzeltmemiz o kadar da zor olmayacak."

"Charlie gibi bir adamın diğer yüzünü hiç kimse görmek istemez."

"Düşündüğüm birkaç fikir var bu konuda."

"Onunla iş yapmaya başlamayacaksın değil mi?" diye sordu Julia, kaşları artık neredeyse saçlarına değecekti.

Derinden gelen bir kahkaha attı Clay ve kafasını

iki yana salladı. "Hayır. Beni biliyorsun, avukatlık büromu sağlam bir şekilde, tamamen temiz olması üzerine kurdum ve bu, benim çok işime yaradı. Sadece özür dilemeyi düşünüyorum."

"Dikkatli olman gerek, Clay," dedi Julia. Sesi artık tamamen ciddileşmişti ve gözleri onu sanki uyarırcasına parıldıyordu. Ellerini havaya kaldırarak pençe hâline getirdi. "Sana oltasını geçirdi mi, son lokmaya kadar bırakmaz. Adamın ceylan kovalayan aslandan farkı yok."

"Sana bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum, o yüzden sadede gelelim. Ben de aslan olmayı iyi biliyorum."

Julia kafasını hafifçe yana eğdi. "Biliyorum, ama seni daha çok bir kaplan gibi görüyorum. Benim kaplanım olarak," dedi, sonra oyuncu bir şekilde mırladı. "Ama özellikle de şimdi çok dikkatli olmalısın."

"Özellikle de, senden, *namuslu* insanlarla birlikte olmanı isteyen Tad varken."

"İtiraf etmeliyim ki anlaşmayı genişletmek istiyorum. Kendi içkimin marka yüzü olma fikri çok hoşuma gidiyor. Bana sağladıkları ve kariyerimi farklı bir seviyeye çıkardığı için o içkiyle gurur duyuyorum."

"Duymalısın da, bu yüzden merak etme. O tertemiz itibarın yatak odası dışında başka bir yerde, bir

gangstere yaklaşmam sebebiyle falan kirlenmeyecek."

"Yatak odasında temiz harici *her şeyim* zaten," dedi Julia ve sandalyesinden kalktı, ona doğru birkaç adım yürüdükten sonra kucağına oturdu. "Beni yine kirlet, seni seksi şey."

"Memnuniyetle."

***

Julia saçını kuruturken, Clay otel penceresinden dışarı baktı. Güneş tepedeydi, öğleni biraz geçmişti. En az tahmin edeceği saat öğleden sonra olacağı için, soruyu da o zaman sormayı planlamıştı. Julia, Paris'te lüks bir otelde yemek yerken veya Venedik'te, yıldızlı bir gecede gondolla dolaşırken teklif edeceğini düşünüyor olmalıydı. Ama eğer günün tam ortasında sorarsa onu şaşırtacaktı. Onu gafil avlayıp, sorusunu sorarak eritecekti kadınını.

Hiç değilse öyle umuyordu.

Ne işte, ne aşkta, özellikle de Julia söz konusu olduğunda hiçbir şeyi olmuş bilmek istemiyordu. Ama lanet olsun, kadınının tepkisini gözlerinin önünde çizmiş, yazmış ve hayalini kurmuştu. Beraber sonsuza kadar yaşamayı en az onun kadar istediğini umuyordu.

Telefonunu masadan kaparak Brent'e hızlıca mesaj attı. *'On dakika!'*

Cevabı saniyeler içinde geldi. *'On dört!'*

Kanıta dair bütün izleri, kardeşi ve kendisi arasında bu sabah atılan bütün mesajları yok etti. Julia telefonunu karıştıracağı için değil, ama yanlışlıkla ekranda görünmelerini istemiyordu.

Birkaç dakika sonra kadını saç kurutma makinesini kapattı, Clay de banyoya doğru giderek kapısında durdu. "Cam'den haber aldım, Tad'in hikâyesini öğrenmek istiyor musun?"

Julia büyük bir istekle kafasını salladı, parmaklarıyla saçını kabartırken gözleri parlıyordu. "Anlat bakalım ve lütfen cafcaflı olsun. Çok kötü bir oğlan olduğunu, rahibeler tarafından kıçına şaplak yediğini ve bütün bunları iyilik timsali bir melek olarak kapatmaya çalıştığını duymak istiyorum."

Clay parmağıyla onun burnuna dokundu. "Bingo."

"Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten de öyle. Cam onu biraz araştırmış. Adam her pazar günü kiliseye gidiyor, yerel evsiz barınaklarında gönüllü çalışıyor ve iyi dinle," Clay ara vermek için duraksadı çünkü acayip komikti, "dükkânlardan hırsızlık yaptığına dair sabıkası var."

Seksi siyah şortu yüzünden açıkta olan inanılmaz bacaklarına losyon süren Julia gözlerini devirdikten sonra bir kahkaha attı. "Şaka mı yapıyorsun?"

Clay ellerini havaya kaldırdı. "Yapmıyorum. Cam daha az önce bana detayları yolladı. Tad, Florida'da üniversitedeyken olmuş."

"Dur tahmin edeyim, marketten Almond Joy[2] mu çalmış?"

"Hayır, daha da iyisi. Kolla kendini," dedi Clay kapı eşiğine yaslanarak ve onun saç kurutma makinesinin kablosunu makinenin çevresine dolamasını izledi. "Herif, içki dükkânından bir şişe bacardi çalmış."

Julia kahkahalara boğuldu. "Ah, bu inanılmaz. Önce çalıp, sonra da içki dükkânında mı çalışmaya başlamış yani? Farrell'ın insan kaynakları ofisini aşmayı nasıl başarmış ki?"

"Riskli bir tahmin yapıyorum ama bence baban şirkette çalışıyorsa senin öz geçmişine pek bakmıyorlar."

Otel odası kahkahalarla kaplanmaya devam etti ama sonra başladığı gibi hızla durdu. Saatine uzanarak elastik bir bilezik gibi koluna geçiren Julia'nın yüzü ciddileşti. Her zaman, kemer gibi takılan, ilmekleri, kopçaları olan saatlerden nefret ettiğini söylerdi. Yatakta bağlanmaya aldırmayan birinin başka türden bağlarla ilgili bu kadar güçlü tutumlarının olması ne kadar da tuhaftı. "Bekle," dedi. "Belki de gülmemeliyim. Belki de gerçekten iyi, namuslu bir

2 Almond Joy: Hindistan cevizli bir çikolata.

adamdır artık, kendisine çekidüzen vermiştir. Bu mümkün değil mi?"

Clay kafasını onaylarcasına salladı. "Elbette mümkün, ancak saklamak istediği bir şeyler olduğu için de ahlak polisliği yapıyor olabilir tabii. Ne olursa olsun, onunla pazartesi günü konuşacağım zaten. Ama eki imzalamanın sorun yaratacağını düşünmüyorum. Sözleşme gelecekteki davranışlarla ilgili, geçmişi bağlayan bir şey yok, bu nedenle Charlie'yle olan eski bağlantınla ilgili bir şeyler söyleyemezler. Tamamen gelecekle alakalı yani."

"Beni takip ettiğini düşündüğüm adamların Charlie'ninkiler olmadığını umalım o zaman. Onlarla ilişkim olduğundan şüphelenilmesini istemiyorum," dedi Julia. Makyaj çantasından küçük bir dudak nemlendiricisi alarak dudaklarına biraz sürdü ve keten şortunun arka cebine koydu.

"Seni takip etmiyorlar, sadece otel güvenliği bu. Brent benim için kontrol ettirdi."

"Pekâlâ, o zaman gidip biraz poker oynamaya hazır mısın? Çünkü bütün hafta boyunca seninle oynamak için ölüp bittim," dedi Julia ve onu gömleğinin yakalarından tutarak parmaklarını düğmelerin üzerinde gezdirdi. "Masalara gidelim de biraz para kazanalım."

"Hadi gidelim," dedi Clay. Kapıyı gösterirken telefonu çaldı.

Bilinmeyen numara.

Brent'in kendisini gizleme becerisini sessizce alkışladı, sonra da en iyi şekilde rol yaptı. Omuzlarının sarkmasına izin vererek ağzını sert, öfkeli bir şekilde büktü.

"Lanet olsun, Comedy Nation'dan Gino arıyor," dedi Julia'ya, sonra telefonunu gösterdi. "Buna cevap vermem gerekiyor." Telefonu açtı. "Ben, Clay Nichols."

Brent en iyi kanal yöneticisi sesini takındı. "Merhaba piç, senin o bok çuvalı sözleşmenle ilgili konuşmamız lazım. Kedimin üzerine pislemesine izin verdim, çünkü benim için onun değeri bu kadar."

Clay suratını düzgün tutmak için elinden geleni yaptı. "Bir saniye bekle," dedi, sonra da elini telefonun üzerine koydu. "Aşağı inip birkaç el oyna tamam mı? Bu, on beş, en fazla yirmi dakika kadar sürecek ve yine de halletmem lazım. Birazdan yanına geleceğim, söz veriyorum."

"Elbette," dedi Julia. Onun yanağına ufak bir öpücük kondurdu, sonra da el çantasını masanın üzerinden alarak seksi bir şekilde el salladı. "Yirmi dakika sonra görüşürüz."

"Bana mesaj at, nerede olduğunu söyle," diye fısıldadı Clay.

Julia ona bir öpücük attı ve dudaklarını oynata-

rak *tamam* dedi. Clay onu kapıya kadar geçirdi, onun için kapıyı tutarak dudaklarına hızlıca bir öpücük kondurdu, koridorda yürüyüp asansörün düğmesine basarken de ona el salladı.

Asansörün kapıları kapandığında kardeşine geri döndü. "Pekâlâ, neredesin?"

"Yirminci katın merdivenindeyim. Yüzük de, kolye de yanımda."

"İki dakikaya burada ol, Julia asansörü kullanıyor."

Kısa süre içinde kardeşi onun yanına geldi ve Clay'in gözleri Julia'nın parmağına takacağı yüzüğe odaklandı. Lanet şey o kadar parlaktı ki, onu neredeyse kör edecekti.

"Mükemmel!" diye mırıldandı ve yüzüğü kolyeyle birlikte cebine attı.

14. Bölüm

Cumartesi, öğlen saat 13.05, Las Vegas

Bu gece şanslı hissediyordu ama masa seçimini bu kadar değişken bir şeye göre yapmayacaktı.

Şans bir an için yanında olur, bir an sonra yok olurdu. Bir parmak şaklatması, gözünü bir kere kırpıştırmasıyla, bir iPhone'nun bataryasından daha hızlı bitebilirdi. Ama onda şanstan daha fazlası vardı. Zekâsı, özgürlüğü ama en önemlisi de öz güveni yanındaydı ve masalardaki oyunu çevirirken bu silahlarını sonuna kadar kullanmak istiyordu. Tıkırdayan rulet toplarının ve atılan claps zarlarının arasından

geçerken, gözleri ilerideki pai gow masasına, sonra da onun arkasındaki minimum yüz dolarlık masalara gitti. Speakeasy'de iyi bir yaz geçirmiş, Mor Kar Küresi'nin ödüllü ve içki sözleşmesinden elde ettiği çeklerden de yüklü miktarda para kazanmıştı, bu yüzden Allegro'da bu cumartesi öğlenini bir ya da iki rauntluk ufak bir lükse ayırabilirdi.

Pai gow masasında, oyuncuların arkasından, olması gerekenden daha yakın bir şekilde yürüyen uzun boylu ve inanılmaz sarışın bir adam ilişti gözüne. Sanki onu birkaç adım öteden okuyabilirmiş gibi gözlerini kıstı Julia. Yüzünü göremediği hâlde, adamın omuzlarının şekli, saman sarısı saçları ona çok tanıdık gelmişti nedense. Bir çeşit dedektif içgüdüsü içinin derinliklerinde uyanıverdi ve adımlarını hızlandırarak, topuklu ayakkabılarıyla halının üzerinde süratle ilerlemeye başladı. Bu sırada adam, oyuncuların yanından geçerek sağ kolunu birkaç santim kaldırdı, sonra geri indirdi. Onun profilini yakaladığı zaman dilinin ucuna adamın ismi geldi, kim olduğundan neredeyse emindi... Ancak biraz daha döndüğünde, suratının ortasındaki koca burnu gördü. Adamın hareketleri ona yosunların arasından gizlice süzülen bir deniz yılanını hatırlatıyordu. Hiç kimse onu fark etmemişti ama masadan uzaklaşırken onun eline odaklandığında cebine bir şey attığını gördü. Suçlayıcı konuşmak istemiyordu ama kumar oynayan bir kadın olarak, adamın kendisine ait olmayan

birkaç fişi aşırdığına dair kendi fişlerinin tamamını masaya yatırmaya hazırdı.

Krupiyenin yanından hızla geçti ve bir kirişin çevresinden, sonra da masaların arasındaki açıklıktan onu takip etmeye çalıştı; adam saniyeler içinde yok olmuş, muhtemelen kalabalığa karışmıştı.

Lanet olsun, neredeyse sinirden tepinecekti ama onu yakaladığı zaman ne yapacaktı ki zaten? 'Kusura bakmayın, cebinizdekiler bir avuç poker fişi mi? Değil mi? O hâlde beni gördüğünüze çok sevinmiş olmalısınız!'

Bu kadar dedektifçilik oynaması yeterliydi, artık biraz para kazanmanın zamanı gelmişti.

Saatine baktı, biri çeyrek geçiyordu. Clay on beş dakika içerisinde burada olacaktı. Gideceği yere hızla yürüdü, yüksek bir tabureye oturarak Clay'e nerede olduğuna dair bir mesaj yazdı, fişlerini toparlayarak parasını koydu. On dakika sonra bin dolar daha zengindi.

Tanrım, diye düşündü, Vegas'a bayılıyordu.

"Kusura bakmayın, siz sevgili Julia Bell olmalısınız."

Duyduğu ses, bütün gece dinleyebileceği lüks bar şarkıcısının sesi gibi düzgün ve bal kadar tatlıydı. Sesin sahibine döndü, şayet başka birisine çılgınca âşık olmasaydı, insanı çeken kehribar rengi gözlere,

bir şarkıcının sesine, uzun ve atletik bir vücuda, dalgalı ve jöleli Jom Hamm tarzı saçlara sahip olan bu adamı çekici bulabilirdi.

"Evet," dedi onun sözüne karşı gözlerini devirmemek için kendini zor tutarak. Barında buna benzer iltifatlara o kadar alışmıştı ki, bu tarz bir direnç gösteriyordu otomatik olarak. "Sizin için ne yapabilirim, Don Draper?"

Kendine hâkim olamamıştı, çünkü adam takım elbiseye kadar *Mad Men*'in yürüyen bir sembolüydü adeta.

Adam gülümseyerek düzgün, beyaz dişlerini gösterdi. "Benim adım Dominic Stevenson, Allegro'nun kat menajeriyim. Clay Nichols isimli beyefendi tarafından buraya gönderildim. Sizin için VIP odasında özel bir oyun ayarladı. Eğer sizin de izniniz olursa, onun yanına gidene kadar size eşlik etmek isterim." Adam kolunu bükerek Julia'ya doğru uzatırken, sanki genç bir kadını merdivenlerden baloya indirecek bir kavalyeye benziyordu.

Julia gülümsemesini zar zor gizleyebiliyordu ama yapabileceği bir şey yoktu. Salak gibi sırıtıyordu, çünkü nefesini tuttuğu o an sonunda gelip çatmıştı. Tıpkı tahmin ettiği gibi her şeyi mükemmel bir şekilde ayarlamış, onu şaşırtmayı başarmıştı. Onun bir cumartesi öğlenini seçeceğini asla tahmin etmemişti ama bu düşünce çok Clay variydi zaten. Ona,

bu yolculukla poker aşkını geri aşılamak istemişti ve bunu, bu kadar büyük bir jestle yapması Julia'nın kalbinin mutlulukla atmasına neden oluyordu. Her şey yerine oturmuştu şimdi. Onu önce göndermesi, sonra bunu hazırlaması... Bu durumu hafife almak istemiyordu, bu nedenle her anın tadını çıkarması gerektiğini hatırlattı kendine. Masadan kalkarak yanındaki beyefendinin koluna girerken, damarlarında hızla dolaşan umudu, tüylerinin diken diken oluşunu, heyecanın kemiklerini titretirmiş gibi gezinmesini; her şeyi kaydetti zihnine. Erkeğinin onun için neler hazırladığını görmeye çok, ama çok can atıyordu.

Her şey, harika, mutluluk uyandırıcı, muhteşem ve seksi bir şekilde mantıklı geliyordu artık, VIP poker odasında bir dizinin üzerine çökebilmek için hazırlık yapmıştı ve ona evet demek için sabırsızlanıyordu.

"Orada mı şu an?" diye sordu Dominic'e.

"Evet, sizin için hazır," dedi adam. Köşeyi dönerek özel odaya girdiler, adam onun kolunu daha sert bir şekilde tutarak parmaklarını etine gömünce, kol saatinin kenarları bileğini çizdi. Julia kolunu çekip kurtarmaya çalıştı, ancak adamın eli çeliğe dönüşmüştü sanki, bir türlü onu bırakmıyordu.

"Affedersiniz," dedi Julia. Stratejik bir şekilde elleri gizleyen gösterişli aynaların, oval bir masanın ve çevresindeki kahverengi, rahat koltukların yanın-

dan yürürlerken. "Biraz sert tutuyorsunuz, elinizi gevşetir misiniz?"

"Hayatta olmaz," dedi adam ve sesi artık bal gibi değildi, kinle doluydu.

Can yakıcı bir iğne yapılmış gibi, bir anda bütün heyecanı uçup gitmiş, adam, elini onun ağzına dayayarak bir kapıdan içeri sertçe ittiğinde de bütün vücudu buz gibi bir korkuyla kaplanmıştı.

Sonra adam kapıyı da kilitledi.

15. Bölüm

Cumartesi, öğlen saat 13.34, Las Vegas

Kısa siyah saçlı ve taş küpeli krupiyenin bulunduğu yüz dolarlık masadayım.

Ondan gelen mesajı son bir kez okudu, sanki nerede olabileceğine dair bir ipucu verecekmiş gibi mesajı dikkatlice inceledi.

Ama sadece beş tane yüz dolar masası vardı ve Julia'yı ararken onların her birinin önünden ellişer kere geçmişti; ancak kadın hiçbir yerde yoktu. Ümitsizce onu gözden kaçırdığına inandırmak istiyordu kendini.

Onun olması gereken masaya geri döndü. Krupiye kartları önündeki dört oyuncuya dağıtırken ona doğru kafasını salladı bu sefer. Bu, 'seni görüyorum ve senin suratını kaydediyorum' bakışıydı. Clay ona karşılık olarak kafasını sallayarak volta atmaya devam etti, gözleri kumarhanede dolaşıyor, masalara göz gezdiriyor, barları, koltukları, her yeri arıyordu. Sanki bir aslan gibi geziniyordu ortalıkta. Saatini, telefonunu kontrol edip, elini saçından sert bir şekilde geçirerek tekrar tekrar onu ararken, güvenliğin onun üzerine üşüşeceğinden emindi, çünkü inanılmaz şüpheli görünüyordu.

Bir başka çember daha çizdi ve en yakındaki kadınlar tuvaletinin yerini aradı, belki de tuvaletteydi. Tabelaya doğru ilerledi, siyah saçlı, nazik görünümlü, suratında gülmekten kaynaklanan kırışıklıkları olan bir kadın tuvalete doğru gidene kadar yirmi saniye boyunca bekledi.

"Kusura bakmayın, ama..." bir anda duraksadı, çünkü *eşim* dememeyi zar zor başarmıştı, "sevgilimi arıyorum, on dakika önce buluşmamız gerekiyordu. Sizin için sorun olmazsa tuvalette bir Julia olup olmadığını sorar mısınız? Kızıl saçlı, siyah şort ve topuklu ayakkabı giyiyor."

"Elbette," dedi kadın ama sanki bunu sorduğu için deliymiş ya da sevgilisi tarafından terk edilmiş zavallı bir adammış gibi, acıyarak baktı ona. Gerçek-

ten de bir kadın tarafından satılmış ümitsiz bir adam gibi davranıyordu ama durumunun öyle olmadığını biliyordu.

Bekleyerek onu yeniden aradı, telefon beş kere çaldıktan sonra sesli mesaja geçti. Belki de oyun sırasında telefonunu titreşime almış, hatta belki de poker ahlakına falan uygun olarak sesini tamamen kapatmıştı.

Yine de, nerede olabilirdi ki? Hâlâ doğal sebeplerden dolayı olduğu umudunu koruyordu, belki de gerçekten uzun bir tuvalet ziyareti yapıyordu.

Bir dakika sonra, suratında kırışıklıklar olan siyah saçlı kadın geri geldi, koluna dokundu ve üzgün bir şekilde kafasını iki yana salladı. "Özür dilerim tatlım, ama içeride kimse yoktu. Umarım kız arkadaşını bulursun, eğer seni satmışsa, gelip beni bul, sana memnuniyetle eşlik ederim," dedi, sonra ona göz kırparak uzaklaştı.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Clay, sonra onun teklifine inanamayarak kafasını iki yana salladı.

Kadınlar tuvaletini gözetlemeye devam edebilirdi ama bunun yerine taş küpeli krupiyenin olduğu masaya geri döndü. Adam son kartı masaya koyduktan sonra Clay boğazını temizledi ve, "Affedersiniz," dedi.

Krupiye ifadesiz bir suratla ona baktı. "Evet?"

"Birkaç dakika önce burada kızıl saçlı bir kadın var mıydı?" diye sordu, sonra Julia'yı kısaca tarif etti.

Krupiye onaylarcasına başını salladı.

"Peki, ne zaman, nereye gitmiş olduğuyla ilgili bir fikriniz var mı?"

"Birkaç el oynadı, birkaç dakika önce de gitti," dedi krupiye hiçbir şey belli etmeyen bir sesle. Clay, Vegas'taki krupiyelerin kart dağıtırken, oyun oynarken ve özellikle de müşteriler tarafından soru soruldu ğunda, hiçbir bilgi ve tepki vermemek için eğitildiklerinden şüphelenmeye başlamıştı.

"Nereye gittiğini söyledi mi peki?" diye baskı yaptı adama.

"Hadi ama dostum," dedi masadaki adamlardan birisi. "Kız burada değil işte, adamı bırak da oynayalım."

Clay sırf öfkelendiği ve endişelendiği için yumruk atmak istediği, liseli görünümlü genç oğlana pis bir bakış attı, artık panik olmaya başlamıştı. Masadan uzaklaşarak ipucu aramaya başladı, *asansörde kaldım* gibi basit bir sebep istiyordu. Ama dakikalar birbirini kovaladıkça öyle bir durum olmasının olasılığı düşüyordu. Tedirginlik göğsünün derinliklerine iniyor, sanki çamaşır makinesinden taşan köpüklü su gibi vücuduna yayılıyordu.

Yirmi dört saat boyunca yaşadıklarını yeniden aklına getirdi, kadınının takip edildiğiyle ilgili endişesi, takım elbiseli adamlar, pilot ve uçakla ilgili sorunlar, kendisinin izlendiğiyle ilgili endişeleri ve en çok da öfkeli, kudurmuş, kafayı üşütmüş Charlie...

Clay'in içindeki korku kök salıyor, organlarına saldırıyor, sanki dikenli, ölümcül otlar gibi içini paramparça ediyordu.

Basit sebep için dua etmeye başlamıştı; 'kız kardeşim beni beklenmedik bir şekilde aradı ve ona cevap vermek zorunda kaldım, seni endişelendirdiğim için özür dilerim,' sözlerini duymak istiyordu ama derinlerde bir yerlerde, bir şeylerin korkunç bir şekilde yanlış olduğunu biliyordu.

Telefonunu aldı, otel güvenliğiyle iletişime geçmesi için Brent'in numarasını tuşlayacaktı ki ekranda Julia'nın ismi belirdi.

Tuttuğu on binlerce nefesi salarak bir nanosaniyede cevap verdi.

"İyi misin, neredesin?" diye sordu endişesini gizlemeye zahmet etmeden.

Ama arayan Julia değildi.

***

"Benim çöplüğümde ne zamandır hile yapıyorsun, Julia Bell? Sadece bu hafta sonu boyunca mı? Yoksa daha uzun zamandır mı buralardasın?"

Julia ona dişlerini göstererek, "Hile yapmıyorum," dedi.

Adam onun omzuna vurdu; çok sert değildi vuruşu, bir erkek kardeşin ablasına yapabileceği türden bir davranıştı, ama yine de Julia bu durumdan bir gram bile hoşlanmamıştı. Lüks VIP odasının arkasındaki ufak bir ofistelerdi ama o anki koşullar göz önüne alındığında, daha çok bir sorgu hücresi gibi geliyordu bu oda.

"O lanet olası ellerini üzerimden çek," diye hırladı, adamın korkusunu fark etmemesi için en iyi poker becerilerini kullanıyordu, çünkü yapabileceği tek şey *rol* yapmaktı. Derinlerde tir tir titriyordu ama elinde olmadan bu işteki en iyi adamlardan biri tarafından eğitilmişti, çünkü her ne kadar vücudu dehşetle kaplanmış olsa da, Charlie Stravinski'nin piyonu olmak ona korkusunu göstermemeyi öğretmişti.

"Çığlık atma," diye uyardı onu adam. "Eğer çığlık atarsan..."

Çığlık atarsa ne olacağı, bu odada onu nelerin beklediği konusunda hiçbir fikri yoktu. Adam kapıyı kapattığı anda onu bir sandalyeye sertçe itmiş, ellerinden birini de suntalara kelepçelemişti. Diğer eli özgür olduğu için dehşete düşme seviyesine gelmemişti henüz, ama bu *kötü polis* rutininin de fanı olduğu söylenemezdi. Bu adam kimdi ki? Kimin için çalışıyordu? Kat menajeri olduğunu söylemişti, bu

yalan mıydı? Bildiği tek şey adamın serseri bir mayın olduğuydu, bu nedenden dolayı çığlık atmadı.

Şimdilik.

"Bu şehirden defolup gittiğinde elimi üzerinden çekerim," diye ekledi adam.

"Merak etme, burada kalmak gibi bir niyetim yok," diye tısladı Julia. "Ayrıca eğer beni burada daha fazla tutarsan çığlık atarım, bırak gideyim."

Adam bir elini kaldırdı ve havada sertçe durdurdu, ona vuracağı mesajını net bir şekilde vermişti. Julia derinlerde bir yerlerde irkildi ama dışarıdan gözlerini bile kırpmamıştı.

"Bu şehirde oyunları ben idare ederim, o değil. Senin de oyunları bırakmanı istiyorum."

Julia kaşlarını çattı ve boş eliyle kapıyı gösterdi. "Buradaki kumar oyunlarını mı?"

"Hayır," diye yanıtladı adam soğuk bir şekilde kelimeye vurgu yaparak. "Ayrıca o elini indir." Bakışlarıyla onun isyankâr elini gösterdi. Julia şimdilik ona itaat etti. "Bize para kazandıran asıl oyunları."

"Sen ne halttan bahsediyorsun?"

"Senin kim olduğunu biliyorum, Charlie'nin kızlarındansın, onun adamlarını alaşağı ettin."

Julia'nın vücudu kasıldı ama hiçbir şey söylemedi. Hiçbir şeyi onaylamayacaktı, bunun sebebi de

Tad'in salak ahlaki anlaşması değildi, sebebi; geçmişi söz konusu olduğunda takındığı tutumdu. Geçmişi sadece ona aitti ve bu konuda çenesini kapalı tutacaktı.

"Michael'ın onunla anlaşması vardı. Burası Michael'ın şehri, oyunları Michael yönetiyor ve sen buraya geldiğin zaman onun tepesi atıyor."

Julia keskin bir nefes alarak gözlerini devirdi. "Senin neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Ben, Michael diye birini tanımıyorum," derken de rol yapmıyordu.

Adam ona kaşlarını çattığında, nefesi Julia'nın suratına tehlikeli derecede yaklaştı. Yirmi dört saat içerisinde iki kere kelepçelenmiş olmasındaki *ironi* dikkatinden kaçmamıştı ama buna gülmeyecekti. Adam onu sorulara boğarken, sadece bir eli bağlı olmasına rağmen iliklerine kadar titriyordu. Bu sorun yığınının altından nasıl kalkacağı, adamın onu iyice hırpaladıktan sonra ne yapmayı planladığı hakkında en ufak bir fikri yoktu. Seçeneklerini değerlendirdi, kapı birkaç adım ötedeydi. Eğer elini kurtarabilirse şansını deneyebilir, kapı koluna yapışarak kıçı tutuşmuş gibi kaçabilirdi buradan. Elini döndürerek, bükerek bir şekilde kelepçeden çıkarmaya çalıştı. Belki de ideal açıyı yakalayabilirdi.

"Michael bu şehrin Charlie Stravinski'si, bu her şeyi açıklıyor mu, güzelim?"

Tepkisini daha fazla saklayamayacaktı artık. Charlie'nin değişken tavırları, tartaklamaları ve saf kindarlığının anıları ona tokat gibi çarparak acı verici dalgalar hâlinde zihninde yankılanırken, yerinde büzülerek ızdırap içinde gözlerini yumdu. Başka bir Charlie'nin, Vegas'ın Charlie'sinin dürbününe takılmayı nasıl başarmıştı? Sırtında, *beni tekmele* yazısı falan mı taşıyordu?

Dominic parmağıyla onu göstererek bilmiş bir şekilde dudağını büktü. "Ah, bu sana bir şeyler çağrıştırıyor değil mi?"

Onun önünde diz çökerek elleriyle sert bir şekilde kalçasını tuttu, sıcak nefesi kadının yüzüne çarpıyordu.

"Hayır," dedi Julia.

"Bunu sana, kahrolası güneşli bir günü anlatır gibi açık bir şekilde açıklayayım, prenses," dedi, güzel kehribar gözlerinde çarpık bir bakışla. "Listedesin, senin onun için çalıştığını biliyoruz ve bundan hoşlanmıyoruz. Michael dışında hiç kimse buradaki lüks oyunları yönetmiyor. Charlie'yle birbirlerinin çöplüğünden uzak durmaya yönelik bir anlaşmaları var, bu nedenle sen burada peydahlandığın zaman, bu, bize Charlie'nin hanemize tecavüz ettiği mesajını veriyor ve bundan hoşlanmıyoruz. Bu yüzden bakalım onun en iyi hilecisi bizim için çalıştığında ne diyecek, ayrıca sen bizim için çalışmaya başladı-

ğında, alt katta neler kaçırdığını sana memnuniyetle göstereceğim," diye ekledi. Sanki ona sunarmış gibi erkekliğini avuçladıktan sonra ellerini Julia'nın kalçalarına götürerek sıktı.

Bu, bardağı taşıran son damla oldu. Bu bok çuvalının onu tartaklamasına ve en iğrenç şekilde ona sataşmasına hayatta izin vermeyecekti. O anda ayağını öne doğru hızla savurarak, sivri topuğuyla adamın hayalarına okkalı bir tekme attı. Adam yaralı bir hayvan gibi bağırarak ellerini bacaklarının arasına yapıştırdı ve geriye doğru yalpaladı. Julia, bu fırsatı değerlendirerek olabildiğince yüksek bir çığlık attı.

Ama bu çığlık çok uzun sürmedi, çünkü iki saniye içinde adamın o iğrenç eli ağzını kapatarak onu susturdu.

16. Bölüm

Cumartesi, öğlen saat 13.39, Las Vegas

"Merhaba, Julia olmadığım için üzgünüm ama bu telefonu VIP odasının hemen dışında buldum. En son aranan numara sizdiniz, görünüşe bakılırsa siz de telefonun sahibini arıyormuşsunuz," dedi hattın diğer tarafındaki adam. O anda Clay telefonu duvara fırlatmakla öpmek arasında kaldı.

Ancak her ikisini de yapamadı. Bu, bir ipucuydu ve onu Julia'ya götürmesini umuyordu. "Şu anda neredesiniz?"

"21 masalarının oradayım, üzerimde pembe bir

gömlek var. VIP odasının önünden geçtiğimde telefon bir sürü cevapsız aramayla yerde duruyordu, o yüzden yanıma aldım," dedi adam ve Clay uzun, hızlı adımlarla rulet masalarına doğru koştu. Bir noktada garsonun biri ona yavaşlamasını söylese de duymazdan gelerek, Julia'nın cep telefonunu alan pembe gömlekli adamı hızlıca buluverdi.

"VIP odasının orada mı buldunuz?"

"Evet, poker odasında."

Clay duvarın üzerinde VIP odası tabelasını bulabilmek için hızla masaların arkasını taradı, sonra da çok da uzaklarda olmayan kanatlı bir kapı ilişti gözüne. Yeniden yürümeye başladı, bir yandan Brent'i ararken, bir yandan da Julia'nın telefonunu sıkıca tutuyordu. Kardeşi anında cevap verdiğinde Clay bir saniye bile beklemedi.

"Allegro'da bir sorun var, sana hemen ihtiyacım var. Güvenlikteki arkadaşını aramanı istiyorum, sanırım Julia'ya bir şey oldu," dedi.

Brent, "Hemen arıyorum," diye cevap verdi.

Odanın girişinde hızlıca durdu, bir oyuncu kalabalığıyla, büyük paralar döndüren savurganlarla, hatta Julia'yı esir almış iğrenç bir krupiyeyle karşılaşmayı bekliyordu. Charlie'yle bile karşılaşmaya hazırdı, herif ciğer bulmuş kedi gibi soğukkanlı, derli toplu bir hâlde, ona kölelik anlaşmasını dayatmak için hazır bir şekilde bekliyor olacaktı. Ama oda

acımasız bir şekilde sessizdi, sanki bilerek tahliye edilmiş gibi boş ve tüyler ürperticiydi. Odanın köşesinde, neredeyse duvara karışan kahverengi bir kapı gözüne çarptı, sonra da yerde parlak, tanıdık bir şey gördü. Objenin yanına koşarak eğildi ve Julia'nın saatini eline alır almaz tüyleri diken diken oldu.

Sonra kanını donduran, boğuk bir çığlık duydu ve kalbi korkudan duracak gibi oldu. Eli kapı koluna uzandı ama kapı kilitliydi.

Düşün. İçgüdüsel bir şekilde, sanki kapının anahtarını bulabilirmiş gibi ceplerini arandı, ama otel odasının anahtarı hiçbir işe yaramazdı. Kredi kartları da film sahneleri dışında hiçbir yerde işe yaramazdı. Cebindeki yüzük kutusuna dokundu, bir yüzüğün kapıyı açmasına imkân yoktu. Ancak sonra eli diğer cebindeki kolyeye gitti, güvenlik gelmeden içeri girmek için tek şansı oydu ve güvenliğin de ne zaman geleceği belli değildi.

Bazen insan sadece elinde ne varsa onu kullanmak zorunda kalıyordu.

***

İkisi de konuşamıyordu, ağzı adamın avucu tarafından kapatılmıştı, Dominic de tekme yüzünden sessizce çığlık atıyor, vücudunun ümitsizce çıkarmak istediği inlemeleri yutuyordu.

Ama bu durumun en güzel yanı boş eliyle ona tokat bile atamıyor olmasıydı, çünkü sessiz bir şekil-

de irkilerek bağırırken, o eliyle hayalarını tutuyordu. Bu nedenle, adamın dikkati oradayken, Julia yeniden kaçmaya çalıştı, başparmağını küçük parmağına doğru bastırdı, elini ve bileğini olabildiğince küçük hâle getirmeye çalışarak, elini kelepçenin içinde çevirdi. Gevşekçe, yumuşak bir şekilde kelepçeyi çekti.

Bileği metalden azıcık uzaklaşınca kalbi umutla doldu, kelepçe çok sıkı değildi. Belki de *gerçekten* elini çıkarabilirdi.

Dominic hâlâ sessizce inliyordu, bu yüzden ağzını kurtarma şansı olup olmadığını görmek için kafasını çevirmeye çalıştı. Bu sırada aklına bir fikir geldi. Çok çılgıncaydı, ancak bazen ümitsiz durumlarda çılgınca fikirler zihne saldırılardı, bu nedenle, Dominic hasar almış hayalarıyla ilgilenirken, Julia boştaki elini sessizce arka cebine atarak nemlendirici kutusunu çıkardı. Başparmağının üzerine büyük bir miktar dudak nemlendiricisi aldı ve sonra onu sağ bileğine sürmeye başladı.

Kayganlaştırıcı inanılmaz bir şeydi.

Objelerin ait olmadıkları yerlere sığmalarını sağlıyor, motorları çalıştırıyor, yüzüklerin şişen parmaklardan kolayca çıkmasına yarıyordu. Şimdi de, iki elinin kullanımını ona geri verecek şey olabilirdi belki. Eğer kelepçeler biraz daha sıkı bağlanmış olsalardı bu asla işe yaramayacaktı, ama adam belki de onu incitmekten çok, korkutmak istemişti, bu neden-

le metali gevşek bağlamıştı. Ne olursa olsun, o, ekstra milimetreleri kullanacaktı, çünkü o ufacık boşluk kurtulmak için tek umuduydu. Elini çekip çıkarmak için can atıyordu ama bunun yerine nemlendiriciyi bileğinin çevresine yaydı, eğer bunu başarabilirse annesine ve babasına teşekkür edecekti, çünkü elleri ufak tefekti; yavaşça elini kaydırmaya başladı.

Kapı kolu takırdadı.

Elinde olmadan irkilerek kapıya baktı, gümüşi metal titreyerek hareket ediyor, çatırtılar çıkartıyordu. Birisi onu veya onları duymuştu, buradan çıkacaktı. Ama bekle, ya bu adamın yardakçısıysa? Hızlıca hareket ederek kendisini kurtarması, o salak eli ağzından çekerek buradan çekip gitmesi gerekiyordu.

Kapı kolu bir kez daha titredi ve Dominic, sesi nihayet duyarak arkasını döndü. Elini kadının ağzından çektiğinde, Julia sanki bir korku filminin kahramanı gibi kan donduran bir çığlık attı.

***

Yeterince film görmüş, çocukken *MacGyver*'ın bütün serisini üç kez izlemişti. Ama filmlerde yaşamıyordu, gerçek dünyadaydı ve bir dizi kahramanının, lambanın içindeki telle kilit açabilmesi onun da aynı şeyi yapabileceği anlamına gelmiyordu. Yine de, en temel şeyleri biliyordu; kardeşi olan hangi adam odalara girip çıkmayı bilmezdi ki? Brent ve

kendisi için, birbirlerini yatak odalarına, banyolara, hatta eve kilitlemek günlük şakalar hâline dönüşmüştü ve birbirlerinin odalarının kapılarını açıp kilitleme becerisinde ustalaşmışlardı. Kilidin dişlerini içeriden kaldırması gerekiyordu. Çoğu kapıda beşle sekiz arasında diş vardı, bu nedenle işin sırrı teker teker hepsini bulmakta yatıyordu.

Neyse ki yanında Mor Kar Küresi kolyesi vardı. Şanslı kravatını kaybetmiş olsa bile, belki de Etsy satıcısının elinde sadece T şeklinde kopça kalması şanstı, çünkü normal kopça hiçbir işe yaramayacaktı ve bu, tam bir tel toka boyutundaydı. Kopçayı kapıya sokarak işe başladı, sonra dişlerin düşüp düşmediğini dinledi. Kopçayı iki yana çevirdi, kilidi dürterek en sonuncu dişi aradı. Birkaç saniye sonra gerilme azaldığı zaman, neredeyse başarmış olduğunu biliyordu.

Bir dakikadan daha az sürmüştü bütün bunlar.

Kumarhanenin içinden gelen bir hareket duydu, adımların düzeni ona güvenliğin gelmekte olduğunu söylüyordu. Onları bekleyebilirdi, ya da...

Kulaklarını bir çığlık doldurdu. *Julia*. Artık tamamen içgüdüye yönelik hareket ediyordu, kapı kolunu tutarak kilidi çevirdi ve odaya daldı. Adrenalin damarlarında dolaşırken yumruklarını sıktı. İşte oradaydı, sandalyedeydi. Sağ elini kelepçeden çıkarıyordu ve bunu görünce kanı kaynamakla kalmadı, volkanik bir sıcaklığa ulaştı. İri yarı, takım elbiseli bir adam

ona doğru pençe atıyor, pis eliyle ağzını kapatmaya çalışıyordu.

O el, Clay'in varoluşu boyunca asla, ama *asla* Julia'sına dokunamayacaktı.

"Elini nişanlımdan çek," dedi kudurmuş bir vaziyette ve her şey inanılmaz bir hızla gerçekleşmesine rağmen, yavaş çekimde oluyormuş gibi göründü. Bir kalp atışı süresi içinde Clay, adamın bileğini tuttu, Julia'dan uzaklaştırdı ve duvara bastırdı. Boştaki eli ise çoktan adamın yakasına yapışmıştı. Bu sırada Julia'nın ayağa kalkarak, dikkatlice kapıya doğru gittiğinin hayal meyal farkındaydı.

"Ona oyunlarımdan uzak durmasını söyle," diye tükürdü herif ve Clay, bu terbiyesizliğine kaburgalarına salladığı bir yumrukla cevap verdi.

Adam iki büklüm oldu ve inleyerek karnını tuttu ama Clay onun bu *piçliğini* yememişti, bu nedenle bir kez daha yumruk attıktan sonra, kaburgalarını kırmasını umduğu bir başka yumruk daha savurdu ve yüksek bir kıtırdama sesi odada yankılandı. Tam o sırada otel güvenliğinin ilk ordusu, onları idare eden, ufak ve sarışın bir kadının önderliğinde içeri girdi.

Clay'in gözleri olay yerine baktı; iki büklüm yatan adam, onun sıkılmış yumrukları, elindeki kolye yüzünden kırılmış kapı.

Durum onun için hiç iyi görünmüyordu.

17. Bölüm

Cumartesi, öğlen 14.22, Las Vegas

Mindy iç çektikten sonra kısa, ojesiz tırnaklarıyla masasında bir ritim tutturdu.

"Söylediğin her şeyi anlıyorum ama Las Vegas polisi buraya geldiği zaman onlara vereceğim olay raporunda detayları da bildirmek zorundayım ve bu detaylara Bay Nichols tarafından atılan üç yumruk da dâhil. Allegro'nun sahipleri oteli oldukça sıkı bir şekilde idare etmeye çalışıyorlar."

Julia kendisini toparlayarak Clay'in elini daha da sıktı. Bu odaya geldiklerinde, ne olduğunu olabildi-

ginee anlatmaya çalışmıştı. Clay'in son iki darbesini gördüğü zaman Mindy'nin suratının aldığı ifadeden, kadının ikna edilmesi gerektiğini ve her ne kadar kendisiyle ilgili böyle bir şey düşünmekten nefret etse de, bunu kurbanın yapması gerektiğini anlamıştı. Hem şu anda onu ayakta tutan şey adrenalin olduğu kadar, aynı zamanda oldukça büyük dozdaki öfkesiydi. Endişelenecek hâli yoktu ve halletmesi gereken bir iş vardı, bu nedenle hiç duraksamadı.

"Peki, bu sıkı idare sizin çalışanınızın, yani kumarhanenin kat menajerinin bir gangster için çalışmasını ve bir kumarhane müşterisine sarkıntılık etmesini de kapsıyor mu?" diye sordu kaşlarını yukarı kaldırarak.

"Merak etme, o durumun icabına bakıyoruz," dedi Mindy. Tatlı suratı büyük bir ciddiyetle kaplanmıştı. "Dominic'in pek çok suçtan dolayı tutuklanacağına dair şüphemiz yok. İdare, onun sana yaptıklarına tolerans göstermediği için çoktan işine son verildi bile."

"O zaman neden buradayız ki? Beni bir sandalyeye kelepçeledi, odaya kapattı ve gangster için bozduğu oyunlarda oynadığımı düşündüğü için beni tehdit etti," dedi Julia. Bu duruma inanamadığı sesinden belli oluyordu. Onu kelepçeleyen piçe attığı fazladan iki yumruk için Clay'i nasıl bu işin içine sokmaya çalışabiliyorlardı ki? Ama öfke ve sinir, Mindy'nin

sempatisini kazandırmayacaktı, bu nedenle sesini yumuşattı. "O, beni koruyordu."

"Biliyorum, gördüğüm kadarıyla da buna ihtiyacın vardı zaten. Ama bir başkasını korumak söz konusu olduğunda bile, o koruma uygunsuz bir seviyeye ulaşamaz. Bu nedenle o fazladan iki yumruk hakkında bu kadar endişeleniyorum. Bak, odaya girmesiyle ilgili herhangi bir sorunum yok, bu, onu *merhametli insan* kategorisine sokuyor. Bir yardım çığlığı duydu ve yardıma koştu. Ama güç kullanımıyla ilgili bir sorun olup olmadığı söz konusu olduğunda, kararı polise bırakmak zorundayız."

Julia sağ kolunu havaya kaldırarak kelepçelerden ilk defa çıkmaya çalıştığında oluşan kıpkırmızı izleri gösterdi. "O adam beni, *senin* otelinde kelepçeledi ve kelepçelerden kendimi cebimdeki dudak nemlendiricisiyle kurtarabildim. Mindy, lütfen bir kadın olarak bana yarım et. Clay bana göz kulak oluyordu sadece," dedi gözlerini ondan ayırmadan.

Bu sırada Mindy'nin dudakları ufak bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Kendini dudak nemlendiricisiyle mi kurtardın?"

"Kayganlaştırıcı müthiş bir şey, değil mi?" dedi Julia gülümseyerek. Kendine, sinekleri çekenin sirke değil, bal olduğunu anımsattı yeniden. "Sadece, kumarhanende bana nasıl sataşıldığı göz önüne alındığında, Clay'in polisle olan işlere karıştırılmamasının

bütün taraflar için en iyisi olacağını düşünüyorum. Bana bir iyilik yapamaz mısın?"

Mindy'nin gülümsemesi yok oldu. "Keşke, keşke yapabilsem ama bunu yetkililerin halletmesine izin vermemiz gerekiyor. Benim ne düşündüğüm veya ne hissettiğim önemli değil. Allegro'nun sahipleri benimle iletişime geçti ve onların hedefleri işlerin düzgün gitmesi ve bütün durumlarla olması gereken şekilde ilgilenilmesi. O odaya girdiğinizde ne olduğunu polise anlatmanız durumda her şeyin yolunda gideceğinden eminim, Bay Nichols. Ama bunu rapor etmem gerekiyor. Şu anda bile burada ne kadar çok belayla uğraştığımızı ancak Tanrı biliyor," diye mırıldandı.

Julia ellerini birbirine yapıştırdı, yalvarmaktan çekinmeyecekti. "Lütfen, bunun neden gerekli olduğunu hâlâ anlayamıyorum. Gerçekten yapmak istediğimiz tek şey gidip hafta sonumuzun tadını çıkarmak," dedi. Kalbi bir tavşanınki gibi çarpıyordu. Dominic'le kilitliyken yaşadıklarından beri hâlâ aynı hızla atıyordu. Mindy'nin ona anlattığı ufak tefek kırıntılarla, Dominic'in söylediklerini birleştirdiğinde, adamın Michael Lawson için hileli oyunlar işlettiği ve bilinen hilecileri takip etmesi için görevlendirildiğini anlamıştı. Bu konuda *tanınan* birisi olması deliceydi ama hayat böyle bir şeydi işte. Gangsterler gizli çalışıyorlardı ve şu anda en yumuşak karınlarıyla yüz yüze gelmişlerdi. "Sen Brent'in arkadaşısın,

Clay'i bu işten uzak tutamaz mısın?"

Mindy sanki canı yanıyormuş gibi irkildi. "Keşke yapabilseydim ama bütün Strip'in bu aralar yüzleştiği şu yankesicilik işinin kökünü kazımaya çalışıyoruz..."

Julia'nın e kafasındaki ampul bir anda yanıverdi. Sanki kumar makinesinden para yağmış gibiydi. Beyni biri çeyrek geçe gördüğü şeyi, Mindy'e sunmayı planladığı fişi hatırlamaya çalıştı ışık hızıyla. "Burada güvenlik kameralarınız var değil mi? Havadaki göz hani?"

Kadın ona cevap vermeden omuzlarını silkti.

"Peki, ya sana yankesicinin çok yüksek ihtimalle saat biri çeyrek geçe sularında pai gow masalarının orada olduğunu ve görünürde bir avuç dolusu fişle gittiğini söylesem? Adamın üzerinde kapüşonlu bir hırka ve takma gibi görünen bir burnu vardı."

Mindy'nin gözleri sanki ona bir krallık anahtarı uzatılmış gibi aydınlandı. "Gerçekten mi?"

"İstiyorsan kontrol edebilirsin, benim gördüğüm şey doğru mu bak. Eğer aynı şeyi görürsen ve düşündüğüm şekilde adamın kimliğini sana verebilirsem, Clay'i rapor etmemeye ne dersin?"

Mindy bu teklifi düşünürken alt dudağını çiğnedi. "Burada birkaç dakika bekleyebilir misin? Hemen geliyorum."

Kadın ofisin kapısını açık bırakarak dışarı çıktığında Clay, Julia'ya döndü, güvenlik onları aldığından beri ilk defa yalnız kalmışlardı. Suratı endişeyle kaplıydı, elini sıkıca tutuyordu. Dokunuşu rahatlatıcıydı.

Julia, onun da en az kendisi kadar yüreklendirilmeye ihtiyacı olduğunu hissetti.

Bu sırada Clay, "İyi misin?" diye sordu.

Julia kafasını onaylarcasına salladı. "Artık iyiyim."

"Bütün bunlar bittikten sonra New York'a dönmek ister misin? *Eğer* bizi bırakırlarsa tabii." Clay'in sinirli olduğu belliydi, gözlerini kısmıştı ve resmen burnundan soluyordu.

Julia onun elini sıkarak rahatlatmaya, sakinleştirmeye çalıştı. "Bizi bırakacaklar."

"Neden benim kendimi daha iyi hissetmem için uğraşıyorsun?" dedi Clay iç çekerek. "Canı yanan sendin ve yaptığın tek şey benim düşmemi engellemek."

"Canım yandı ama şimdi iyiyim ve işlerin kötüye gitmesini istemiyorum. Seni ve itibarını önemsiyorum. O ahlaki anlaşmanın, sözleşmeyi genişletmenin benim için önemli olduğunu zannediyordum ama neyi fark ettim biliyor musun?" Elini ona doğru uzatarak yanağına dokundu. "Başka insanların ne

düşündüğü umurumda bile değil. Ben bir barmenim, eğer karakol kaydım varsa, bu benim daha havalı görünmemi sağlar. Ama sen bir avukatsın ve sicilinin her zaman olduğu gibi kusursuz olması gerekiyor, bu nedenle senin güvende olduğundan emin olmak istiyorum."

Clay ona gözlerinde yumuşacık bir ifadeyle baktı. "Seni güvende tutmak benim görevimdi."

"Bunu başardın da, buldun beni."

"Seni buradan uzaklaştırmak istiyorum, Julia. Sadece, seni korumak istemiştim." Clay'in gözleri inanılmaz üzgün görünüyordu, suçun kendisinde olduğunu düşünüyormuş gibi bir hâli vardı.

"Ama beni gerçekten korudun," dedi Julia, sesi ısrarcıydı. Söylediklerinin altını çizmek için onun elini sıktı. "Ayrıca o piçe vurduğun için minnettarım."

Kapının arkasında Mindy'nin ayak sesleri duyuldu.

"Hey, sence yankesiciliği yapan kim?" diye fısıldadı Clay.

"Hazır ol buna," dedi o öğlenin ilk hınzır gülümsemesiyle. "Tad Herman."

Clay'in kahverengi gözleri parıldadı ve suratına bir gülümseme yerleşti. "Hadi oradan."

"Sanırım o yaptı, Clay, gerçekten. Fişleri çalarken sahte bir burun takıyordu ama sarı saçları, zayıf vücudu falan, her şeyiyle ona çok benziyordu."

"Bu, onun neden ahlaki anlaşma hakkında bu kadar sabit fikirli olduğunu da açıklar, çünkü kendi kötü alışkanlıklarını korumak için bir mazerete ihtiyacı var."

Julia oyuncu bir şekilde omuzlarını silkti. "Bu şehirde herkesin bir derdi var," dedi Mindy ofise geri dönerken.

Onların önünde duran Mindy sıkmaları için elini uzattı. "Teşekkürler Bayan Bell, anlaşılan o ki, saat biri çeyrek geçe çekilen kamera kayıtlarını gerçekten de kullanabileceğiz. Bu ipucu bizim için inanılmaz bir önem taşıyordu ve fazladan yumruk atıldığını hatırlamıyorum bile. Her şey sizin korunmanız için yapılmıştı," dedi.

Julia'nın suratında parlak bir gülümseme belirdi. Bu, gerçekten Vegas'ın iliklerine kadar Vegas olduğunu göstermişti. Bir el sıkışma, bir anlaşma, kısasa kısas. Herkes bir şekilde rüşvete açıktı, bazıları buna daha dayanıklı olsa bile herkesin bir fiyatı vardı ve Julia bu rauntta vurucu karta sahip olduğu için oldukça minnet duyuyordu.

Mindy, "Eğer Dominic'le olanlarla ilgili polise ifadenizi verirseniz size minnettar kalırım. Ayrıca onlara ne kadar yardımsever olduğunuzu anlataca-

ğımdan emin olabilirsiniz," diye ekledi.

***

Julia asansörde alnını Clay'inkine bastırdı, yirmi birinci kata doğru çıkarken yalnızlardı. "Beni kurtardın," diye fısıldadı sesinde büyük bir minnetle, büyük bir ihtiyaçla.

"Asıl *sen* beni kurtardın," dedi Clay parmaklarını nazikçe onun saçlarında gezdirdi ve sıkıca sarıldı.

"Birbirimizi kurtardık."

"Evet, birbirimizi kurtardık. Bunu her zaman yapalım."

Sadece ona hitap eden bu derin ses inanılamayacak kadar yumuşaktı. Dudaklarını nazikçe onunkilere sürttü. Bir kutlama öpücüğüydü, *sadece sana* diyen, her ikisi hakkında bir sürü şey söyleyen, ne kadar *uyduklarını* anlatan bir öpücüktü bu.

Viski ve sodaydı onlar, votka ve toniktiler. Beraber daha da iyiydiler.

18. Bölüm

Cumartesi, saat 15.09, Las Vegas

Bavulları toplanmıştı ve lobide, Bellagio'ya gitmek için bir taksi çağırmaya can atıyorlardı. Bu son yirmi dört saati tamamen geride bırakmak istiyorlardı.

"Buradan gitmek istemediğine, bu şehri arkada bırakmak istemediğine emin misin?"

"Korkak tavuk muyum ben?" dedi Julia. Sesinde belli belirsiz bir sinir var gibiydi.

"Öyle söylemek istemediğimi biliyorsun."

"O zaman gitmek istemiyorum," diye yanıtladı

Julia, bir anda durup onun gözlerinin içine bakarak. "Bak, olanlar hoşuma gitmiyor ve sataşılmaktan da zevk almadım ama kuyruğumu kıstırıp şehirden kaçmaya da niyetim yok. Hayatta hiçbir şey kesin değildir, tıpkı bu şehirdeki gibi. Her yerde bir belayla karşılaşabiliriz. Bu yüzden eğer *Felekten Bir Gece*'nin içinde yaşıyorsak, eğer *Ocean's Eleven*'da bir gece için duraksıyorsak, hatta *Casino*'da bir gece geçireceksek eğer, öyle olsun. Ben bir kumarbazım ve hiçbir zaman garanti diye bir şeyin olmadığını biliyorum. Uyandığımız her sabah şansımızı deniyoruz. Ama bildiğim tek bir şey varsa o da korkak olmadığımdır, önceden, Kelepçeli Dominic'ten çok daha güçlü bir gangster sahipti bana. Bu iki kuruşluk ayak takımı müsveddesinin tatilimi mahvetmesine izin vermeyeceğim. Bu kız kendisine vadedilen o hafta sonunu alacak."

Tanrım, bu cüretkâr kadının konuşurken iki, üç, hatta beş kat daha büyük göründüğüne yemin edebilirdi. Bu müthiş kadın için bir mabet kurmaya hazırdı, ancak bunun yerine birkaç kere, yavaşça onu alkışladı. "Bunu bir kenara yazıp, bir senaryonun içinde kullanabilir miyim? Çünkü tam filmlerde görebileceğin bir sahneydi bu."

"Bir yerlerde, bana söylemediğin bir senaryo mu yazıyorsun?"

Clay kafasını iki yana salladı. "Hayır, öyle bir

şeye ihtiyacım yok, çünkü şu anda hayatımız zaten bir film gibi," dedi ve öpmek için kafasını eğdiğinde, Julia onu tutarak kendine çekti. Clay sadece onun duyabileceği kadar yüksek bir sesle konuşarak, "Sana her gün deli gibi âşık olduğumun farkında mısın?" dedi.

"İyi, çünkü o aşk benim ne kadar büyük bir baş belası olduğumu belki sana unutturur."

"Senin her şeyini seviyorum, belanı bile," diye fısıldadı Clay onun saçlarını okşayarak.

Julia titriyordu, elini onun saçından geçirerek kulağına, "Senin burada kalan süremiz boyunca yanımda olmanı gerçekten çok isterim," diye fısıldarken az önceki sertliği yok olmuştu.

"Söz veriyorum," dedi Clay onu kollarıyla daha sıkı sararak. Hem şimdi, hem de sonsuza kadar onu güvende tutmak istiyordu.

Öğlen kalabalığında kapıya, onları kendilerine çağıran güneş ışığına doğru giderlerken, kolunu koruyucu bir şekilde Julia'nın omzuna atarak onu yakınında tuttu. "Biraz değişiklik bize iyi gelecektir," dedi. "Bu hafta sonuna temiz bir başlangıç iyi olacak."

"Hem bu tatile yeniden başlamak için Bellagio gibisi de yok."

Döner kapıya yaklaşırken, kıpkırmızı saçlı ve

çilli genç bir otel görevlisi onlara doğru koştu. "Kusura bakmayın, Bay Nichols?"

Clay'in kalbi kasıldı, şimdi ne olmuştu? "Evet?"

"Bu öğlen size bir paket teslimatı yapıldı, onu odanıza getirdik ama orada değildiniz ve otelden ayrıldığınızdan dolayı patronum siz gitmeden paketi size ulaştırmak istedi," dedi oğlan plastik bir paketi Clay'in eline tutuşturarak. Paket sanki küçük bir kumaş parçasını taşıyormuşçasına hafifti.

Plastiğin içine göz attığında, en sevdiği küçük kumaş parçasıyla, şanslı mor kravatıyla karşı karşıya geldi. Ufak bir kâğıt parçası kravata sarılmıştı. Kâğıdı çıkararak okudu.

'Clay,

Bu sabah bunu uçakta buldum. Senin aradığını biliyordum, bu yüzden uğrayıp oteline bıraktım. Bu kadar geciktiği için lütfen kusura bakma, iki koltuğun arasına sıkışmış olduğundan dolayı ilk aramamda kravatı bulamamıştım. Ama bir kez daha göz attığım zaman senin için bulup çıkardım. Jet şu anda Vegas'ta, şayet ihtiyacınız olan bir şey olursa veya New York'a dönmek isterseniz emrinize amadeyim.'

Clay notu Julia'ya gösterirken suratına bir sırıtışın yayılmasına engel olamadı. "Bunun ne demek olduğunu biliyor musun?"

Kâğıtta yazanları okuduktan sonra Julia bakışlarını ona çevirdi. "Kravat biz yükseklerde uçarken kaybolmuş demek."

Clay onaylarcasına başını salladı. "Dikkatimiz en iyi şekilde dağılmıştı," dedi ve taksi durağına olan yürüyüşlerine devam ettiler. Beklerlerken, kravatı boynuna attı ve kadını onu gevşekçe bağladı. Pilotun kravatı çalmış olduğu düşüncesini aklına getirmiş olması bile saçmaydı, çünkü birbirlerine olan tutkuları kıyafet parçasını gözden uzak bir yere düşürmüştü sadece; olan buydu.

Bir şekilde oldukça ironikti aslında, ya da belki tam da onlar için münasip bir durumdu.

***

Dominic bu kokuya daha fazla dayanamayacaktı. Burnunu kırıştırarak ağzından nefes almaya çalıştı ama köşedeki herifin yine altına sıçtığından emindi. Buradaki diğer herif sanki bir kanalizasyonda yıkanmış gibi kokuyordu. Parmaklıklara sertçe sarılan Dominic, Michael'ı görme umuduyla beton koridoru taradı. Polisler onu bu hücreye tıktıktan – tıkmak tam da yaptıkları şeyi ifade ediyordu, çünkü gerçekten onu kemerinden tutarak bu pislik yuvasının içine atmışlardı – saniyeler sonra onu aramıştı ve Michael kısa süre içinde orada olacağını söylemişti.

Yüzünü acıyla buruşturarak elini kaburgalarına

götürdü. bir saat önce aldıkları darbelerden dolayı hâlâ ağrıyorlardı.

Tanıyıcıların ve çalan telefonların sesleri, arada sırada geçici olarak bu seslere karışan boğuk bağırışlar koridorda yankılanıyordu. Coplu bir polis, hücreye doğru yürürken ona dik dik baktı, sonra çenesiyle ona işaret etti. "Dominic Stevenson, Michael Lawson seni görmeye geldi. Benimle gel."

Dominic'in kalbi ağzında atmaya başlarken midesindeki ağrı yok oldu. Michael buradaydı, onu buradan tahliye ettirebilir, rahatlıkla çıkarabilirdi. Polis kapıyı açarken metal büyük bir inleme çıkardı, sonra adam kapıyı arkasından kapattı.

Görüşürüz pezevenkler, *demek istiyordu kokuşmuş hücre arkadaşlarına, ama polis onu içinde masa ve iki sandalye olan beton bir odaya götürürken çenesini kapalı tuttu. Michael ayağında klasik kovboy çizmeleri, boynunda ise bir kovboy armasıyla bacak bacak üzerine atmış oturuyordu. Büyük bir kovboy şapkası masada duruyordu. Dominic elini uzattığında Michael karşılık verdi.*

"Seni görmek güzel, dostum," dedi Dominic. Hayatında hiç bu kadar rahatlamamıştı.

"Eminim öyledir, ben de kendimi görmekten çok hoşlanıyorum," dedi Michael, sonra da ona dişlerini göstererek sırıttı. Michael her zaman böyleydi, arkadaş canlısı, neşeli bir adamdı.

Polis gittiğinde odada yalnız kaldılar.

"Beni buradan çıkaracak mısın?" diye sordu Dominic göğsünde yeşeren umutla.

"Önce bir olanlar hakkında konuşalım da," dedi Michael. Geriye yaslanarak sandalyesini arka ayaklarının üzerine itti. "Çünkü o hileci hanımı kilitlemeni, tartaklamanı, yakalanmanı ve o boktan kimliğini ifşa etmeni söylediğimi hatırlamıyorum sana," diye ekledi. Suratındaki gülümseme sözlerindeki öfkeyi maskeliyordu.

Dominic kafasını salladı, azar yemek için kendisini hazırlamaya başladı. Bunun olacağını biliyordu. İşleri batırmıştı, bu yüzden de tükürdüğünü yalaması gerekiyordu ama bunu atlatarak ilerlemeye devam edeceklerdi. "Özür dilerim, işler kontrolümden çıktı. Ama işlerin iyi tarafından bakacak olursak, onu oyunlarından uzaklaştırdım," dedi. İyi gelişme kırıntısına sarılıyordu.

Michael birkaç defa kafasını sallayarak derin bir sesle güldü, sonra parmağıyla onu gösterdi. "Bir de o var, doğru... Bir de o var." Gülmeyi bıraktı, sandalyesini düzleştirdi ve ellerini masanın üzerinde kavuşturdu. Gülümsemesinin kaybolmasıyla ona attığı keskin bakışlar Dominic'i endişelendirmeye başlamıştı. "Ama sen bundan fazlasını yaptın. Ben ise senden sadece tek bir şey istemiştim; onu ve listedeki geri kalan herkesi oyunlarımdan uzak tutmanı

rica etmiştim senden. Charlie'yle beraber çalışırken San Francisco'da yaşadığım onca sıkıntıdan sonra çöplüğümde başkalarının ötmesini istemiyorum. O kalpsiz piç, beni hırsızlıkla suçlamıştı, böyle bir şeyi asla yapmazdım ama en sonunda bir anlaşma yaptık ve işler yoluna girdi. Bu anlaşma da benim şehirden ayrılmam ve birbirimizin yoluna çıkmamamız yönündeydi, hepsi bu. Oldukça basit. Bu sırada sen ve Stevie iletişim hâlindeydiniz, anlaşmayı uyguluyordun. Stevie de bunu biliyordu ve Charlie'yi bu konuda bilgilendiriyordu."

"Anlaşmamız vardı gerçekten, Stevie beni dün gece aradı ve ona bunu hatırlattım ama sonra kadın ortaya çıktı ve ondan kurtulmak zorunda kaldım," dedi Dominic ısrarla. Yaptığı şeyi haklı çıkarmaya çalışıyor, patronunun kazancını nasıl koruduğunu onun da görmesini istiyordu. "Senin istediğin şeyi yaptım."

Michael, sanki Dominic kilisede fazla yüksek sesle konuşmuş gibi, "Şiiit!" dedi. "Öyle yaptığını düşünüyordun ama bir adam yapması gerekeni de yapmalıdır, değil mi?"

Michael ona dik dik baktığında, Dominic bunu öylesine mi sorduğundan, yoksa onu kafasındaki plana mı yönlendirdiğinden emin olamadı, ancak her iki şekilde de Michael'ın affedici bir durumda olmadığı hissine kapılıyordu ve midesi ağzına geliyordu.

"Ama içerideki adamım olarak kimliğini ifşa etmeni istemediğimden eminim. Allegro'da bir kumarhane çalışanısın, senin böyle içeride olmanın benim için ne kadar değerli olduğunun farkında mıydın sen? Sayıları bilmenin, güvenlik kameralarına, kamera kayıtlarına ve oyunlarımı idare etmek için kullanacağım bütün o bilgiye erişimim olmasının ne kadar önemli olduğunun farkında mıydın?" Michael kafasını iki yana sallayarak derin bir iç çekti. "Ve şimdi de; pof! Sen kontrolü kaybettiğin için her şey uçup gitti. Onun neden buraya geldiğini öğrenmeni istediğimde onunla oturmanı, birkaç içki içmeni, normal bir insan gibi konuşmanı kastetmiştim. Onu bir oyuna davet etmeni, o zaman Charlie için çalışıp çalışmadığını öğrenmeni, Charlie'nin gizlice işlerime el atmaya çalışıp çalışmadığını ortaya çıkarmanı, onu alkolle doldurduktan sonra kartları dayayıp bütün detayları almanı istemiştim. Onu şekerle kendine çekmeliydin, yumruklarla değil. Kadın bir hileci ve onu ofisine götürüp kelepçelemek yerine, yüksek bahisli bir oyuna davet etmen gerekiyordu. Üç ay önce yanlış bir sebepten ötürü bir adamı oyundan attığında da aynı şeyi yapmıştın ve yine fazla ileri gittin."

Dominic'in içi endişeyle doldu, gizli iş yaparken fazla abarttığı için Michael için yaptığı işlerden birisini batırmıştı, şimdi de aynı şeyi tekrarlamıştı. Boynunu bükerek, "Özür dilerim," diye mırıldandı.

Michael dudaklarını şaplattı. "Ben de üzgünüm.

Allegro'da, çalışanlarımdan birisinin ortalığı kontrol etmesi gerçekten çok güzeldi. Savurganları benim için avlaman adeta cennetti ama bu yaptığınla fazla ileri gittin, Dominic."

Michael ayağa kalkarken sandalyenin ayakları zeminde gıcırdadı ve adamın uzun, zayıf vücudunun gölgesi Dominic'in üzerine düştü. "Eğer hâlâ anlamadıysan, seni buradan çıkarmayacağım. Sanırım bu, içerideki adamımın hâlâ içeride olduğu anlamına geliyor." Odayı pis bir bakışla gözden geçirdi. "Ama artık buranın içerisinde olacaksın."

19. Bölüm

Cumartesi, öğlen saat 16.33, Las Vegas

Bellagio'da yirmi kat kadar yukarıdan akan, incelikle ve ritimle hareket eden su damlalarının dans ettiği bir şelale manzarasıyla karşı karşıyaydılar.

Odalarının kapısı arkalarından kapanır kapanmaz, sanki ipleri kesilen bir kukla gibi ahşaba yaslandı Julia. Günün ve yaşananların ağırlığı acı verici bir tokat gibi inmişti üzerine. Parmakları kolunu tutan Dominic'in dosttan düşmana dönmesi, o odaya onu itmesi, onu kelepçelerken metalin bileğini korkunç bir şekilde çizmesi... Dışarıdan sert görünmek

zorunda olduğunu biliyordu ve soğukkanlılığını korumuştu ama içeride çok korkmuştu ve o çaresizlik hissi bir anda içine dağılmıştı. Kendisini hâlsiz ve sersemlemiş hissediyordu.

Clay onu kollarına aldı. "İyi misin?"

Julia onun göğsüne yasladığı kafasını iki yana sallarken, serseri bir gözyaşı gözünün kenarından düşerek onun gömleğini ıslattı.

"Hey," dedi Clay yumuşak ve hoş bir sesle onu rahatlatmaya çalışarak. "Çok üzgünüm, Julia, olanlar için gerçekten çok üzgünüm."

"Senin suçun yok," diye mırıldandı Julia, bu sırada boğazı kasıldı ve bir başka gözyaşı düştü gömleğin üzerine. Julia normalde ağlamazdı, asla hıçkırıklarla kendisini kaybetmezdi. Bir gangster tarafından sorguya çekilmişti. Onu koruyan adamı korumak için anlaşma yapmaya çalışmış ve *ayaktayım* rolü yapmıştı. Ancak şu an rol yapmasına hiç gerek yoktu, bu yüzden gözyaşları özgürce akmaya başladı gözlerinden.

Sanki mıknatıs gibi çektiği belalardan şimdilik kurtulmuştu ve bugün yaşadıklarından dolayı kendisini ne kadar suçlu hissettiğini Clay'in bilmesini istemese de, artık bunu saklayamayacaktı. Nereden geldiği belirsiz bir şekilde yaşlar çoğaldı, kafasını onun göğsüne gömdü ve Clay, gömleğinin gözyaşlarıyla ıslanmasına aldırmadan ona sarıldı.

Ona sadece sarıldı, hazır o anda yakınındayken, rahatken ve her şey yolundayken onun ağlamasına izin verdi. "Senin orada nasıl hissettiğini hayal bile edemiyorum, çok korkmuş olmalısın," dedi onun saçlarına doğru fısıldayarak. "O anda tek düşündüğüm şey seni kaybetmekti, sensiz bir hayatı düşünemiyorum bile. Sen benim her şeyimsin."

"Ben de aynı şeyleri hissediyorum," diye karşılık verdi Julia ve kollarını onun beline dolayarak erkeğine sıkıca sarıldı. "Kendimi mahvolmuş gibi hissediyorum, sanki bela her an beni bulabilirmiş gibi. Ya bu hiçbir zaman bitmezse? Ya bu ayak takımından hiçbir zaman kurtulamazsam?"

Clay yumuşak bir hareketle çenesinden tuttu ve gözlerine bakabilmek için başını hafifçe kaldırdı. "O zaman önümüze çıkan bütün engelleri alt edeceğiz. Hayat bize ne getirirse getirsin onunla başa çıkacağız."

Derin bir nefes alarak gözyaşlarından kalanları sildi Julia. "Ama bu asla bitmeyebilir. Charlie'nin parasını ödediğimizde özgür olduğumu zannetmiştim ama belki de gangsterlerden asla kurtulamıyorsundur."

"Belki de."

"Bunun her zaman devam edeceğini hissediyorum, Clay. Bu iş yüzünden devamlı bedel ödemeye devam edeceğim ve asla güvende olmayacağım."

"Eğer durum buysa, bu işte beraberiz ve bununla beraber başa çıkacağız," dedi Clay ve elini saçlarına uzattı.

Dominic de bu saçlara dokunmuştu.

Sanki suratına bir tokat yemiş gibi irkildi Julia bu anıyla.

"İyi misin?"

Julia kafasını iki yana salladı. "Bir duşa ihtiyacım var, bu öğlen yaşadıklarımı üzerimden atmam gerekiyor," dedi. Onun kollarının arasından çıkarak ferah banyoya gitti, toprak renkli fayansların üzerinde kumaştan bir iz bırakarak kıyafetlerini çıkardı. Duş kabini sanki bir balık fanusu gibi camla kaplanmıştı. Suyu açtı ve sıcak duşun altında durdu.

"Sana eşlik etmemi ister misin?" diye sordu Clay banyonun kapısından kafasını uzatarak.

"Evet, lütfen."

Sanki derisi yüzülmüş gibi bir duygu durumunun içindeydi hâlâ. "Buraya gel," dedi, erkeğini yanında istiyordu. Kabinin kapısını kapatmamıştı ve yere su damlaları sıçrıyordu. Clay daha yakına geldi ve Julia ümitsizce onun gömleğini tuttu, yakınına çekerek dudaklarına alevli bir öpücük kondurdu. Dudakları hem yumuşacık, hem tanıdık, hem de heyecan vericiydi. Saniyeler içinde, beyaz gömleğinin önü sanki yağmura yakalanmış gibi ıslanmıştı, ama bu

umurunda bile değilmiş gibi görünüyordu.

Clay Duş siyah deri ayakkabılarını çıkararak bir kenara fırlattı ve onun dudaklarından bir kez bile ayrılmadan, tamamen giyinik bir şekilde duşun altına girdi. Öpüşürlerken kapıyı arkalarından kapatarak, sıcak bir sis dünyasına hapsetti onları.

Su gözyaşlarını, günün kirini yıkayıp temizlerken duş kabini buharla kaplandı. Onun dokunuşu Julia'ya dünyadaki iyi şeyleri anımsatıyordu. Geçmişine, arada sırada sırtına taktığı *tekmele beni* yazısına rağmen, ne olursa olsun, bu adam onun yanındaydı. Onu takip eden bu bela zincirinin yükü umurunda bile değildi.

Dudakları birleşir, vücutları birbirleriyle buluşurken, öğlen yaşadıklarının sinsice sürünüp odada ilerledikten sonra kendini camdan attığını hayal etti. Clay'in dokunuşu o korku anının silinmesine yardımcı oluyor, hayatını damgalayan bu belalar yüzünden hissettiği şüpheleri, endişeleri ve suçluluğu uzaklaştırıyordu. Onların hepsini üzerinden atarak uçup gitmelerine izin verdi ve daha iyi, daha gerçek bir ana çevirdi dikkatini.

Bu ana, şu anda, şimdi, onunla geçirdiği, güvende, doğru ve iyi hissettiği bu ana odaklandı.

"Sen," diye fısıldadı, onun sırılsıklam olmuş gömleğinde ellerini gezdirerek altındaki sert kasları hissetti. Sonra kollarına götürdü ellerini, pazılarına;

onu korurken işe yarayan silahlara dokundu. "Sen ve ben," diye ekledi vücutlarını buluşturarak. O giyinik, kendisi çıplak olsa bile bu önemli değildi. Kollarını onun boynuna dolayarak öpmeye devam etti. Şu an onu her şeyden çok arzuluyordu. Kirli sakallı suratının onun yüzüne dayanmasını, dudaklarının onu yemesini, dilinin dudaklarının içine değmesini istiyordu. Giderek daha yakına yaklaşarak çıplak vücudunu, onun, onu ne kadar çok istediğini gizleyemeyen vücuduna, sırılsıklam olmuş pantolonuna ve gömleğine yapıştırdı. Onun dudaklarından dökülen inlemeleri, iç çekmeleri ve mırıldanmaları duymak istiyordu. Kalçasını ona sürttüğünde Clay inledi.

Ses oldukça seksiydi ama bundan çok daha fazlasıydı. Bu ses onun tamamını istediğini söylüyordu ona, sadece vücudunu değil, kalbini, zihnini ve geçmişine yapışmış, arada sırada şimdiki zamanda yüzlerini gösteren ve boğazlarına dayanan, beraberinde getirdiği bütün sıkıntıları istiyordu. Bu sıkıntıları tıpkı onu kabul ettiği gibi hiçbir soru sormadan kabul etmiş, sorunlarını beraberinde getirmesine rağmen, onların büyüklüğünden korkmadan onun yanında olmuştu hep.

"Sen," diye tekrar etti Julia nefes almak için ayrıldıkları zaman, bir şekilde söyleyebildiği tek şey bu oldu. Sözler çok fazla geliyordu, tamamen tükenmişti ve yapabileceği tek şey bu aşkı, bu geleceği, onunla olan bu koşulsuz kabulü *hissetmekti.*

Clay güçlü ellerini onun vücudunda gezdirerek önce omuzlarına, sonra beline, sonra da kalçasına indi, sanki mümkünmüş gibi onu daha da yakınına çekti. "Sen ve ben," diye mırıldandı. "Sen ve ben, sonsuza dek."

Uzanarak eline biraz şampuan aldı, sonra kadınının saçlarını köpürttü, güçlü elleriyle masaj yaptı ve onu suyun altına iterek bütün buklelerini, vücudunun tamamını, parmaklarına kadar her yerini baştan aşağı yıkadı. Sonra onun çıplak, ıslak bacaklarını öptü, dudaklarıyla baldırlarına, diliyle diz kapaklarının arkasına, ağzıyla kalçalarına dokundu. Daha da yukarı çıkarak göbeğinin de aynı sevgiyi aldığından emin oldu, göğüslerini, boynunu ve dudaklarını öptü.

"Teşekkür ederim," dedi Julia, onun koyu kahverengi gözlerine bakarak. Clay ona o kadar büyük bir sevgi ve şefkatle bakıyordu ki, içini kaplayan, kalbine, zihnine ve vücuduna dolan bütün bu hislerden dolayı patlayacağını düşündü. Her şeyi onundu. "Benimle beraber olduğun için teşekkür ederim."

Clay onun boynunu öptü. "Hayır, benimle beraber olduğun için ben *sana* teşekkür ederim."

Clay'in ıslak kıyafetlerini çıkarmasına yardım etti, bütün giysiler çıktığında, onun muhteşem çıplaklığına hayranlıkla bakakaldı. "Seni böyle gören tek kişi benim," diye fısıldadı bir kez daha şanslı hissederek.

"Öylesin."

On dakika sonra kurumuş, nemlendirilmiş ve çıplak bir şekilde yatakta yatıyordu. Clay de yorganın altında ona katılarak kollarını onun beline doladı.

"Clay?" diye sordu Julia.

"Efendim?"

"Bana sadece sarılmanı istesem sorun olur mu?"

"Hiç olmaz."

Onun, o çok sevdiği derin, pürüzlü sesi adeta üzerinden akarak kalbinin içine yerleşti yeniden. "Bu arada, odaya nasıl girdin?" diye sordu, gözlerini kapattığında bile içi merakla doluydu.

Clay güldü. "Komik bir hikâye ama Mor Kar Küresi'ni kullandım."

Gülme sırası Julia'ya gelmişti. "Mor Kar Küresi'ni kullanmayı nasıl başardın ki?"

"Sana, bugün vermeyi planladığım, üzerinde mor bir içki kadehi olan bir kolye almıştım. Kolye Brent'teydi, hatta beni daha önceden arayan kişi müvekkilim değil, Brent'ti. Sana sürpriz yapabilmem için kolyeyi bana getiriyordu ve senin çığlığını duyduğumda cebimde olan tek şey oydu."

"Vay canına, demek beni bir Mor Kar Küresi'yle kurtardın."

"Aslında daha çok kopçasıyla."

"Ah, hayır, bu hikâyeyi ne zaman anlatacak olursak, kilidi Mor Kar Küresi'yle açtığını söyleyeceğiz."

"Hey Julia, sana hiç hayatımın aşkını kurtarmak için bir Mor Kar Küresi'yle kapının kilidini açtığım zamanı anlatmış mıydım?"

"Müthiş bir hikâyeymiş gibi geliyor bana, hemen anlatmanı istiyorum."

"Bir zamanlar..."

20. Bölüm

Cumartesi, akşam saat 17.25, Las Vegas

Günahlar şehrinin üzerine akşam karanlığı çöktü. Güneş korkutucu derecede büyük, muhteşem görünümlü otellerin ve ufuk çizgisini süsleyen devasa binaların arkasında batarken, Clay rüyalar ülkesinden gerçek dünyaya geri döndü. Gerindi ve Julia'nın yanına kayarak sıcacık tenine dayadı bedenini. Bu sırada neon lambaların ışıkları cama vuruyor, gece hayatı uyanıyordu. Alacakaranlık zamanı, gökyüzünde dans ederek Vegas'ı parlak çöl güneşinden çekip çıkardı ve neon gecelerinin parlaklığına attı.

Julia'nın yumuşak, güzel tenine dayanamayarak elini onun belinde gezdirirken, Julia cazibeli bir serzenişle uykusunda mırıldandı. Clay'in lanet elinin kendi bilinci vardı sanki, parmakları karnının derisinde dolandıktan sonra göbek deliğinin altına indi. Julia uykusunda döndü, ya da belki de poposunu ona yaklaştırırken uyanmaya başlamıştı. Ona arkadan sarılmıştı ve tamamen kalkmış olan erkekliği, onun yumuşacık poposuna fazla yakın duruyordu.

Clay onun omzuna yumuşak bir öpücük kondurdu ve Julia ürperdi, yumuşacık nefesi damarlarında arzunun dolaşmasına, içindeki alevlerin yükselmesine neden olmuştu. Clay elini daha da aşağılara indirdi, parmakları sıcak bir takipteydi şimdi. Julia onun hareketlerine tepki verdi, bacaklarını, elinin rahatça hareket edebileceği kadar hafifçe açtı ve o anda kadınlığına temas eden parmakları hissetti. Sarhoş edici ilk dokunuş Clay'in nefesinin kesilmesine neden oldu, onun azgınlığını çoktan hissedebiliyordu; dokunduğu yer ıslaktı.

"Günaydın," diye fısıldadı Julia uykulu bir sesle.

"Günaydın."

"Bunu mu arıyordun?" diye sordu sırtının üzerine yatıp bacaklarını açarak.

Clay bir saniye için hareket edemedi, o kadar büyük bir arzuyla dolmuştu ki, sanki sinirleri fazla uyaranla yüklenmiş gibi, beyniyle vücudu felç geçirmiş,

bir an için onu dondurmuştu.

Islanan, kayganlaşan parmaklarını onun güzel kadınlığından çekerken, konuşma ve hareket becerisini geri kazandı. Ona nihayet cevap vererek, "Evet," diye hırıldadı. "Seni arıyordum."

"Beni buldun," dedi Julia.

Clay keskin bir nefes çekti göğsüne, bütün vücuduna bir sıcaklık yayılmıştı. Elini onun baldırının üzerine koydu ve bacaklarını daha da açtığında içi şehvetle doldu. Ama bu sadece şehvet değildi, derin ve kalıcı bir sevgiydi, arzu ve sonsuzluğun birleşimiydi. Becermek istediğin kadına bu kadar ümitsizce ve çılgınca âşık olmak en güzel uyuşturucu, kafa olmanın en güzel hâliydi adeta.

"Hazırsın," dedi. Bacaklarının arasına yerleştiğinde Clay'in sesi kısık ve boğuktu. Keskin bir nefes aldı, gözleri kapanıverdi ve ona dokunurken dudakları aralandı. Julia'nın tepkileri onu daha da alevlendiriyordu, çünkü kendisi de aynı tutkuyu, aynı derecede hissediyordu. Bu aşk ve şehvet kokteylinde yıkanmak dışında başka şansları, başka alternatifleri yoktu. Artık bu dünyada sadece onlar vardı ve istediği tek şey de oydu zaten.

"Lütfen," diye fısıldadı Julia.

Clay'in içi onu biraz daha tahrik etmeye elvermedi, şu anda onu bağlayarak sert de davranmaya-

caktı. Şu anda, o söylemese de, onunla sevişmesi gerektiğini biliyordu. Yaşadığı şu günden sonra normal bir sekse ihtiyaç duyuyordu, bu nedenle onun sıcaklığının kendisini sarmasının tadını çıkararak içine girdi. "Seni bu pozisyonda görmek ne kadar da olağan dışı." diye fısıldadı, kolları iki yanında, yavaşça onun içinde hareket ederken.

"Bazen erkeğimin üzerimde olmasını isterim," dedi Julia gözlerini onunkilere dikerek.

"Benden ne istersen onu olurum."

Julia bacaklarını biraz daha araladı, onu daha derinlerinde hissetmek istiyordu. "Daha da yakına gel," diye fısıldadı, kollarını onun boynuna dolayarak yakınına çekti, böylece göğsünü onunkine yapıştırdı. "Sana olabildiğince yakın olmak istiyorum."

"Yakınsın zaten, Julia, yakınsın," dedi Clay. Ağzı onun boynunda, sonra köprücük kemiğinde, son olarak da omzunda gezindi, onu öperken Julia'nın dudaklarından sert bir inleme döküldü. "Seni öpmeden duramıyorum."

"Beni öpmeyi bırakma." Julia kalçalarını ona doğru itti, onun hareketlerine uyarak, güçlü bacaklarıyla onu daha da sıkı tuttu.

Saf haz taneleri Clay'in vücudu boyunca gezinerek, kadınının içinde olmanın yoğunluğunun dünyayı yok etmesine sebep oldular. Ona olabildiğince

yakın olma isteğiyle, ihtiyacıyla onunla sevişiyor, üzerine öpücükler yağdırıyordu. Ona yakın olmaya hem kendisinin, hem de onun ihtiyacı vardı. Onun kendisiyle her zaman güvende hissetmesini, diğerlerinin onun vücuduna dokunmasından çok daha farklı bir şey paylaştıklarını bilmesini istiyordu. Dokunuşunun sertliği veya yumuşaklığı fark etmiyordu, çünkü ona her dokunduğunda yüreği sevgi, huşu ve saygıyla doluyordu.

"Clay," diye fısıldadı Julia, dirsekleri üzerinde doğrulurken sesi bir soru olarak yükselmişti.

"Evet?"

"O odaya girdiğin zaman benim nişanlın olduğumu söyledin," dedi ve artık bir soru değildi söylediği, gerçeğin saf bir şekilde dile getirilmesiydi. Onun parmağına yüzüğü henüz takmamıştı ama o her şeyiyle onundu.

"Öyle dedim, değil mi?" Clay onu kendisine doğru çekerek vücutlarını yeni bir pozisyona soktu, bu sayede her ikisi de oturur konumdaydı ve Julia'nın bacakları ona sarılıydı. Ona doğru sokularak elini sırtına götürdü. "Sana nişanlım demem hoşuna gitti mi?"

"Evet, fazlasıyla hoşuma gitti."

"Sana karşı öyle hissediyorum," dedi, onun gür, kızıl saçlarından parmaklarını geçirirken bunu söylediği için tek bir damla bile gerilmemişti.

"Ben de sana karşı öyle hissediyorum," diye cevap verdi Julia.

"Buna çok sevindim, çünkü benim nişanlım olmanı istiyorum, Julia."

Julia anında, hem de hiç tereddüt etmeden, "Bunu çok isterim," diye cevap verdi.

Clay aşkları konusunda korkusuzdu, ne hissettiğinin farkındaydı, sadece onunla seviştiği bu anda değil, kalbinde neler olduğunu her zaman biliyordu. "Karım olmanı istiyorum."

"Senin karın gibi hissediyorum."

"Sanki karımla sevişiyormuşum gibi hissediyorum," dedi Clay. Kelimeler artık sert, hızlı nefeslerle geliyordu.

"Öylesin, yatakta ben senin eşinim."

"Seninle şu anda da, bir yıl sonra da, on yıl sonra da, yirmi yıl sonra da böyle sevişeceğiz," dedi Clay ve ellerini onun saçlarından geçirip, bedenini kollarının arasında sıkıca tuttu. Göğüsleri birbirine dokunuyor, ona kalbindeki, ruhundaki her şeyi dökerken, vücutları uyumlu hareketlerle birleşiyordu. "Sadece seni istiyorum, her zaman seni istiyorum. Julia, benim karım olmanı istiyorum. Tanrım, senin benim karım olmanı ne kadar çok istediğimi bilemezsin."

"Benim kocam olmanı istiyorum."

"Ben senin kocanım, şu anda senin kocan olarak buradayım."

"Hissedebiliyorum bunu, Clay." Clay onu daha da yakınına çekti, asla yeterince yakın olamıyormuş gibi hissediyordu ona. "Senin benimle kocam olarak seviştiğini hissedebiliyorum," dedi Julia nefes nefese.

O giderek güçlenen hissi önce omurgasının ucunda hissetti, bu his onu fethederken, beynini hiç-bir zaman bitmeyecek bir saadet hissine boğmaya başladı. "*Julia*," dedi boğuk bir sesle. Haz, vücudun-da bir nabız gibi atarak zihnini, ağzını, kelimelerini ele geçirdi. "Evlen benimle."

"Evet," diye bağırdı Julia.

"Evlen benimle," dedi Clay yeniden. Onu kol-larında daha da sıkı tutarken kadınının sıcaklığıyla kaplandı.

"Evet."

"Evlen benimle." Onu uçurumdan aşağı doğru kovalarken kendini durduramadan aynı soruyu so-ruyor, onun tek kelimelik cevabı kulaklarına müzik gibi doluyordu.

"Evet. Evet. Evet."

***

Ne bok olmuştu şimdi? Ona tam sevişirlerken evlenme teklifi edecek kadar azgın bir domuz muy-

du yani? Ne düşünmüştü ki bunu yaparken? Ona kontrollü, plan yapmasını bilen, bir kadınla romantik bir ilişki yaşamayı becerebilen bir adam gibi, doğru düzgün evlenme teklifi etmek istiyordu, yatak odasında istediği haltı söyleyen seks manyağı bir ergen gibi değil.

Yüce İsa. Dişlerini fırçalarken elini alnına vurdu, sonra diş macununu tükürdü, ağzını yıkadı ve kendine hareket çekti. "Götün tekisin," dedi sessizce aynadaki yansımasına. Gömleğinin düğmelerini ilikleyerek pantolonundaki kırışıklıkları düzeltti, akşam yemeğine gitmeden önce saçlarını taramak için ellerini onların içinden geçirirken kendisinden tiksinmişti.

Harika, akşam yemeği! Sadece ağzından kaçırmakla değil, tekrar tekrar söyleyerek işin sürprizini kaçırmıştı. Hiç değilse yüzüğün kendisi sürpriz olacaktı, otel değiştirirlerken onu bilgisayar çantasına atmış, birkaç dakika önce üzerini giyinirken de cebine koymuştu. Birkaç dakika önce... *evlenme teklifi mi etmişti?* Yatakta? Onun *içinde*? *Organıyla* düşünmeyi bırakıp beyniyle düşünmesi gerekiyordu.

Her şeye yeniden başlama zamanıydı, bu seferkini en baştan başlatması gerekecekti. Ortaya çıkardığı bu karışıklığı bir an önce düzeltmesi gerekiyordu.

Onun yanına gitmek için banyonun kapısını açtı ve onu arkasını dönmüş, pencereden bakarken gördüğünde bir an yerinde donakaldı. Ona aldığı ve uçakta

bir süre giydiği siyah elbise sırtını davetkâr bir şekilde ona sunuyordu. Onun görüntüsüne şimdiye kadar çoktan alışmış olması gerekiyordu ama alışamamıştı ve onun güzelliğine alışmayı asla istemiyordu. Tıpkı şimdi olduğu gibi güzelliğinin gözlerini kör etmesini istiyordu her zaman.

Topuklu siyah ayakkabılar giymişti ve bacakları çıplaktı. Elbisenin ipeği kıvrımlarını kaplıyor, altında yatanlara dair ipucu veriyordu. Julia onu fark ederek arkasını döndü.

"Selam."

"Selam."

"Nefes kesici olmuşsun."

"Sen de öyle." Onun yanına yürüyerek elini tuttu ve parmaklarını onunkilere geçirdi. "Beni nereye götürüyorsun, yakışıklı?"

"Vegas'taki en iyi restorana. Sokağın hemen üzerindeki Cosmopolitan Otel'de bulunan Blue Ribbon'a gidiyoruz. Oraya suşinin *başkenti* de deniyor. Yemeklerin cennettekileri andırdığı söyleniyor."

Julia bir kaşını kaldırarak gülümsedi, suşi onun en sevdiği yemekti. "Beni ikna ettin, hadi gidelim."

"Sokaktan yukarı doğru on dakika yürüme mesafesinde ama istersen arabayı da alabiliriz."

"Ben artık New Yorkluyum, yürüyelim."

Clay tam çıkacakken durdu ve boştaki elini Julia'nın koluna koydu. Onun bunu asıl evlilik teklifi olarak düşünmesini istemiyordu, bu nedenle geri adımı atması gerekecekti. Onun için en iyisini yapmak, bu gece, tıpkı planladığı gibi tek dizinin üzerine çökmek istiyordu. "Hey, Julia. Yatakta söylediklerim için özür dilerim."

Julia gözlerini kıstı, kafası karışmış gibi görünüyordu. "Ne demek istiyorsun?"

Clay omuzlarını silkerek umursamaz görünmeye çalıştı. "Sadece, biraz kendimi kaptırdım, hepsi bu."

Julia, sanki söyledikleri ona mantıklı gelmiyormuş gibi kafasını yana yatırarak sorgulayan bir bakış attı ona. Kendi söyledikleri Clay'e bile hiç mantıklı gelmiyordu, belki de gün boyunca yaşadıkları onun performansını etkilemişti.

"Kendini mi kaptırdın?" diye sordu Julia.

"Evet, hepsi bu. Kendimi kaptırdım," diye tekrar etti Clay ama konuşurken, söylemek istediğinden çok daha salakça bir şey söylediğine dair bir his vardı içinde.

Neden erkekler bu kadar aptal oluyorlardı ki bazen? Ama erkekler gerçekten öylelerdi ve Clay de çoğunlukla patavatsızlık yapan bu cinsiyetin üyesiydi, bu nedenle hedeflerine varana kadar bu patavatsızlığını düzeltmekten başka çaresi yoktu.

Julia onun elini bıraktı. "Neredeyse çantamı unutuyordum," dedi soğuk bir şekilde, sonra yatağın çevresinde dolanarak komodinin üzerinden çantasını aldı. Ancak onun yanına geri geldiğinde, her iki elini de çantanın üzerinde tuttu. Asansörle aşağı indikleri süre boyunca da ellerini ondan ayırmadı. Bellagio'dan çıkarak, gecenin karanlığında ışıklarla aydınlatılmış şelalenin yanından geçip sokağa indiklerinde bile onunla zar zor konuşmuştu.

"Yemek için heyecanlı mısın?" diye sordu Clay. Hayatında hiç bu kadar hantal hissetmemişti. O ve Julia böyle konuşmazlardı, havadan sudan konuşmalar içine girmezlerdi. Gülerler, eğlenirler ve önemli şeylerden bahsederlerdi. Şimdi de en çok hangi çamaşır deterjanını tercih ettiğini mi soracaktı? On yıl önce yediği bir parça ekmekten mi bahsedecekti? Ama lanet olsun, gizli tutmak istediği tek şeyi ifşa etmeden batan bu gemiyi nasıl kurtarabileceğini bilmiyordu, bu yüzden kelimeleri mantıklı bir şekilde sıraya sokmakta inanılmaz derecede zorlanıyordu.

Karşıdan karşıya geçmek için durduklarında, Julia çantasının kopçasıyla oynayarak açıp kapatmaya başladı.

Clay, bu durumu iyileştirmek için bir şey söylemek istiyordu. "Buradaki yemeklerin harika olması gerekiyor," dedi ışık değiştiğinde karşıya geçerlerken. Sessizliğin sesi çok fazla gelmişti, ya da asıl boktan olan şey Julia'nın kırılan kalbinin sesiydi.

21. Bölüm

Cumartesi, akşam saat 20.29, Las Vegas

Julia dişlerini sıktı, yürürlerken çenesini ne kadar kasarsa, ağlama ihtimali o kadar düşüyordu. Bu iş yüzünden *tek* bir damla gözyaşı bile dökmeyecekti. Clay'in onun öfkelendiğini düşünmesine izin verecekti. Bu, onun gerçeği bilmesi seçeneğinden çok daha iyiydi.

Gerçek, sanki göğsünde bir gösteri yaparak onunla dalga geçen acımasız bir soytarı gibi canını acıtıyordu.

Çünkü o evetlerin her bir harfini gerçekten his-

sederek söylemişti, yatakta söylediklerini hepsi gerçekti. Belki de bu, onu salak yapıyordu ama eşi olmasını istediğini ve kocası gibi hissettiğini söylerken onun dürüst olduğunu düşünmüştü. Bunu gerçekten de istediğine inanmıştı. Bu kadar çok şey yaşadıktan, bu kadar yol aldıktan sonra başka türlüsü nasıl olabilirdi? Evli gibi *hissediyordu*. Her ikisi de evli gibi davranıyordu. Peki, ondan gelen bütün o *sonsuza dekler* ve *sadece senler* de mi kendini kaptırmaydı?

Gözyaşları canını yakıyordu ama onları geri içine çekti. Bir gün içinde iki kere ağlamayı reddediyordu. Haftada bir kere bile zor ağlardı, ayda bir kez ağlayanlardandı. Bu nedenle o gözyaşlarıyla dolu havuza bir kez daha dalmayacaktı. Geçirdiği günden sonra ağlaması oldukça mantıklıydı ama geri çekilen bir evlilik teklifi için ağlamak? Hayır, asla olmayacaktı.

Bunu anlamalıydı. Dünyadaki bütün diğer kadınları megafonla uyarmak istiyordu. Erkeğinizin aleti sizin içinizdeyse, onun ağzından çıkanlara asla güvenmeyin.

Arabalar yanlarında, Strip'in cumartesi trafiğinde akarken lüks görünümlü otelin gökdelenlerine ulaştılar.

Clay kafasıyla geceye dumanlarını üfleyen, yerlerinde kalakalmış araç sırasını gösterdi. "İyi ki yürümüşüz, değil mi?"

"Evet," dedi Julia sıkılı dişlerinin arasından. To-

pukları kaldırıma vuruyor, aralarındaki her bir rahatsız anın altını çiziyordu.

Otelin içine girdiklerinde Julia, Blue Ribbon'ın tabelasını aradı. Strip'teki bütün oteller gibi, burası da dev gibiydi ve kumarhane sizi tahrik etme tehlikesine sahipti. Bugün bir tanesi yüzünden çoktan tehlikeye atılmıştı, bu yüzden *almasa* daha iyiydi. Kollu makinelerin *cha-ching*'i ile kartların masalara vurulma seslerinden uzak durmayı tercih edecekti.

Neyse ki bu otelin asıl olayı ambiyanstı. Lobi, hoş görünümlü siyah ve gümüş dizaynı, geometrik desenleri ve ışıklı ekranlarıyla *ultramodernim* diye bağırıyordu adeta. Otelin bu havasına aynalı duvarlar, garip silüetli sanat eserleri ve küp biçimindeki sütunlar da katkıda bulunuyordu.

"Bu taraftan," dedi Clay sağı işaret ederek.

Julia onun yanında yürürken çevresine bakındı. Buradaki bütün parlaklık ve herkesten daha elitim havası, ona San Francisco'da işlettiği barını andırıyordu.

Bu otelin seksi, lüks ve duyusal hissi onun üzerinde tuhaf bir sakinleşme etkisi yaratmıştı, ya da belki içindekileri atıyordu. Kendine acımayı bırakması gerekiyordu, sevişirken ona evlenme teklif ettiğinde bunu gerçekten söylemek istememişse ne olmuştu? Günün erken saatlerinde bir tahtası eksik olan bir gangsterden kurtarmıştı onu.

Kırmızı bir neon ışık köşeden ona doğru yanıp sönmeye başladı ve ona ulaşınca ne olduğuna bakmak için durdu. Metal bir kalp, siyah bir duvarın üzerinde asılı duruyordu, bu kalbin ortasında da kırmızı, neon ışıkla *'Seni seveceğime söz veriyorum'* yazıyordu.

Lanet kalbi her şeye rağmen daha hızla atmaya başladı. Bu kalp denen şey gerçekten çok güzel bir icat olsa bile, aynı zamanda oldukça salak bir şeydi. Clay'in parmaklarının saçlarının uçlarına hafifçe dokunduğunu hissetti.

"Senin için bunu hissediyorum," dedi Clay.

Julia onun evlenmeye henüz hazır olmayışına sinirlenmek yerine, hissettiğini söylediği duygu için minnettar olmayı seçti. "Ben de," dedi, odalarını terk ettiklerinden bu yana ilk defa, kısacık da olsa onun gözlerine bakmıştı. Clay onun eline uzandı ve dudaklarına götürerek yumuşacık, nazik bir öpücük kondurdu.

Onun dokunuşuyla Julia'nın teni karıncalanmaya başladı; Clay için hissettikleri bazen onu korkutuyordu. "Açlıktan ölüyorum," dedi, bu duyguları değiştirme ihtiyacıyla.

"Pekâlâ, o zaman senin karnını doyuralım, kadın," dedi Clay ve kumarhaneden Blue Ribbon'a doğru giderken adımlarını hızlandırdı ama oraya ulaşamadan, dondurucu bir ışık huzmesi onları karşıladı.

"Bu da ne?" dedi Julia. Kumarhanenin ortasındaki devasa şamdandan düşen ışığa ağzı açık bir şekilde bakakaldı. Ancak bu şey bir şamdandan fazlasıydı. On binlerce ışık demeti tavandan aşağı düşüyor, onları çağıran oval bir parlaklık ve sim perdesi oluşturuyordu.

"Orası Şamdan Barı, gidip bir şeyler içmek ister misin?"

"Açlıktan ölüyorum ama aman Tanrım! Bu, benim barmen kalbime şu ana kadar hiç görmediğim şekilde dokundu. Ne kadar muhteşem ve havalı bir görüntü," dedi Julia elini göğsüne götürerek.

Clay güldü. "Doğru bir tanımlama ve üstelik burası sadece girişi. Hadi içeri girelim."

Açık bar bölgesine giden basamakları çıktılar, barın üzerinde asılı duran kristal yapıya bakılırsa, burası gerçekten Operadaki Hayalet'i kıskandıracak kadar gösterişli ve farklı bir yerdi. "Sanki üniversitenin yurtlarında asılı duran o boncuklu kapı perdeleri gibi, ama hani bilirsin ya, o kadar sıradan ve pejmürde değil."

"Hayır, pejmürdeyle alakası yok. Bu, tıpkı şehrin kendisi gibi büyük, görülmesi gereken bir manzara. Vegas'ı sevmemin sebeplerinden birisi de bunun gibi yerler," dedi Clay ve kalabalık bara ulaştıklarında, yan yana duran boş iki sandalyeden birini onun için geri çekti. "Bu yerin bütün olayı ışık, büyüklük ve

daha devasasını kuracağım hırsı, ama bir şekilde bu şehir böyle büyüyor. Bu tarz bir büyüme yarışı da, sana şamdandan yapılma bir bar sunuyor işte."

Kısa bir süre içinde sarışın, düzgün bir topuzu olan, güzel, ufak tefek bir kız yanlarına gelerek siparişlerini sordu. Clay, Julia'yı gösterdi. "Buzlu belvedere lütfen."

"Peki, ya siz?" diye sordu kadın.

"Macallan."

"Hemen geliyor," dedi kız ve o uzaklaşırken Clay dönerek Julia'ya baktı. Clay boğazını temizlerken, Julia bir an için onun gözlerinde bir tutam gerginlik gördüğünü düşündü.

"Sana bir şey aldım," dedi Clay.

Julia'nın kalbi o anda, sanki kanatlarını deneyen yavru bir kuşun kalbi gibi atmaya başladı. Ona hem bir fiske atmak, hem de uçmaya teşvik etmek istiyordu. "Öyle mi?" dedi oyuncu bir bakış atarak. Bu çok daha iyiydi, *henüz* olmayan bir şey üzerine kudurmak yerine, onunla beraber bu anın tadını çıkaracaktı.

"Öyle, ama buz istemeyi unuttum. Bir saniye."

Ayağa kalktı, barın diğer tarafına yürüyerek sarışın barmeni buldu. O konuşurken kadın onaylarcasına kafasını salladı ve Clay geri döndü. "Ama sen bu hediyenin ne olduğunu zaten biliyorsun."

"Ah." Kanatlar kendilerini kapattılar, o ufacık

umut alevi çabuk sönmüştü.

"Sana daha önce bahsettiğim kolye, hatırladın mı?" dedi Clat. Sanki onun hafızasını çalıştırmak istercesine eliyle bir döndürme hareketi yaparak.

"Doğru," dedi Julia, uykuya dalmadan önce onun anlattığı hikâyeyi hatırlamıştı.

Elini cebine atarak sade, mor bir kâğıtla kaplanmış olan ufak hediyeyi çıkardı Clay ve ona uzattı.

"Rengi çok uygun," dedi Julia gülümseyerek. Bu hediyeye ve yaptığı onca şeye karşı nankörlük yapmayacaktı. Küçük paketi metal masanın üzerine koyarak kâğıdı açmaya başladı ama Clay elini onunkilerin üzerine koyarak onu durdurdu.

"Dur, önce bir şey söylemek istiyorum. Yanlış giden onca şeye rağmen, seninle geçirdiğim bu hafta sonuna bayıldığımı söylemek istiyorum. Ve seni hediyelere boğmak benim için bir zevk oldu."

Sıcaklık bir kez daha vücudunda dolandığında, Julia kendine hâkim olamadan öne eğildi ve onun yumuşak dudaklarına ufak bir öpücük kondurduktan sonra hediyeye dönerek paketi açtı.

Sadece *onun* için yaptırdığı Mor Kar Küresi işte oradaydı. Kopçası yamulmuştu ve o hafif ezikliği görmek bile boğazının düğümlenmesine neden oldu.

"Hâlâ kapatılabilir belki," dedi Clay. "Boynuna takmaya çalışayım."

Julia saçlarını kaldırdı ve Clay hınzırca sırıttı. "Sen boynunu böyle gösterdiğin zaman tek yapmak istediğim şey onu yalayıp ısırmak oluyor."

"Buna hayır demezdim," dedi Julia, barmen yakınlardaki müşterilere bir çift mojito götürürken. Ama yalama ya da öpme yoktu, sadece, kolyeyi takmaya çalışırken boynuna dokunan yumuşak eller vardı. Kopça çengelden geçmek istemiyordu bir türlü, üzerinde çok fazla ezilme vardı.

Clay kolyeyi eliyle tuttu ve, "New York'ta bunu tamir ettiririz," dedi.

Julia kolyeye bakmak için kafasını eğdiğinde, üzerinde mor bir taş olan, küçük, gümüş bir martini bardağı gördü. Bir kokteyl çubuğu bardaktan dışarı çıkıyordu. "Buna bayıldım."

"Muhteşem," dedi Clay hayranlıkla. Sonra kolyenin ellerine düşmesine izin vererek güvenli bir şekilde paketinin içine geri koydu. "Tanıştığımız geceyi hatırlatıyor bana."

"Benim kendime has içkimi sipariş *etmediğin* zamanı mı?" dedi Julia oyuncu bir alayla, ona San Francisco'daki ilk geceyi hatırlatarak.

"Hayır, ama senin üzerinden yalarken içmeyi başardım zaten."

Hatıralara yaptıkları yolculuk Julia'nın hissettiği bütün o sıkıntıyı silip atmıştı.

"Bu yüzden, bu hafta sonunun son hediyesi olarak bunu almanı istedim, çünkü en sonuncu hediyenin bizim tanışmamızı hatırlatan bir şey olması bana uygunmuş gibi göründü."

Son hediye.

Bu, Julia'nın suratına bir tokat gibi çarptı ama bunun son hediye olmasına gerek yoktu. Clay'in vereceği son hediye olabilirdi ama onun Clay'e hediye vermesini engelleyen bir şey yoktu. Elinde elle tutulur bir şey olmasa bile, ona soramayacağını kim söylüyordu ki? Onunla evlenmek, karısı olmak istiyordu, hem şu ana kadar, ne erkekler, ne de hayat söz konusu olduğunda kurallara uygun yaşamamıştı zaten. O bir kumarbazdı, şansını zorlayan bir kadındı ve o, yatakta kendini kaptırdığını söylese bile kimin umurundaydı? Onun kalbindekileri de, kendi kalbinin içinden geçenleri de biliyordu, neden onun resmen evlenme teklif etmesini beklemeliydi ki? Kafasında bunu planlamanın herhangi bir anlamı olmadığını düşünerek konuşmaya başladı. Sadece öylece dalacak ve sevdiği adamın sonsuza dek onunla kalmasını isteyecekti.

"Clay," diye başladı, adının altını çizmek için elini sıkarak. "Bu gece, buraya gelmeden önce söylediğini hatırlıyor-"

Clay onun sözünü kesti ve ellerini öfkeyle havaya kaldırdı. "İçkilerimiz nerede? Gelmeleri amma uzun sürdü."

Julia kaşlarını çattı. "Cumartesi gecesi ve burası da oldukça kalabalık. Barmenin kısa sürede burada olacağından eminim." Bir an için duraksadı. "Her neyse, söylemek istediğim-"

Clay kafasını iki yana salladı. "Bu çok saçma," dedi sertçe.

Julia koluna dokunarak onu sakinleştirmeye çalıştı, daha önce onun böyle davrandığını hiç görmemişti. Yavaş servis yüzünden söylenen sabırsız bir adam değildi o. "Sorun değil, birkaç dakika sonra içkilerimiz gelecektir." dedi sakince.

"Herkesin içkisi geldi ama," dedi Clay, birkaç adım ötedeki bir adama Manhattan servisi yapan barmeni göstererek.

"O zaman bir sonrakilerin bizimkiler olacağından eminim," dedi Julia. Onun bu beklenmedik öfkesine anlam veremiyordu.

Clay başını iki yana salladı, Julia onun o anda patlayabileceğine yemin edebilirdi. Çenesi sıkılmış, gözleri öfkeyle yanıyordu. "Madem öyle, o zaman gider kendim alırım."

Ayağa kalkarak barın diğer tarafına geçtiğinde Julia'nın ağzı açık kaldı, çıldırmış mıydı? "Clay," diye tısladı teklifi unutarak. "Bunu yapamazsın."

"Evet, yapabilirim," dedi Clay. Barın arkasında hızla ilerleyerek bir bardağa uzandı. "Şimdi, doğru

hatırlıyorsam senin bir belvederen vardı değil mi?" diye sordu, camın arkasındaki içki raflarından votka şişesine uzandı.

Sıcak bir utanç dalgası Julia'nın bütün vücudunu kaplayarak yanaklarının kızarmasına neden oldu. Diğer müşteriler olanları fark etmiş, onun saydam içkiyi geniş bir bardağa doldurmasını izliyorlardı ama barmenin umurunda değilmiş gibi görünüyordu. "Dur artık," dedi sertçe. "Bırak da insanlar işlerini yapsın."

Clay bir kaşını kaldırdı. "Durmak mı? Ama sana içkini hazırladım bile," dedi ve ona bir bardak votka uzattı. Julia hayır anlamında elini kaldırınca da, "Ah, doğru, buzunu atmayı unuttum," diye ekledi ve elini cebine atarak bardağın içine bir şey attı.

Julia bulunduğu yerden onun ne yaptığını göremiyordu ama saniyeler içinde bardak yine önündeydi ve onun içindeki şeyin ne olduğunu algılaması için birkaç saniye geçmesi gerekti. Hayal mi görüyordu, yoksa o şey...

İç çekti, gözleri fal taşı gibi açılırken eliyle ağzını kapattı.

"Julia, tanıştığımız gece, barının arkasında bana bir içki sunuyordun," dedi Clay. Sesinde artık öfke yoktu, sadece bir çeşit kesinlik vardı. "Ve o gece bu aşkın başlangıcı oldu. Bu nedenle bu soruyu burada sormam da bana uygun geldi."

Julia bardağa bakakalmış vaziyette dururken ne gördüğünden emindi. Bardağın içinde *buz* vardı gerçekten; kocaman, muhteşem, kör edecek kadar güzel, mükemmel bir şekilde kesilmiş elmas bir yüzük duruyordu. Bir an için hiçbir şey hissetmedi, sonra sanki bir baraj taşmışçasına, umut, sevgi, merak ve anlatılamayacak büyüklükte bir mutluluk içini kapladı. Gözlerini yüzükten ayırmayı başararak ona, içleri aşkla dolu koyu kahve gözlere baktı.

"Bu aşkın asla bitmesini istemiyorum," dedi Clay. "Bunu her zaman istiyorum, sonsuza dek. Bu gece, buraya gelmeden önce söylediğim her şey gerçekti. Benimle evlenir misin, Julia?"

Julia ilk başta konuşamadı, sanki mutluluk gözyaşlarını geride tutabilecekmiş gibi, yutkunarak kafasını salladı ama işe yaramadı. Saniyeler içinde yanakları gözyaşlarıyla ıslanmıştı, kısa bir süre sonra hıçkırıklar içinde kalacağından emindi. Mutluluktan baştan aşağı titriyordu. "Sana cevabımı çoktan verdim. Evet. Sadece evet, her zaman evet," dedi ve Clay onun yanaklarını avuçlarına almak için barın üzerinden ona uzandı. Dudaklarını, ona nişanlısı olarak vereceği ilk öpücük için yaklaştırdı. Bu, elbette onların ilk öpüşmesi değildi ama Julia'ya ilki gibi hissediyordu, çünkü ilk defa içinde bir *söz* taşıyordu. Clay onu öperken, Julia öpücüğün içine eridi, kalbi uçup gitti. İçindeki bütün o mutlulukla, bir sıcak hava balonunu bile doldurabilir, sokakta geçit töreni

düzenleyebilir, ya da yaz gecesi gökyüzünü havai fişeklerle kaplayabilirdi.

Kısa bir süre içinde bardaki müşteriler alkışlamaya ve bağırmaya, hatta bazıları ıslık çalmaya başladı. Öpüşmeyi bıraktıklarında barmen onlara mutlulukla el salladı. "O zaten biliyordu, öncesinde barı hazırlatmıştım," dedi Clay. Sonra da yüzüğü almak için bardağa uzandı, bir mendille hızlıca sildi, barın arkasından dolanarak dizinin üzerine çöktü ve onun elini tuttu. "Evlen benimle," dedi ve Julia onun sesindeki kesinliği duydu.

"Evet, binlerce kez evet."

Clay yüzüğü onun parmağına taktı; yüzük sanki gökyüzündeki yıldızlar gibi parıldadı. "Muhteşem görünüyor," dedi Julia. Ancak bu sözcük, bu mücevheri tanımlamak için çok kaba kalıyordu. Yüzüğün güzelliği boyuttan, parlaklıktan daha fazlasıydı, temsil ettiği şeydi asıl güzel olan; Clay, o, *onlar*.

Clay ayağa kalkarak kollarını Julia'ya doladı ve saçlarını, dudaklarını, yanaklarını öptü. Gözyaşlarını uzaklaştırdı öperek, ama bunlar iyi gözyaşlarıydı. Ağlamak istediği, ağlamayı beklediği türden yaşlardı. Tanıştıkları gece, bir gecelik ilişkiden başka bir şey beklememiş, bu kadar gerçek ve çılgınca bir şekilde âşık olacağını, o tek gecenin başka pek çok geceyi beraberinde getireceğini ve en sonunda ortak sürdürecekleri bir hayata dönüşeceğini düşünmemişti hiç.

"*Julia*," diye fısıldadı Clay onu kendisine çekerek, bu sayede Julia suratını onun boynunun boşluğuna sakladı, onu önce boynundan, sonra da çenesinden öptü, ardından, yüzüne bakmak için geri çekildi.

"Bu arada, sırf bil diye söylüyorum, sevişirken bana ciddi ciddi evlenme teklif ettiğini düşünmüştüm. Ayrıca o zaman sana gerçekten *evet* dediğimi de bilmeni istiyorum. Bu yüzden iki teklif ve iki evetin oldu, bayım."

Clay ona sırıttı. "Gerçekten teklif ediyordum ama öyle sorduğum için kendimi bok gibi hissettim."

"Aslında bizim için mükemmel bir andı," diye fısıldadı Julia.

"Bu da öyle."

"Ayrıca sen bana sormadan hemen önce ben sana sormak üzereydim."

Clay kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

Julia kafasını onaylarcasına salladı. "Evet, tam sen barın arkasına geçmeden hemen önce."

"Bir dizinin üzerine de çökecek miydin peki?"

Julia muzlarını silkti. "O kadarını düşünmemiştim. Bildiğim tek şey seninle evlenmek istediğim ve daha fazla beklemek istemediğimdi."

Gözleri parıldadı Clay'in, sanki aklına bir fikir gelmiş gibi görünüyordu. "Sana ne söyleyeceğim bi-

liyor musun? Ben daha fazla beklemek istemiyorum. Bu hafta sonu evlenmeye ne dersin?"

Julia sırıtışını engelleyemedi, bunun için uğraşmadı bile. "Bunu hiç söylemeyeceğini sanmıştım."

***

Suşiden ve daha fazla öpücükten sonra gereken aramalar yapıldı, telefonlardan bilgilere bakıldı, yüzüğün fotoğrafı mesajlarla yollandı ve karar verildi.

Restoranı terk ettikleri zaman, otopark görevlisinden bir limuzin ayarlamasını istediler. Strip boyunca gezerek bu yolculuğun tadını, iki aşığın yapabildiği her şekilde, yukarıdan aşağı, içeriden dışarı, sıcak, ıslak, sert ve en önemlisi, derin, gerçek ve sınırsız bir tutkuyla çıkardılar.

"Bu, Julia Bell ve Clay Nichols olarak son sevişmelerimizden birisi olacak," diye fısıldadı Julia, arabada bir başka raundu bitirirlerken. Bu sırada Bally's'in neon ışıkları dışarıda onlara göz kırpıyor, gecenin karanlığını aydınlatıyordu.

"Bu benim için hiç, ama hiç sorun değil. Ama belki de *Vegas'a Hoş geldiniz* tabelasının altında hızlıca sevişerek bunu zirvede bırakabiliriz."

Julia göz kırptı. "Yaramaz, kirli, leziz adamım benim."

"Öyleyim ve her zaman da öyle kalacağım," dedi

Clay ve kısa sürede, yakalanma riskinin heyecanı içinde, şehrin ikonu altında ona hızlıca sahip oldu. Ama şans onların yanlarındaydı ve yaptıkları yanlarına kâr kaldı.

22. Bölüm

Pazar, sabah 11.49, Las Vegas

Caesar's Palace alışveriş merkezindeki gelinlik mağazasının soyunma odasındaki kanepenin üzeri; beyaz tül, dantel, ipek, organze ve saten yığınıyla kaplanmıştı. Dükkân çalışanı bütün basit gelinlikleri onun boyuna göre ayarlamaya çalışmış ama hiçbiri işe yaramamıştı. Bu elbiselerin her biri, hızlı Vegas düğünleri için dizayn edilmiş, giyilmeye hazır gelinliklerdi ama hiçbiri ona uygun değildi.

"Bunların hiçbiriyle evlenemem," dedi Julia elediği seçenek yığınına kaşları çatık bir şekilde bakarak.

"Belli oluyor," dedi gelinlik yığınının yanında oturan McKenna gözlerini devirerek. Elbiseler güzel olmalarına rağmen çok *fazlalardı*. Ya çok açık, ya çok kısa, ya da çok yanar dönerliydi. Julia'nın tarzı asla şatafatlı olmamıştı. Seksi giyinmeyi elbette severdi ama temiz, düzgün görünmeyi tercih ederdi.

"Neden belliymiş?"

"Çünkü bir gelinlikle evlenmek sana yakışmaz zaten, salak," dedi McKenna moda bloğunda kıyafet tavsiyesi verirken takındığı öz güven dolu küstah tavırla.

McKenna ve Chris bir saat önce şehre gelmişlerdi. Clay düğün için onları San Francisco'dan Vegas'a getirmek üzere özel bir jet ayarlamıştı. Julia en yakın arkadaşı, kardeşi yanında olmadan asla evlenmezdi.

Sabah saat dokuza doğru, gelin ve damat bir evlenme izni almışlardı bile. Tanrı'nın Nevada eyaletini kutsaması gerekiyordu, çünkü hem bekleme süresi vermiyorlardı, hem de ülkenin evlenme büroları hafta sonları ve tatiller de dâhil, tam gün açık oluyordu. Saat onda, internetten o öğlen müsait olan bir sulh hâkimi bulmuşlardı. Bu, o kadar da zor olmamıştı zaten, çünkü hâkimler Vegas'ta evlilik törenlerini gerçekleştirmek için, çocuk doğurtan doktorlar kadar hazır ve beklemede oluyorlardı.

Julia gözlerini kıstı. "Bu da ne demek şimdi, ben gelin olacak kadar şık değil miyim yani?"

McKenna gülerek kafasını iki yana salladı. "Yok,

canım, söylemeye çalıştığım şey senin tarzının tipik gelin tarzına uygun olmadığı."

"Tarzım ne benim o hâlde?"

Kız kardeşi bilmiş bir şekilde gülümsedi. "Zarif ve modaya uygun, başnedime tarzı."

Julia ellerini beline koydu. "Başnedime sensin," dedi.

"Biliyorum, ama modadan da anlıyorum ve benim düğünümde anlatılamayacak kadar nefes kesici görünüyordun, o yüzden..." McKenna sözlerine devam etmedi.

"O yüzden... ne?" diye sordu Julia merakla kardeşinin ağzındaki baklayı çıkarmasını bekleyerek. "O elbiseye bayılıyorum, ama başnedime elbisem yanımda değil, bu hafta evleneceğimi bilmiyordum. Hem o elbise siyah, ne yapabilirim ki yani?"

"*Senin* başnedime elbisen yanında olmayabilir ama benimki yanımda," dedi McKenna, sanki ciğer görmüş, ya da çok leziz bir balık yemiş kedi gibi görünüyordu, yanında taşıdığı bavula hafifçe vurdu.

"Ama o elbise New York'ta," dedi Julia doğu sahilleri tarafına doğru genel bir el hareketi yaparak.

"Doğru, bu nedenle elbiseni aldığımız Cara'nın Gelinlik Butiği'nin sahibini tanımam oldukça iyi bir şey. Çünkü bu sabah onu arayarak senin başnedime elbisenin... *beyazı* var mı diye sordum."

Julia'nın gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Ciddi misin?"

Kız kardeşi uzanarak bavulu açtı ve güzel, basit ve nefes kesen elbiseyi çıkardı, daha önce giydiğinin aynısıydı ama bu sefer tam ters tonda, düğün gününün rengindeydi.

"Bir şeyler bulmaya *çalışacağını* biliyordum ama alışveriş yaparken hiçbir şeyi beğenmeyeceğini hissettim. Bu nedenle uçağa yetişmeden önce hemen oraya uğrayayım dedim, ne olur ne olmaz diye. Denesene."

Julia elbiseyi kafasından geçirerek kumaşın vücuduna, kalçalarına ve bacaklarına düşmesine izin verdi. İpeğin vücudunu sarışı, teninin üzerinde su gibi hareketlenişi, omuzlarının üzerindeki yumuşak, pürüzsüz askılara kadar her şey hem tanıdık, hem de yeni geliyordu. Seksi olacak kadar açık, resmi olacak kadar da kapalıydı.

Aynanın önünde bir kere döndü. "Gelinliğim bu işte."

McKenna kendini Julia'nın kollarına atarak ona sıkıca sarıldı. "Gel de erkeğin için yüzük bakalım, kiliseye gitmeden önce bir saatimiz daha var."

Julia kaşlarını çattı. "Doğru, kilise."

"Ama senin tarzın bir kilise."

"Evet. Gerçekten de öyle."

***

Brent yedek arka plan müziğinin başındaydı, bu yüzden Clay onu son bir kez uyardı. "Saçma sapan bir şey yapma sakın," diye hatırlattı ve o, şarkıları telefonunda liste yaparken güneş gözlüklerinin üzerinden ona dik dik baktı.

Kardeşi sanki *kim, ben mi* dercesine ellerini havaya kaldırdı.

"Evet, sen. Büyürken yaptığın onca şeyi unuttuğumu sanma. Ayrıca eğer zamanlamayı iyi ayarlarsak şarkıya gerek bile kalmayacak."

"Düğününde yaramazlık yapmayacağım, söz veriyorum. Bir davetiye aldığım için bile şanslıyım."

Clay onun omzuna hafifçe vurdu. "Sadece bir davetiye değil, sağdıcımsın ayrıca," dedi. Sonra kardeşine sarıldı. "Seni seviyorum, kardeşim."

"Şehrimde delice bir hafta sonu geçirmene rağmen mi?"

"*Şehrimizde* hayatımın en *iyi* hafta sonunu geçiriyorum," dedi Clay ayrılırlarken. Onlardan çok da uzakta olmayan bir korna sesi duyuldu.

Kardeşi eliyle alnını silerken, Clay kendi gömleğini düzeltti. Güneş tepelerinden onlara resmen alev topları gönderiyordu ama Vegas'ta ağustos ayıydı, bu nedenle sıcaklık normaldi. Hem bir erkek, hava ne durumda olursa olsun takım elbiseyle evlenmeliydi, bu nedenle Clay yeni ütülenmiş takımını cuma

gününden beri uçakta tutuyordu. Yeni, beyaz bir gömlekle mor kravatı vardı üzerinde. Elini kravatta gezdirdi, belki de onu bugünden sonra emekliye ayırabilirdi. Bu kravat ona çok fazla şey vermişti. Bu nedenle onu bir kenara asarak teşekkür etmek en iyisi olacaktı, çünkü artık şansını daha fazla zorlamak istemiyordu.

Bileğindeki saate baktı, bire yirmi vardı. Eğer zamanlamayı ayarlamak istiyorlarsa beş dakikaları kalmıştı.

"Gelin ne zaman gelecek?"

Soru, kısa saçları grileşmiş, şık giyimli ve işini tutkuyla yapıyormuş gibi görünen sulh hâkiminden gelmişti.

"Her an gelebilir," dedi Clay ve Bellagio'nun önünde, bina boyunca koşturan, arkadaşı, müvekkili ve Julia'nın kardeşinin eşi olan sarışın adamı, Chris McCormick'i gösterdi.

Chris birkaç adım ötede duruverdi. "Gelmek üzereler. Ben de Julia'nın kolyesini tamir etmek zorundaydım," dedi. "Bugün onu takmak istedi."

"O kopçayı yapabildin mi?"

Chris omuzlarını gelişigüzel silkti. "Hemen hemen her şeyi onarabilirim," dedi, bir turist grubu fotoğraf çekmek için duraksarken. Bugün burada pek çok fotoğraf çekilecekti, çünkü Las Vegas'ın ikonlarından bir tanesinin önünde evlenmek üzereydiler.

Sonra uzaktan Julia'yı görünce nefesi kesildi.

Bellagio'nun dışındaki yolda kız kardeşiyle beraber yürüyor, düğünleri için doğal bir arka plan oluşturan, binlerce su fıskiyeli şelaleye doğru ilerliyordu. Onu beyazlar içinde, sanki onun için elle dikilmiş gibi görünen elbisenin içinde gördüğünde kalbi duracak gibi oldu. Daha yakına doğru ilerlerken, arkalarındaki şelale onu sakinleştiren yumuşak bir sis yayıyordu. Müzik şelaleden yayılmaya başladı her zamanki gibi, 'Luck to be a Lady' çalmaya başladı. Fıskiye her an, müziğinin zamanını ve sırasını listeleyen internet sayfasından geçen gece seçtikleri düğün müziğine geçebilirdi. Düğün töreni altı kişiden, sulh hâkimi, gelin, damat, sağdıç, başnedime ve Bay Tamirci'den oluştuğundan, özel bir izne gerek duymamışlardı, sadece bu şehrin en çok turist çeken yapılarından birinin önünde duran bir grup insandı onlar.

Julia ellerinde taze zambaklar, yanında kız kardeşiyle otel boyunca ilerlerken şarkı başladı, Frank Sinatra'nın 'Fly Me to the Moon'u. O ve Julia'nın bir şarkısı yoktu ama bu şarkı onlara çok uyuyordu. *Benim hasretini çektiğim, tapındığım ve sevdiğim tek şey sensin*[3]... Çünkü birbirlerine karşı hissettikleri şey buydu.

Kısa süre içinde, birkaç adım öteye gelmişti ve hâlâ güneş gözlüğü takıyor olduğunu fark etti. Hızlıca onları çıkararak takımının ceketinin cebine koydu. Güneş gözlüğüyle evlenen adamlardan olmayacaktı. İşte, şimdi birbirlerinin gözlerine bakabilirlerdi.

3 Frank Sinatra'nın 'Fly Me to the Moon' şarkısının sözleri; *You are all I long for... All I worship and adore.*

Boynunda Mor Kar Küresi, parmağında yüzüğüyle gelip onun önünde durdu.

"Seni burada görmek ne güzel," diye fısıldadı Julia.

"Ne kadar şanslıyım."

Sulh hâkimi boğazını temizlerken, Brent, Chris ve McKenna önlerinde ufak bir çember oluşturdular. Julia çiçeklerini kız kardeşine verdi ve Clay onun ellerini, ellerinin arasına aldı. Onun dokunuşu Clay'in teninde elektrik şoku etkisi yarattı, kadınının elini tutmak hâlâ heyecan uyandırıyordu, her zaman da uyandıracaktı.

"Değerli âşıklar, bugün, bu düğün ve birliktelik şehrinde, Clay Nichols ve Julia Bell'i, Nevada eyaletinin; iyi adamlar ve iyi kadınlar tarafından sadakatle muhafaza adilmesini ve onurlandırılmasını buyurduğu evlilik çatısı altında birleştirmek için toplanmış bulunuyoruz. Evlilik, ortak bir samimiyet, güven ve sevgi üzerine kurulur," dedi sulh hâkimi, muhtemelen binlerce kere söylediği sözleri yeniden tekrar ediyordu. Bu sözcükler onun için hem önemliydi, hem de hiçbir şey ifade etmiyordu. Onları bir gemi kaptanı, bir kilise rahibi, bir haham, hatta lisansını internetten almış birisi bile evlendirebilirdi, umurunda değildi. Önemsediği tek şey *kabul ediyorum*du.

Bir başka deyişle, lütfen gerçek ol. Bir başka deyişle, bir başka deyişle, seni seviyorum[4]...

4 Frank Sinatra'nın 'Fly Me to the Moon' şarkısının sözleri; *In other words, please be true. In other words, in other words, I love you...*

Sulh hâkimi konuşmaya devam etti ama Clay odaklanamıyordu, çünkü gelininin o bayıldığı, ona büyük bir yürekle, aşkla ve gerçekle parlayan yem-yeşil gözlerine bakıyordu. Bu anı, çöl güneşinin sıcağında, tek bir bulut bile olmayan masmavi gökyüzünün altında, suyun içinden gelen Frank Sinatra, gelip geçen turistler ve hayatının aşkının sonsuza kadar onun olacağı bu anı hayatının sonuna kadar hatırlamak istiyordu. Bu kadının olacaktı ve bu düşünceyle kalbi mutluluktan yerinden fırlayacak gibi atıyordu.

Sulh hâkimi ona döndü. "Clay, Julia'yı karın olarak kabul ediyor musun?"

Hayatında hiçbir soruya bu kadar kolay cevap vermemişti. "Ediyorum."

"Onu geçireceğiniz yıllar boyunca sevmeyi, saymayı ve onurlandırmayı kabul ediyor musun?"

Ya da hiçbir zaman bu kadar kolay verdiği bir söz olmamıştı. "Evet."

Hâkim, Julia'ya döndü. "Julia, Clay'i kocan olarak kabul ediyor musun?"

"Evet," dedi Julia bakışlarını Clay'den ayırmadan.

"Onu geçireceğiniz yıllar boyunca sevmeyi, saymayı ve onurlandırmayı kabul ediyor musun?"

"Evet."

"Yüzükler, lütfen."

Clay, Brent'e döndü ve kardeşi, ona bu sabah seçtiği yüzüğü uzattı.

Julia'nın parmağına ince, platin bir yüzük taktı; elmasın güzelliğinin yanına bile yaklaşamıyordu.

Julia da onun parmağına yüzüğü taktı. "Artık benimsin," dedi oyuncu bir şekilde.

"Her zaman senindim, sonsuza kadar da senin olacağım."

"Nevada eyaleti tarafından bana verilen yetkiye dayanarak, sizi karı koca ilan ediyorum. Şimdi gelini öpebilirsiniz."

Clay ellerini nazikçe onun yanaklarına yerleştirdi. Onu ilk defa kocası olarak öperken geçirdiği bütün saniyelerin tadını çıkarmak istiyordu. "Merhaba, Bayan Nichols," dedi, onun yeni isminin dudaklarında bıraktığı tada bayılmıştı.

"Bayan Nichols bir öpücük istiyor," dedi Julia.

Clay dudaklarını birleştirdi ve fıskiyeden yükselen şarkıları sonlanırken onu yumuşak bir şekilde öptü. Böylece Julia; dışarıda, güneşin altında, oldukça ters gitmiş ama şimdi dünyanın en iyi şeyine dönüşmüş bir hafta sonunun ardından Clay'in karısı oldu.

23. Bölüm

Pazar, akşam saat 20.23, ülkenin ortasında bir yerler

Gecenin içerisinden New York'a doğru uçarlarken Clay e-postasını kapattı. "Her şey halloldu. Grant her şeyin icabına bakacak."

"Öyle mi?"

"Eskiden bir spor spikeriydi, hâlâ Giants'da iletişim hâlinde olduğu kişiler var, eskiden yaptığı iyiliklerin karşılığını alıyor şimdi." Cuma günü anlaşma sağladığı, onun için her şeyi yapmaya hazır olan müvekkilinden bahsediyordu. Normalde müvekkillerin-

den gelen bu tarz sözleri kullanmaktan çok hoşlanmazdı, ancak bir gangsterin iyi tarafına yanaşmanın daha iyi olacağını zor yoldan öğrenmişti, yarın bu saatlerde de Charlie'nin iyi tarafında olacaktı.

Julia kafasını onun omzuna yasladı. "Bence aklına gelen bu çözüm oldukça zekiceydi, Bay Nichols, umarım gangsterlerle başımız daha fazla belaya girmez."

Clay kollarını ona dolayarak alnından öptü. "Bu oldukça çılgınca bir dilek, biliyorsun değil mi?"

Julia güldü. "Evet, biraz öyle."

Clay'in e-posta adresine yeni bir mesaj geldi, bu seferki Brent'tendi. Mesajın başlığı ise *Şu habere baksana* idi...

Mesajı açarak hızlıca göz gezdirdi. Brent ona, şehirde olup biteni yazan bir Vegas bloğunun yaptığı haberi atmıştı.

'Allegro Oteli, Cesur Misafirleri Sayesinde Yankesiciyi Yakaladı

*Strip'teki en **yeni** otel oldukça meşgul bir hafta sonu geçirdi. Görünüşe bakılırsa, güvenlik ekibi şehrin her yanındaki masalardan fiş yürüten yankesici zincirini etkisiz hâle getirdi. Peki, ya **suçlu** kim diyecek olursanız, bu şehirde yaşayan Tad Herman'ın ta **kendisi**. Kameralarda yakalandığı için olsa gerek,*

suçunu itiraf etti. Farrell Spirits'in eski pazarlama sorumlusu olan Herman'ın geçmişten kalan hırsızlık sabıkası olduğu öğrenildi. Görünüşe göre kendisine ait olmayan şeyleri çalmaktan azla vazgeçmemiş ve bu yüzden içki şirketi onu işten atmış. Ama hepsi bu değil, dostlar! Detaylar hâlâ belirsiz ama otelin, bu şehirdeki belli başlı bir ***kovboy*** *için çalışan bir kumarhane çalışanını kapı dışarı ettiğini duyduk. Ayrıca, Allegro bu adamlarla iş birliği içerisinde olan diğer çalışanlardan ve birkaç krupiyeden de kurtulmasıyla, adeta bir bahar* ***temizliği*** *yapmış gibi görünüyor. Duyduklarımıza göre amatör dedektif olan bir karı koca, hem yankesici zincirinin dağıtılmasında, hem de bir kabadayının parmaklıklar arkasına tıkılmasında rol oynamış. Tebrikler* ***Bay ve Bayan Her Kimseniz****, Vegas'ın temizlenmesinde yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz.'*

Her ikisi de aynı anda kaşlarını kaldırarak sırıttılar.

"Amatör dedektif karı koca olmuşuz demek?"

"Çok da kötü bir fikir sayılmaz, değil mi?"

Julia kadın kafasını iki yana salladı. "Hiç değil hem de, bütün dünyayı jetle dolaştığımızı, sanat hırsızlarını yakalayıp, mücevher soygunlarını çözerek her türlü gizem perdesini araladığımızı hayal edebiliyorum rahatlıkla."

"Bay ve Bayan Her Kimseniz," dedi Clay, başlığın heybetine bakarak. "Sanırım bu bizim diğer büyük maceramız olabilir. Özellikle Herman tarihte kalmışken ve o ahlak anlaşmasını imzalamak zorunda kalmayacakmışsın gibi görünüyorken..."

"O zaman her türlü suçluyla ilişki kurabilir miyim?" dedi Julia uçak karanlık gökyüzünü yararak ilerlerken.

"Belki. Ya da benimle ilişki kurabilirsin," dedi Clay ve dizüstü bilgisayarını kapatıp koltuğunun altına koydu. "Tıpkı şimdiki gibi."

"Bu dost canlısı gökyüzünde ilişki kurmanın bizim... Kaçıncı oldu? Karı koca olarak beşinci mi?"

"Zaten oldukça meşgul bir öğlen geçirdik, bu akşamı da meşgul geçirelim. Hem o inciler için başka bir fikrim var."

Julia'nın gözleri merakla parıldadı. "Nasıl bir fikir o?"

"Hadi beraber keşfedelim," dedi Clay ve sihir, film ve daha pek çok şey gibi hissettiren bir öpücükle onu susturdu.

24. Bölüm

Salı, akşam saat 18.53, San Francisco

Beysbol sopasının takırtısı, yer fıstığıyla mısırın kokusu, kalenin üzerinden havayı yarıp geçen topun hışırtısı, bütün bunlar Charlie'nin hayattan aldığı zevkin parçasıydı. Bütün bunlara en sevdiği beysbol oyuncusu Buster Posey ile tanışma şansını da kattığı zaman oldukça tatmin olmuştu.

Clay Nichols onu etkilemişti, hiç kimse ondan, maçtan önce saha turu gibi mükemmel bir hediyeyle, bu kadar zarif ve düzgün bir şekilde özür dilememişti. O adamı bir şekilde kendisi için çalışmaya ikna etmeliydi.

Ama şimdilik arkasına yaslanarak beysbol maçının tadını çıkaracak, yarın ise Bay Nichols'ı nasıl kazanabileceğini bulacaktı.

***

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: 20 Ağustos, 14.23

Konu: The Big Easy[5]...

New Orleans'da çözebileceğimiz suçları hayal etsene, bir sürü karanlık köşe, eski muazzam köşkler ve voodoo büyüleriyle falan...

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: 20 Ağustos, 14.38

Konu: Londra...

Balayımız için o taraflara gitmek çok hoşuma gider. Kraliyet mücevherlerini çalmaya çalışan hırsızları yakalayabiliriz.

5 The Big Easy: 1987'de Amerika'da çekilmiş olan bir polisiye-dram.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: 20 Ağustos, 14.51

Konu: Paris...

Ya da Paris'teki en çok aranan sanat hırsızlığı zincirini yakalayabiliriz, tabii Montmartre'nin kaldırım taşlarında öpüşüp takıldıktan sonra.

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: 20 Ağustos, 15.03

Konu: Bana bu "takılmaktan" biraz daha bahsetsene

Duyduğuma göre aşk şehrinde halkın içindeki sevgi gösterileri oldukça hoş karşılanıyormuş, benim oyum oraya.

Kimden: cnichols@gmail.com

Kime: purplesnowglobe@gmail.com

Tarih: 20 Ağustos, 15.11

Konu: Biletleri ayırtıyorum.

Sana balayımızda o *takılmayı* göstermeme ne dersin?

Kimden: purplesnowglobe@gmail.com

Kime: cnichols@gmail.com

Tarih: 20 Ağustos, 15.14

Konu: Bay ve Bayan Her Kimseniz için Paris bir sonraki durak o zaman…

Sabırsızlanıyorum.

SON

Mor Kar Küresi Tarifi

Julia her zaman içki tarifleriyle ilgili koruyucu bir tutum sergilerdi ama nihayet onu Mor Kar Küresi tarifini benimle paylaşması konusunda ikna ettim, bu nedenle size bu tarifi onurla sunuyorum. Şerefe!

Mor Kar Küresi; böğürtlen şurubu, zencefil, limon otu ve zencefil gazozu ve sadece zencefilin yapabileceği özel bir vızıldamayla birleşerek harika, tatlı bir kokteyle dönüşüyor.

Klasik Mor Kar Küresi'ni oluşturmak için aşağıdaki malzemelere ihtiyacınız var;

- Yüksek kaliteli böğürtlen şurubu
- İki buçuk santim kalınlığında soyulmuş bir zencefil küpü
- Limon otunun beş santimlik bir kısım
- 60 ml zencefil gazozu
- Şeker kristalleri
- 1 parça limon
- 44 ml cin
- Martini bardağı, kokteyl çalkalayıcı ve süzgeç

Hazırlanışı

Zencefili iki buçuk santim kalınlığında bir küp hâlinde soyun ve hafifçe ezin. Bir bıçak yardımıyla limon otunun sapını ortasından ayırarak beş santim-

lik parçalara ayırın. Zencefil ve limon otunun bir parçasını kokteyl karıştırıcının bardak kısmında 44 ml cinle karıştırarak tatların yaklaşık on beş dakika boyunca birbiriyle kaynaşmasına izin verin; eğer tatları cinin içine daha fazla karıştırmak istiyorsanız daha uzun bekletin.

Sonra iki yemek kaşığı böğürtlen şurubunu karışıma katın. Şurubun tadına ve kişisel zevkinize göre, içkiyi tatlandırmak için miktarını ayarlayabilirsiniz. Sonra 60 ml zencefil gazozunu ekleyerek limonu sıkın.

Kokteyl karıştırıcısının içine buz koyun. İçkinin istenen sıcaklığa gelmesini beklerken, şekerli bardak kenarını elde etmek için limonun ufak bir parçasını bardağın ucuna sürerek bardağın ucunu şekere batırın.

En sonunda da karışımı sallayın. Mor Kar Küresi'nin soğuk kalması için buzları küçük parçalar hâlinde kırmayı hedefleyin.

Afiyet olsun!

Teşekkür

Cynthia ve Malinda'ya beyin fırtınası yaptıkları için, Jen'e bana bu yolda rehberlik ettiği için, Kim ve Tanya'ya kartal gözleriyle harika değişiklikleri için, eşim Jeff'e bütün detaylar için teşekkür ederim.

Kelly'e bana bilge bir şekilde rehberlik ettiği ve planlamadaki becerisi, Sarah Hansen'a muhteşem kapak için, Ali Smith'e harika fotoğrafları için teşekkür ederim.

Lauren McKellar'a inanılmaz editörlüğü için teşekkür ederim.

Kara'ya detaylara olan dikkati için teşekkür ederim.

Jesse'ye müsveddelerimi kitaplara çevirdiği için teşekkür ederim.

Cara ve Hetty'e, bu hikâyenin devam etmesi için bana tezahürat yaptıkları için teşekkür ederim.

En çok da, daha fazlasını istediğiniz için siz okurlarıma teşekkür ederim.

İletişim

Okurlarımdan haberler almaya bayılıyorum! Beni LaurenBlakely3 olarak Twitter'da, LaurenBlakely Books olarak Facebook'ta veya çevrimiçi olarak LaurenBlakely.com adresinde bulabilirsiniz. Ayrıca laurenblakelybooks@gmail.com adresine de e-posta atabilirsiniz.

agapi

/agapiyayınları /agapiyayınları /agapiyayınla

Bir Gece Daha

Tutkulu Geceler 3

LAUREN BLAKELY

Artık New York'ta beraber yaşamaya başlayan çift; borcu tamamen ödenmiş seksi barmen Julia Bell ve avukat Clay, geleceklerinin açık ve net olduğunu düşünüyorlardı. Mutlu sonlar kolay kolay elde edilmezler, onları kazanmak için uğraşmak gerekir ve Clay Nichols'ın mutlu sonuna ulaşması için çok uğraşması gerekecekti...

Hayat her zaman istenilen şekilde işlemez ve Clay yüzüğü kadınının parmağına takmaya uğraşırken, ateşli âşıklar meydan okumaları gereken yeni sorunlarla karşılaşacaklar ve her köşeden bir bela baş gösterecek. Julia'yla ilgili bilmesi gerekenden fazlasını bilen tehlikeli bir adam, günah şehrinde hafta sonu tatillerinin tadını çıkarmak isteyen çiftin karşısına çıkacak.

Clay onu tehlikeden kurtarmayı başararak tek dizinin üzerine çökebilecek mi? Yoksa sevdiği kadın için çok mu geç olacak?

Ayrıca istekleriniz üzerine, Julia'nın ödüllü kokteyli Mor Kar Küresi'nin tarifi de bu kitapta nihayet ortaya çıkıyor!

agapiyayinlari.com
agapiyayinlari

18₺

9 786059 817462